

KOMISIA EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA

PRACOVNÝ MATERIÁL PRE PRACOVNÍKOV KOMISIE

**SMERNICA PRE APROXIMÁCIU
LEGISLATÍVY EURÓPSKEJ ÚNIE
V OBLASTI
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA**

This translation into Slovak has been prepared by a translator proposed by the the Slovakian Ministry of the Environment. The document has been reviewed for quality and accuracy. Please note that the translation does not reflect any view of the European Commission on how legal or environmental terms should be officially translated into Slovak and is not intended to set precedents for such official translations.

Readers are invited to send their eventual comments or questions related to the Guide by e-mail: enlargement@dg11.cec.be or by fax: +32-2-299.41.23.

Translated by:

PT Servis s.r.o., of Bratislava, Slovakia.

Date:

January 1998

PREDHOVOR

Ritt Bjerregaard
Člen Európskej komisie

Asociované krajiny v strednej a východnej Európe deklarujú svoj zámer získať členstvo v Európskej únii.

Podmienkou pre členstvo v Únii je, že kandidát zosúladiť svoje právne systémy s existujúcou legislatívou EÚ vo všetkých oblastiach, tzv. *acquis communautaires* - všeobecné požiadavky. Tento proces integrácie právneho poriadku EÚ do právneho administratívneho systému danej krajiny sa nazýva proces aproximácie.

Táto stručná smernica k aproximácii environmentálnych požiadaviek sumarizuje celú existujúcu legislatívu EÚ pre oblasť životného prostredia a poskytuje praktický návod na jej zavedenie do praxe v danej krajine. Bola vypracovaná s jasným cieľom pomôcť politikom, štátnym zamestnancom a pracovníkom, ktorí sú zodpovední za rozhodovanie a ktorí sa podieľajú na tejto významnej práci v procese aproximácie v asociovaných krajinách.

Cieľom procesu aproximácie v oblasti životného prostredia je zabezpečiť úplné zosúladenie environmentálnej legislatívy daného štátu - a príslušného administratívneho systému - tak, aby na 100 % spĺňal požiadavky legislatívy EÚ. A nielen na papieri, samozrejme, ale aj v skutočnosti.

Prvým krokom v procese aproximácie je vypracovanie úplného a presného vyhodnotenia legislatívnych a administratívnych "medzier", ktoré treba vyplniť, aby sa dosiahol súlad medzi legislatívou danej krajiny a legislatívou EÚ. Smernica poskytuje návod, ako takéto vyhodnotenie medzier v legislatíve uskutočniť za použitia tabuľky harmonizácie.

Smernica sa nielen zameriava na to, ako dosiahnuť súlad s environmentálnymi požiadavkami EÚ, ale obsahuje aj množstvo "návrhov pre pre každý právny predpis, ako ho zaviesť do praxe". Tieto návrhy môžu pomôcť zodpovedným orgánom v asociovaných krajinách, ak ich budú brať do úvahy pri svojich rozhodnutiach, ako príslušnú legislatívu zaviesť do praxe.

Smernica, ktorá je už k dispozícii vo všetkých jazykoch asociovaných krajín zo strednej a východnej Európy, nie je myslená ako kompletná encyklopédia, ktorá zachytáva všetky otázky, súvisiace s aproximáciou, ale aj praktický návod, ktorý uvádza hlavné cesty a smery.

Snažili sme sa vypracovať smernicu v čo najkratšej, najpraktickejšej a najjednoduchšej forme. Dúfame, že bude bežne dostupná, čítaná a používaná v rámci celej administratívy našich budúcich nových členských štátoch zo strednej a východnej Európy.

Spôsob k úplnej aproximácii v oblasti životného prostredia sa môže zdať dlhým a trnitým spôsobom pre väčšinu krajín, ktoré sa uchádzajú o členstvo. Som však presvedčený, že prínosy pre zdravie populácie, pre životné prostredie - a pre hospodárstvo krajín, uchádzajúcich sa o členstvo, ďaleko presiahne úsilie, ktoré sa vynaloží na dosiahnutie cieľa. Dúfam, že tento malý návod pomôže uľahčiť cestu k členstvu v EÚ.

Ritt Bjerregaard

ÚVOD

Legislatíva Európskej únie pre oblasť životného prostredia sa vypracúva a prijíma už 30 rokov a dnes celý súbor obsahuje asi 300 právnych dokumentov, vrátane nariadení, predpisov, rozhodnutí a odporúčaní. K tomu sa pridáva ešte celý rad správ a ostatných politických dokumentov, týkajúcich sa politiky EÚ pre oblasť životného prostredia.

Základ pre legislatívu EÚ pre oblasť životného prostredia, s ktorým budú musieť pridružené krajiny v strednej a východnej Európe zosúladiť svoju legislatívu a administratívne postupy, čo je podmienkou členstva v Európskej únii - tzv. *environmentálne požiadavky* - je však podstatne menší. Predstavuje súbor asi 70 nariadení - niektoré z nich boli však už niekoľkokrát upravované a dopĺňované tzv. "sesterskými" nariadeniami - a 21 predpisov. Asi polovica z tohto množstva - 36 nariadení a 11 predpisov - sa týka výrobkov a oblastí, ktoré zahŕňala Biela kniha Komisie z roku 1995¹.

Cieľom Bielej knihy bolo uľahčiť aproximačné snahy pridružených krajín tak, že sa celý balík legislatívy EÚ štruktúroval v takej forme, aby sa týkal činnosti vnútorného trhu EÚ v dvoch skupinách: prvý stupeň legislatívy, ktorý by mal pokrývať viac základnú legislatívu EÚ v každej oblasti a druhý stupeň legislatívy, ktorý by mal obsahovať legislatívu vychádzajúcu z prvej skupiny alebo týkajúcu sa prvej skupiny.

Komisia v Bielej knihe uznala potrebu doplnenia legislatívy pre oblasť životného prostredia s priamym prepojením na vnútorný trh EÚ, spadajúci pod Bielu knihu, spolu s ucelenejšou prezentáciou, ktorá by zahŕňala celý súbor *environmentálnych požiadaviek*.

To predstavuje základ, ktorý sa táto smernica snaží splniť. Cieľom je pomôcť vedúcim pracovníkom v oblasti tvorby politiky, ako aj štátnym úradníkom v krajinách, ktoré sa pripravujú na prístup k Európskej únii, lepšie pochopiť celý systém legislatívy pre oblasť životného prostredia.

Smernica posúva prístup Bielej knihy vpred, s cieľom ponúknuť určitý druh "cestnej mapy" pre aproximáciu environmentálnej legislatívy, stanoviť kľúčové témy a opatrenia. Táto mapa predstavuje pokrytie základných potrieb krajín strednej a východnej Európy, ak úplne prijímú normy a pravidlá Únie, ktoré platia pre oblasť životného prostredia. Pretože sme ešte len na začiatku tejto cesty, táto smernica sa oveľa podrobnejšie zameriava na otázky procesu transponovania legislatívy EÚ do legislatívy jednotlivých krajín, než na otázky aplikácie a presadzovania tejto legislatívy do praxe. Otázky aplikácie budú aktuálnejšie až vtedy, keď proces aproximácie pokročí.

Ako však každý človek vie, cestná mapa môže poskytnúť informácie len o príslušnom teréne, o vzdialenostiach, o problémoch, s ktorými treba počítať a o míľnikoch pozdĺž cesty. Až keď človek po ceste ide, len vtedy sa dozvie viac o skutočnostiach, ktoré mohol na začiatku cesty len tušiť. Predpokladá sa, že tento stručný prehľad a "tipy pre cestujúcich" zjednodušia prípravu na cestu a prvé fázy cesty tak, že celý postup bude maximálne úspešne zavŕšený.

Časť 1 odpovedá na najbežnejšie otázky, týkajúce sa všeobecných požiadaviek v procese aproximácie environmentálnej legislatívy. Obsahuje dva zoznamy opatrení, ktoré treba vykonať z dôvodu: aproximácie smerníc a zavedenia predpisov do praxe, kde sú potrebné aktivity zo strany členských štátov.

Časť 2 predstavuje stručný prehľad požiadaviek smerníc a predpisov EÚ pre oblasť životného prostredia. Objasňuje väzby medzi nimi a pojednáva o kľúčovej politike a administratívnych otázkach, ktorým sa treba venovať, aby bola zabezpečená účinná aproximácia.

Prílohy zahŕňajú: stručný popis kľúčových prvkov legislatívy EÚ, ako aj to, ako ich treba

¹ *Biela kniha o príprave pridružených krajín strednej a východnej Európy na začlenenie sa do vnútorného trhu Únie*, COM(95) 163 final, 3.5.1995

interpretovať - pre tých pracovníkov, ktorí nemajú právnické vzdelanie a ktorí budú zodpovední za vypracovanie nových zákonov a postupov vo svojej krajine; zoznam *environmentálnych požiadaviek*, ktoré sa majú datovať; a príklad tabuľky zosúladenia, ktorú môžu vlády použiť, alebo si ju upraviť pre potreby monitorovania svojho pokroku v prenose a v aproximácii legislatívy EÚ.

Táto smernica obsahuje legislatívu EÚ pre oblasť životného prostredia, prijatú do 1. júla 1997. Výnimočne táto smernica popisuje niektoré návrhy Komisie, ktoré, ak boli prijaté Európskym parlamentom a Radou, majú v určitej oblasti významný vplyv na legislatívny rámec.

Táto Smernica neobsahuje legislatívu, ktorá súvisí alebo má význam pre oblasť životného prostredia, ak je už obsiahnutá v ostatných oblastiach právneho poriadku a politiky EÚ, ako napr. v poľnohospodárskej politike. Medzinárodné dohovory, v ktorých je Únia zmluvnou stranou, sú zahrnuté do tej miery, pokiaľ Únia schválila legislatívu, nariadenia alebo predpisy EÚ, aby boli zavedené do praxe. Sú tu zaradené aj správy a rozhodnutia, týkajúce sa environmentálnych akčných programov a ostatných politických dokumentov.

Do úvahy treba vziať to, že cieľom tejto Smernice je len prezentovať "prvé zásady", a nie podrobne preskúmať všetky jemnejšie prvky interpretácie jednotlivých častí legislatívy, ani základných princípov právneho poriadku EÚ. Preto bude potrebné, aby samotné právne texty a interpretácie, uvedené v posudkoch Európskeho súdneho dvora, boli odkonzultované.

Treba poznamenať, že rady, uvedené v tejto Smernici, nie sú právne záväzné a v žiadnom smere nepriaznivo neovplyvňujú pozíciu Európskej komisie.

Ďalšie informácie o aproximácii v oblasti životného prostredia sú uvedené v:

Noviny Komisie "**Enlarging the Environment**", ktoré vydáva DG XI a ktoré pravidelne poskytujú najnovšie informácie o nových zákonoch a trendoch z oblasti životného prostredia. Tieto noviny vychádzajú jedenkrát za dva mesiace a sú dostupné na Internete: <http://europa.eu.int/en/comm/dg11/dg11home.html> - potom zvoliť "Enlargement newsletter".

Zodpovedné orgány v pridružených krajinách v strednej a východnej Európe môžu dostať rýchle odpovede na otázky, týkajúce sa aproximácie v oblasti životného prostredia, ak zavolajú na **linku pomoci na DG XI**. Táto linka pomoci je dostupná na telefónnom čísle: +32-2 296 87 46, alebo na fax. čísle: + 32-2 299 41 23, alebo na e-mail: enlargement@dg11.cec.be.

Poznámka k druhému vydaniu, január 1998"

Táto smernica bola po prvýkrát vydaná v angličtine, ako pracovný materiál Komisie (SEC(97)1608) v auguste 1997. V tomto druhom vydaní, ktoré sa prekladá do jazykov jednotlivých asociovaných krajín, boli urobené malé zmeny v kapitole o Odpadovom hospodárstve a v kapitole o Jadrovej bezpečnosti a ochrane pred žiarením. Legislatíva, pod ktorú uvedené kapitoly spadajú, však zostáva rovnaká ako v prvom vydaní, t.j. legislatíva, ktorá bola prijatá do 1. júla 1997.

OBSAH

ČASŤ 1 ÚVOD DO APROXIMÁCIE ENVIRONMENTÁLNEJ LEGISLATÍVY	7
1. PRVKY APROXIMÁCIE	7
2. ÚLOHA VLÁDY V PROCESE APROXIMÁCIE	9
3. APROXIMÁCIA A FORMY PRÁVA EURÓPSKEJ ÚNIE PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA	15
4. ZÁSADY PRENOSU LEGISLATÍVY EÚ DO LEGISLATÍVY DANÉHO ŠTÁTU	20
ČASŤ 2 PREHĽAD LEGISLATÍVY EÚ PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA	25
A. HORIZONTÁLNA LEGISLATÍVA	25
ASPEKTY IMPLEMENTÁCIE	29
B. KVALITA OVZDUŠIA	32
C. ODPADOVÉ HOSPODÁRSTVO	45
D. KVALITA VODY	59
E. OCHRANA PRÍRODY	69
F. KONTROLA PRIEMYSELNÉHO ZNEČISTENIA A RIADENIE RIZÍK	76
G. CHEMIKÁLIE A GENETICKY UPRAVENÉ ORGANIZMY	89
H. HLUK Z VOZIDIEL A STROJOV	100
I. JADROVÁ BEZPEČNOSŤ A OCHRANA PRED ŽIARENÍM	106
PRÍLOHA I AKO INTERPRETOVAŤ LEGISLATÍVU PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA	113
ANNEX 2 THE ENVIRONMENTAL ACQUIS	116
A. HORIZONTAL	116
B. AIR QUALITY	116
C. WASTE MANAGEMENT	118
D. WATER QUALITY	119
E. NATURE PROTECTION	120
F. INDUSTRIAL POLLUTION CONTROL AND RISK MANAGEMENT	121
G. CHEMICALS AND GENETICALLY MODIFIED ORGANISMS	122
H. NOISE FROM VEHICLES AND MACHINERY	123
I. NUCLEAR SAFETY AND RADIATION PROTECTION	125
J. CLIMATE CHANGE	125
K. CIVIL PROTECTION	125
P. POLICY	126
X. INTERNATIONAL CO-OPERATION	127
PRÍLOHA 3 TABUĽKA ZOSÚLADENIA	129
PRÍLOHA 4 DEFINÍCIE	133

ČASŤ 1

ÚVOD DO APROXIMÁCIE ENVIRONMENTÁLNEJ LEGISLATÍVY

1. PRVKY APROXIMÁCIE

1.1. Čo je aproximácia?

Aproximácia právneho poriadku je špecifickým záväzkom členstva v Európskej únii. Znamená to, že krajiny usilujúce sa o pripojenie k Európskej únii, musia uspôbiť svoje vlastné zákony, pravidlá a postupy tak, aby do účinnosti vstúpil celý rámec práva EÚ obsiahnutého vo všeobecných požiadavkách².

Pretože záväzok aproximovať sa pokračuje aj po pristúpení, proces aproximácie v období pred pristúpením sa stáva príležitosťou pre krajiny zriadiť svoje inštitúcie a metódy a vyškoliť svojich pracovníkov pre každodennú prácu a zodpovednosť pri tvorbe právneho poriadku Európskej únie, pri jeho zavádzaní do praxe a uplatňovaní³.

Sú tu tri kľúčové prvky:

- Prvý, prijať alebo zmeniť zákony, pravidlá a postupy danej krajiny tak, aby boli do právneho poriadku daného štátu plne zakomponované požiadavky príslušného zákona EÚ. Tento proces je známy pod menom transponovanie legislatívy. Hoci majú krajiny v rozhodovaní pri výbere vhodného vlastného mechanizmu, ktorý by odrážal záväzky voči Únii v oblasti životného prostredia voľnosť, táto voľnosť je limitovaná určitými všeobecnými zásadami právneho poriadku Únie. Vo väčšine prípadov bude potrebné prijať vlastnú legislatívu, ktorú schváli parlament danej krajiny, alebo v niektorých krajinách sa legislatíva schvaľuje formou výnosu prezidenta alebo vlády. Ďalšia smernica je uvedená v sekcii 4 "Zásady transponovania".
- Druhý, vytvoriť inštitúcie a rozpočtové prostriedky, potrebné na vykonávanie práva a predpisov (známe ako nariadenie "Zavedenie do praxe" alebo "Použitie v praxi")⁴.

² Všeobecné požiadavky obsahujú nariadenia, predpisy a rozhodnutia, prijaté na základe rozličných dohôd, ktoré spoločne vytvárajú primárne právo Európskej únie a Spoločenstva. Je to termín používaný na popisanie zásad, smerov rozvoja, zákonov a cieľov, ktoré Európska únia odsúhlasila. Obsahuje dohovory, celú legislatívu Spoločenstva, všetky zásady práva a interpretácie Európskeho súdneho dvora, všetky medzinárodné dohody, ktoré podpísala Európska komisia, tak ako sa interpretujú v deklaráciách a rezolúciách Rady ministrov. Je to oveľa viac než len jednoduchá legislatíva - pristupujúce krajiny sa potrebujú zosúladiť s duchom a jazykom legislatívy EÚ.

³ Agenda 2000 zdôrazňuje, že od žiadnej z kandidátskych krajín nemožno očakávať, že sa v blízkej budúcnosti plne zosúladi s požiadavkami, "v partnerstve s Úniou by mali byť načrtnuté realistické dlhodobé stratégie pre postupné efektívne začlenenie sa a mali by sa začať zavádzať do praxe vo všetkých krajinách uchádzajúcich sa o členstvo, ešte pred pristúpením, hlavne stratégie pre pitnú vodu a znečistenie ovzdušia. Tieto stratégie by mali stanovovať kľúčové prioritné oblasti a ciele, ktoré majú byť splnené do termínu pristúpenia, a zároveň aj časový rozvrh ďalšieho úplného zosúladenia; z toho vyplývajúce záväzky by mali byť zakomponované do dohôd o pristúpení. Všetky nové investície by mali byť v súlade s požiadavkami". (Agenda 2000, Zväzok I, Správa: Pre silnejšiu a väčšiu Úniu, DOC/97/6. (5.07.1997, str.65).

⁴ Viď Prílohu 4, ktorá obsahuje celé definície.

- Tretí, robiť potrebné kontroly a udeľovať pokuty, aby sa zabezpečil úplné a jasné zosúladenie zákona je (uvedenie do platnosti)

1.2 Aký je rámec environmentálnej aproximácie?

Sledujúc zásady, uvedené v Agende 2000⁵, každá krajina uchádzajúca sa o členstvo, bude musieť eventuálne do svojho právneho poriadku prijať celé *acquis communnaire* (všeobecné požiadavky) a podľa toho uspošobiť svoj administratívny systém.

V širšom rámci legislatíva EÚ pre oblasť životného prostredia obsahuje:

- Produkty: napríklad, kontrola hluku zo stavebných mechanizmov, kontrola emisií z motorových vozidiel, kontrola nebezpečných chemických látok v niektorých spotrebných výrobkoch, pohyb odpadov, kontrola nebezpečných chemických látok a prípravkov vo všeobecnosti, ako aj obchod s ohrozenými druhmi živočíchov a rastlín. Mnohé z týchto požiadaviek sú obsiahnuté v Bielej knihe⁶.
- Činnosti alebo výrobné procesy, ktoré môžu mať dopad na životné prostredie alebo zdravie obyvateľstva: výstavba, prevádzka priemyselných podnikov, skládky odpadov, ochrana prírody
- Ochrana kvality životného prostredia: napríklad, kontrola nebezpečných látok v ovzduší, vo vode alebo pôde, rozvoj krajiny; kontrola ochrany prírody a prírodných zdrojov; a biologickej rôznorodosti
- Metodiky a procedurálne práva, ako napr. vyhodnocovanie dopadu na životné prostredie (impact assessment), prístup k informáciám a konzultácie s verejnosťou.

1.3 Aký je termín pristúpenia?

S výnimkou všetkých už prerokovaných dohôd, obsiahnutých v Akte pristúpenia⁷, zákony, nariadenia a administratívne postupy danej krajiny, ktoré musia vstúpiť do platnosti v existujúcom právnom systéme EÚ, musia byť prijaté do termínu pristúpenia. Legislatíva môže obsahovať aj ostatné termíny zo strany členských štátov, ako napríklad vypracovanie plánov kontroly znečistenia, vymedzenie chránených alebo "citlivých" oblastí, a súlad s emisnými limitmi alebo normami kvality pre oblasť životného prostredia.

⁵ Vid' poznámku pod čiarou č. 3

⁶ Vid' Úvod

⁷ Agenda 2000 predpokladá, že dohovory o pristúpení s krajinami, uchádzajúcimi sa o členstvo, budú obsahovať takto prerokované dohody o derogáciách, naviazaných na záväzné časové plány úplnej harmonizácie v určitých oblastiach. Nové investície však by mali ako pravidlo byť v súlade s (požiadavkami) okamžite. Vid' poznámku 3 pod čiarou.

2. ÚLOHA VLÁDY V PROCESĚ APROXIMÁCIE

2.1 Čo si vyžaduje legislatíva EÚ ?

Veľká väčšina legislatívy EÚ pre oblasť životného prostredia je vo forme nariadení a tie sú hlavnou témou tejto smernice. Predpisy a rozhodnutia si vyžadujú odlišné a bežne menej komplexné opatrenia, pretože tieto nepotrebujú byť zakomponované do právneho poriadku daného štátu.

Prvým krokom v procese aproximácie je analýza a porovnanie legislatívy EÚ pre oblasť životného prostredia s existujúcou legislatívou daného štátu pre túto oblasť, aby sa určil existujúci stav prispôsobenia sa a náležitá reakcia danej krajiny voči legislatíve EÚ⁸.

Toto úvodné vyhodnotenie má dva stupne:

- Stupeň 1. Existuje legislatíva daného štátu, ktorá zahŕňa túto predmetnú záležitosť?
- Stupeň 2. Ak existuje legislatíva daného štátu, každý článok zákona EÚ sa musí porovnať s príslušným zákonom (zákonmi) a predpismi daného štátu.

Legislatíva daného štátu môže:

- odpovedať komplexne na záväzky EÚ. V takom prípade je toto vyhodnotenie viac len kontrolou zosúladenia⁹;
- čiastočne zodpovedať požiadavkám EÚ. V takom prípade toto vyhodnotenie bude musieť posúdiť medzery, ktoré sa môžu vyskytnúť, a zvážiť možné spôsoby, ako ich riešiť;
- sa zdať, že je v rozpore s legislatívou EÚ. V takomto prípade by vyhodnotenie malo obsahovať prehľad možností na modifikáciu príslušnej legislatívy daného štátu (či už úpravou existujúcich zákonov alebo ich nahradením); tu je opäť potrebné posúdiť všetky časti príslušného zákona daného štátu.

Na začiatku procesu aproximácie členské štáty často v tabuľkovej forme porovnávajú svoje zákony, inštitúcie a metodiky s požiadavkami nariadenia, s každým článkom alebo požiadavkou legislatívy daného štátu, ktorý je uvedený v porovnaní, spolu s odkazom na príslušný článok nariadenia. Toto sa môže neskôr použiť ako smernica pre texty, ktoré členské štáty musia poskytovať Komisii, pričom musia preukázať, že plne aproximovali nariadenie EÚ. Príklad takejto tabuľky je uvedený v Prílohe 4. Podobná tabuľka pre implementáciu by sa mohla vypracovať tak, že by obsahovala najdôležitejšie kroky k aproximácii, uvedené ďalej v texte a zhrnuté na stranách 12 - 13 - keď sú všetky tieto údaje vyplnené, prekontrolujú sa.

Administratívne pokyny, obežníky a niektoré druhy ministerských výnosov daného štátu, ktoré zodpovedajú legislatíve EÚ v oblasti životného prostredia, ale ktoré nie sú záväzné pre príslušný problém. Bežne sa pre transponovanie legislatívy nepovažujú za dostatočné a musia sa zmeniť na formálnejšie právne opatrenia.

⁸ Pozornosť treba venovať pomoci, ktorú asociované krajiny môžu dostať od kancelárie TAIEX na rozvoj programov aproximácie a na ich zavedenie do praxe pre požiadavky, obsiahnuté v Bielej knihe, a na zvyšné environmentálne požiadavky od DISAE.

⁹ Treba zdôrazniť, že jedine Európska komisia môže vykonať prehľad formálneho zosúladenia.

Například, jeden členský stát zakomponoval nariadenie 80/778/EEC o kvalite pitnej vody do svojho zákona formou administratívneho obežníka. Súdny dvor povedal, že musí prijať legislatívu, ktorá transponuje maximálne prijateľné množstvo limitov pre znečisťujúce látky z daného nariadenia EÚ do svojho zákona.

2.2 Výber a obsah opatrení danej krajiny

Ministerstvo, primárne zodpovedné za aproximáciu v oblasti životného prostredia, musí posúdiť jednotlivé zákony EÚ, aby sa stanovil rozsah voľnosti v rozhodovaní čo do rozsahu, formy, úrovne a definícií požiadaviek v rámci svojich zákonov a pravidiel.

Pretože nariadenia EÚ pre oblasť životného prostredia sú navrhnuté tak, aby sa do praxe zavádzali takými spôsobmi, ktoré sú prispôsobené jedinečným podmienkam každého členského štátu, konečná zodpovednosť je na vláde danej krajiny, aby prijala záväzné opatrenia, ktoré plne prenesú znenie a význam environmentálneho zákona. Ak je nariadenie presné, krajiny musia preniesť presnú požiadavku. Napríklad, v definíciách použitých v nariadení sa vyskytuje minimum noriem kvality a povolujúcich požiadaviek. Ak nariadenie poskytuje rámec pre rôzne javy danej krajiny, ako napr. v detailoch povoľovacích postupov alebo v konzultáciách s verejnosťou, alebo pri vymedzovaní geografických území, ktoré majú spadať pod nariadenia, v takom prípade majú členské štáty väčšiu slobodu.

Krajiny majú možnosť zvoliť si medzi novými zákonmi a administratívnymi opatreniami alebo úpravou existujúcich zákonov a opatrení. Môžu sa rozhodnúť, či sa jednotlivý zákon bude zavádzať nanovo alebo sa bude modifikovať, alebo bude potrebné prijať sady zákonov alebo ich modifikovať, aby príslušné nariadenie vstúpilo do platnosti. Alebo sa môže krajina rozhodnúť, že prostredníctvom jedného zákona zavedie do praxe viaceré nariadenia.

Je treba, aby na týchto zákonoch boli zainteresované rozličné úrovne vlády a rôzne inštitúcie. Príslušné ministerstvo môže v tomto procese vystupovať samostatne alebo sa môže dohodnúť spolu s ostatnými zainteresovanými ministerstvami a inštitúciami, ako napr. štátnymi skúšobňami a laboratóriami.

Právne opatrenia, zamerané na aproximáciu legislatívy EÚ, by mali byť čo najviac v súlade s prioritami a zásadami danej krajiny, ktoré má pre oblasť životného prostredia, a to takým spôsobom, ktorý plne podporuje princípy, ciele a požiadavky daného zákona EÚ. Pomôcť by mohol pohľad na existujúcu legislatívu členského štátu, napríklad na rozdielne typy riešení otázok aproximácie. Každý členský štát však koná podľa toho, čo považuje za vhodné a správne v rámci svojich osobitných právnych, ekonomických a politických podmienkach.

Například, v Belgicku, ktoré je federálnym zväzom, kde právomoc riadiť oblasť životného prostredia je prakticky celá prenesená na regionálne vlády, každý región zavádza zákon EÚ do praxe nezávisle. Vo Francúzsku prenesené nariadenia EÚ sú obsiahnuté v environmentálnom zákonníku, ktorý sa zameriava na harmonizáciu existujúcej legislatívy pre oblasť životného prostredia tak, že ju zaraďuje do jedného legislatívneho rámca.

Výber opatrení sa môže riadiť aj formou požiadavky alebo typom legislatívy EÚ. Predpisy EÚ sa priamo používajú v napríklad členských štátoch a nesmú sa prenášať do zákonov tej-ktorej krajiny. Keď nariadenie zakazuje nejaký jav, (používanie alebo vypúšťanie určitých látok, ako napr. azbest alebo ťažké kovy vo výrobkoch), uvádza pevné požiadavky.

Ale keď nariadenie pevne stanovuje limitné hodnoty (82/884/EEC o limitných hodnotách pre obsah olova v ovzduší), ktoré predstavujú presné ciele, ktoré sa majú dosiahnuť, ale ponecháva členskému štátu voľnosť pri rozhodovaní, ako tento cieľ dosiahnuť, vtedy sa táto požiadavka stáva flexibilnejšou.

2.3. Kompetentný orgán alebo orgány

Najmenej jeden orgán na celoštátnej úrovni musí prevziať zodpovednosť za zavádzanie právneho poriadku EÚ do praxe a byť partnerom pre Európsku úniu. Takýto kompetentný orgán je potrebný aj vo federálnych štátoch, dokonca aj keď sa prijíma celý legislatívny balík a je zavádzaný do praxe na úrovni regionálnej vlády. Kompetentnými orgánmi by mali byť verejné orgány alebo agentúry určitého druhu, hlavne tam, kde majú poverenie alebo vykonávacie právomoci v rámci nariadení pre oblasť životného prostredia.

Kompetencie sa rozdelia medzi viacero inštitúcií na rovnakej úrovni alebo na odlišných úrovniach. Napríklad Ministerstvo verejných prác môže byť zodpovedné za implementáciu smernice o vyhodnocovaní dopadov na životné prostredie. Miestne, regionálne a celoštátne orgány môžu byť zodpovedné za vydávanie environmentálnych povolení na kontrolu emisií do ovzdušia, vody alebo pôdy. Monitorovanie a zavádzanie do praxe môže byť čiastočne alebo celkom delegované na regionálne alebo miestne orgány.

2.4 Inštitúcie, administratíva a financovanie

Praktické použitie novej legislatívy znamená, že zmeny sa môžu udiť v oblasti inštitúcií, postupov a noriem. Zodpovedné ministerstvá a orgány by mali posúdiť a zvážiť tieto inštitucionálne potreby, financovanie administratívy a zavádzanie do praxe, ako aj investície. Prechodné opatrenia sa bežne používajú na to, aby sa existujúce priemyselné podniky alebo aktivity postupne dostali do rámca nového normotvorného systému, ako napr. požiadavky na opatrenie, týkajúce sa čistenia odpadových vôd, ktoré je rozfázované do roku 2005.

Je treba zvážiť náklady a výnosy, ktoré vyplývajú z výberu rôznych postupov realizácie. Vyhodnotenie finančných prostriedkov potrebných na administratívu a investície, aby sa zlepšila kvalita životného prostredia, by sa malo vykonať, a zároveň je potrebné určiť metódy, ktorými sa dajú získať potrebné finančné prostriedky.

2.5 Zavádzanie do platnosti

Procesu zavádzania novej legislatívy do praxe sa v Európskej únii venuje zvýšená pozornosť, jednak z toho dôvodu, že vyvstávajú problémy z rozdielností v zavádzaní nových prvkov do praxe v jednotlivých členských štátoch, jednak z toho dôvodu, že problémy v harmonizácii sa môžu vyskytnúť dokonca aj v tých krajinách, ktoré majú relatívne prísne zákony a pravidlá.

Preto by asociované krajiny mali prijať všetky potrebné opatrenia na zlepšenie svojho monitoringu a kontrolných mechanizmov, napríklad, posilnením svojho systému inšpekcií a prijatím administratívnych a súdnych opatrení, aby sa zabezpečilo, že ich legislatíva pre oblasť životného prostredia je zreteľným spôsobom zrealizovaná, a prípadne uvedená do platnosti.

2.6 Konzultácie so záujmovými skupinami a jednotlivcami

Pre príslušné zodpovedné ministerstvo budú pravdepodobne v priebehu procesu transponovania legislatívy EÚ a zavádzania jej prvkov do praxe užitočné konzultácie so záujmovými skupinami, či už sa identifikujú potenciálne problémy, a tým sa im vyhne, alebo sa získa podpora od skupín, ktoré sú zainteresované na príslušných zákonoch alebo pravidlách. Medzi takéto možnosti patria odbory vládnych orgánov, miestne a regionálne orgány, priemysel, mimovládne organizácie a zainteresované skupiny.

2.7 Kroky k aproximácii legislatívy EÚ

Mnohé z krokov, ktoré členské štáty v procese aproximácie rutinne sledujú, sú rovnaké pre všetky nariadenia a predpisy. Na nasledujúcich stránkach sú uvedené v zozname, spolu s niektorými špecifickejšími otázkami, o ktorých sa musí rozhodnúť v procese prispôbovania sa legislatívy daného štátu legislatíve Európskej únie.

Kroky k aproximácii nariadení EÚ

Krok 1. Určiť druh zákona a jeho požiadavky

1. Aký druh: nariadenie, predpis, rozhodnutie?
2. Aký je jeho účel a ciele?
3. Aké kompetentné orgány sú potrebné?
4. Aké informácie sa musia Komisii zozbierať a poskytnúť?
5. Aké plánovanie sa vyžaduje?
6. Aké vedecké alebo technické poznatky sú potrebné?
7. Aké konzultačné metódy sa vyžadujú?
8. Aké investície sú potrebné?

Krok 2. Určiť možnosti voľby vašej krajiny

1. Ktoré požiadavky (v legislatíve EÚ) umožňujú uskutočnenie výberu?
2. Ktoré požiadavky neumožňujú voľbu?
3. Zákony danej krajiny alebo administratívne opatrenia?
4. Nová alebo upravená legislatíva?
5. Obsah právnych opatrení danej krajiny?
6. Aké sú náklady a prínosy pre hospodárstvo a životné prostredie?
7. Ktoré odvetvia ponosú bremeno?
8. Ako by mal byť organizovaný prechod na nové požiadavky: pevné termíny, prechodné obdobia, programy realizácie, investície a správy

Krok 3. Určiť, ako bude zákon danej krajiny zavedený do praxe a ako bude presadzovaný v praxi

1. Implementácia na centrálnej, regionálnej alebo miestnej úrovni? Potreba personálneho a technického vybavenia?
2. Aké právomoci budú musieť mať príslušní pracovníci?
3. Aká koordinácia a aké konzultácie sú potrebné medzi normotvornými orgánmi?
4. Aká je potreba informácií, smerníc, školení?
5. Náklady a prínosy z rozdielnych možností voľby spôsobu implementácie?
6. Aké finančné prostriedky sú potrebné pre administratívu? Na investície?
7. Aká bude návratnosť nákladov a získaných finančných prostriedkov?
8. Aký monitoring je potrebný?
9. Kto bude vykonávať monitoring? Je potrebné zaškolenie, personál, vybavenie?
10. Aké pokuty sa budú udeľovať? Ako sa budú udeľovať (administratívne, súdne)?

Krok 4. Rozhodnúť o informáciách a konzultačných postupoch

1. S kým by sa malo konzultovať? S odborními vládnych organizácií, miestnymi a regionálnymi orgánmi, priemyslom, mimovládnyimi organizáciami, záujmovými skupinami?
2. Aká forma konzultácií je potrebná?
3. Na akom stupni procesu?
4. Ostatné možné úlohy organizácií, ktoré sú činné mimo vlády danej krajiny?

Krok 5. Definovať program implementácie

1. Harmonogram legislatívy
2. Vypracovanie administratívnych pravidiel, výnosov ap. pre implementáciu.
3. Harmonogram rozpočtu
4. Inštitúcie, personálne obsadenie a zdroje
5. Školenia, informačné materiály, stretnutia s príslušnými vládnyimi úradmi, priemyslom, verejnosťou, ap. a komunikačná činnosť
6. Investície
7. Prevádzkové náklady
8. Monitoring
9. Zber informácií a podávanie hlásení
10. Presadzovanie v praxi

3. APROXIMÁCIA A FORMY PRÁVA EURÓPSKEJ ÚNIE PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA

10

3.1 Úloha Dohovoru o Európskom spoločenstve v procese aproximácie

Dohovor o Európskom spoločenstve zakotvuje v článku 130r niektoré všeobecné zásady environmentálnej politiky, ale tieto zásady nemusia byť za účelom aproximácie doslovne prenesené do zákonov tej-ktorej krajiny. Pomáhajú pro pochopení cieľov environmentálnej politiky EÚ, jej zákonov, ako aj pri interpretácii a aproximácii jednotlivých právnych dokumentov EÚ.

Environmentálny zákon EÚ musí jednoznačne vychádzať z jedného alebo z viacerých opatrení Dohovoru, najčastejšie z oblasti životného prostredia, uvedenej v článku 100a (Legislativa pre jednotný trhu v dimenziách životného prostredia) a článku 130S (čisto oblasť životného prostredia). Význam právnej základne príslušného zákona EÚ za účelom aproximácie je predovšetkým ten, že ovplyvní schopnosť krajiny nariadiť prísnejšie environmentálne normy než sú normy uvedené v danom zákone EÚ.

Napríklad, ak je nariadenie prijaté na základe článku 130S, členské štáty majú viac možností prijať prísnejšie opatrenia vo svojej krajine, než keby ich prijímali na základe článku 100a.

3.2 Nariadenia

Väčšina zákonov EÚ pre oblasť životného prostredia je vo forme nariadení. Je to forma typická pre Európsku úniu. Nariadenia sú navrhované tak, aby uvažovali záväzky na členské štáty a aby boli dostatočne flexibilné v prípadoch, keď je treba vziať do úvahy rozdielne právne a administratívne zvyklosti. Výber metódy prispôbenia sa národného právneho a administratívneho systému je ponechaný na príslušný členský štát, ktorý si o tejto záležitosti rozhodne sám. (Vid' sekciu 4, uvedenú ďalej)

Nariadenia sú záväzné pre všetky členské štáty, ale môžu obsahovať rozdielne požiadavky, ktoré zohľadňujú rozdielne environmentálne a ekonomické podmienky každého členského štátu.

Napríklad, nariadenie o veľkých spaľovniach uvádza zníženie emisií rôzne ciele pre pre každý členský štát, a dokonca niektorým štátom, ktoré sú hospodársky menej rozvinuté, umožňuje emisie zvýšiť.

¹⁰ Európska únia alebo Európske spoločenstvo? Odkazy na Európsku úniu aj na Európske spoločenstvo sa budú objavovať v politických aj právnych dokumentoch. Existujú obe označenia. Maastrichtská dohoda ustanovila Európsku úniu, aby sa vyjadrili širšie politické aspirácie členských štátov. Európska únia zahŕňa aj Európske spoločenstvo (ktorého právomoci a inštitucionálne usporiadanie je uvedené v Dohovore o Európskom spoločenstve) spolu s rozsiahlejšími mechanizmami pre rozvoj a koordináciu politiky medzi členskými štátmi, uvedenými v Maastrichtskej dohode.

Právny základ pre environmentálnu legislatívu je v Dohovore o Európskom spoločenstve. Európske spoločenstvo je právny subjekt, ktorý ratifikuje medzinárodné dohovory. V mnohých prípadoch tie isté orgány (členské štáty, Európska komisia, ap.) budú činné aj v rámci Únie aj v rámci Spoločenstva. Kľúčové rozlíšenie je len v tom, že v rámci Európskeho spoločenstva sa môže schvaľovať legislatíva, ktorá je záväzná pre členské štáty. Takto by mal byť, prísne

vzaté, odkaz na legislatívu Európskeho spoločenstva, a nie na legislatívu Európskej únie.

Rámcové nariadenie udáva základné princípy, postupy a požiadavky na legislatívu v rôznych odvetviach. Doteraz boli prijaté pre oblasť ovzdušia a odpadov a sú pripravené návrhy pre oblasť vôd. Ostatné "dcérske" nariadenia v každom odvetví musia byť v súlade so všeobecnými požiadavkami rámcového nariadenia.

Pri vypracúvaní účinných stratégií aproximácie je zásadnou otázkou pochopenie štruktúry právnych textov EÚ. Všeobecná smernica pre túto oblasť je uvedená v prílohe 1.

3.3 Predpisy

Asi 10% z množstva environmentálnych zákonov EÚ pripadá na predpisy. Predpisy sú priamo záväzné pre členské štáty a v prípade akéhokoľvek konfliktu nahrádzajú národné zákony. Členské štáty nemusia preniesť opatrenia predpisov do svojho príslušného zákona, aj keď je tento zákon totožný s daným predpisom.

Predpisy preto spadajú ďaleko za rámec procesu aproximácie a v prístupujúcej krajine vstupujú do platnosti v deň prístúpenia. Predpisy pre oblasť životného prostredia si však aj tak pre svoje zavedenie do praxe vyžadujú uskutočnenie ďalších krokov v danej krajine, a preto sa pred prístúpením nemôžu celkom ignorovať.

Napríklad, druhy opatrení, ktoré budú musieť krajiny prijať, obsahujú menovanie kompetentných orgánov, ktoré budú preverovať a kontrolovať obchod s prísne obmedzenými chemickými látkami alebo s ohrozenými druhmi rastlín a živočíchov, vydávanie smerníc a ohlasovacích formulárov, alebo stanovenie sankcií v danom štáte za porušenie zákona.

Kvôli jednoduchosti však táto smernica používa pojem Európska únia, aby bola obsiahnutá aj politika aj právo.

¹¹ Tento zákaz pretransponovania vyplýva zo skutočnosti, že predpisy musia priamo používať súdy a administratívne orgány príslušného štátu; akákoľvek transponovaná legislatíva daného štátu by bola v rozpore s príslušným právnym charakterom predpisov v rámci Dohovoru o ES.

Tabuľka 1. Tri formy záväznej legislatívy EÚ

Nariadenia	Predpisy	Rozhodnutia
1.Vstup do platnosti v deň, určený v nariadení, alebo na 20.deň po uverejnení v Official Journal: toto zaväzuje členský štát k aproximácii	1. Vstup do platnosti v deň, určený v nariadení, alebo na 20.deň po uverejnení v Official Journal	1.Vstup do platnosti po oznámení strane, ktorej sú určené.
2.sú najčastejšie použité v práve EÚ administratívnych pre oblasť životného prostredia	2.používajú sa vtedy, keď je potrebný jednotný systém: fondy, inštitúcie; dobrovoľné schémy EÚ, ako napr. eko-štítky; predpis pre výrobok alebo obchod (ohrozené druhy rastlín a živočíchov, preprava odpadov)	2.používajú sa na špecifikovanie podrobných požiadaviek alebo aktualizovaných technických aspektov predpisov alebo nariadení
3.Členský štát musí prijať zákony, predpisy a postupy, aby nariadenie nadobudlo účinnosť v deň transponovania;obvykle je to dva roky po dátume vstupu do platnosti	3.Členský štát musí ustanoviť inštitúcie a postupy; mali by rušiť rozporné opatrenia daného štátu	3.zamerané na rámec a použitie
4.nadobúdajú účinnosť dňom praktického používania, je to ten istý deň ako dátum zavedenia EÚ legislatívy do národnej, pokiaľ nie je pre špecifické úkony v samotnom nariadení uvedený iný dátum(y)	4.sú priamo záväzné odo dňa, kedy vstupujú do platnosti	4.sú záväzné pre strany, ktorým sú určené odo dňa, kedy vstupujú do platnosti

Predpisy zvyčajne majú presný účel a používajú sa vtedy, keď to má nejaký význam. Vtedy, keď sa v členských štátoch aplikujú presne rovnaké požiadavky. V niektorých odvetviach¹², ako napr. odpady a chemické látky, predstavuje právo EÚ zmes predpisov a nariadení. Je dôležité analyzovať dopad predpisov, aby sa vedelo, ktoré prvky bude treba v spojení s nariadeniami aproximovať.

3.4 Rozhodnutia

Rozhodnutia predstavujú individuálne legislatívne dokumenty, ktoré sú záväzné v celom svojom obsahu pre strany, ktorým sú určené. Odlišujú sa od predpisov a nariadení v tom, že zvyčajne majú veľmi osobitný charakter. V oblasti životného prostredia sú menej obvyklé. Environmentálne predpisy a nariadenia často dávajú Komisii právomoc rozhodovať o ich zavedení do praxe.

Napríklad, Komisia môže upraviť zoznam odpadov v rámci predpisu o cezhraničnom prevoze odpadov, špecifikovať požiadavky na formuláre a dokumentáciu, ako aj ostatné administratívne záležitosti. Komisia prijíma súbory rozhodnutí, ustanovujúcich podmienky pre získanie označenia eko-označenie EÚ pre rozličné skupiny výrobkov.

3.5 Úloha Európskeho súdneho dvora

Európsky súdny dvor je jedinečným orgánom na právnu interpretáciu Dohovoru o ES a legislatívy EÚ. V posledných desiatich rokoch súd vydáva stále väčší počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú interpretácie práva EÚ v oblasti životného prostredia a jeho aproximácie zo strany členských štátov a v súlade s vytvorením jednotného trhu. Vypracúva aj dôležité zásady, týkajúce sa transponovania nariadení.

Preto pri sa navrhovaní podrobnej stratégie aproximácie v oblasti životného prostredia by krajiny mali pozorne zvážiť dopad týchto rozhodnutí na interpretáciu nariadení a na metódy aproximácie.

¹² Na príklad, predpis zavádzajúci Základnú dohodu o cezhraničnom prevoze odpadov a Rámcové nariadenie o odpadoch, nariadenia o klasifikácii a označovaní nebezpečných chemických látok a prípravkov a predpis o vývoze a dovoze zakázaných alebo prísne obmedzených chemických látok.

4. ZÁSADY PRENOSU LEGISLATÍVY EÚ DO LEGISLATÍVY DANÉHO ŠTÁTU

Táto časť uvádza niektoré všeobecné smernice a odpovede na niektoré všeobecné otázky, týkajúce sa procesu aproximácie legislatívy EÚ v oblasti životného prostredia. Existuje množstvo veľmi dôležitých princípov a požiadaviek, ktoré by mali proces aproximácie a implementácie usmerňovať a ktoré sú odvodené hlavne z prípadu práva Európskeho súdneho dvora pre prípad neúspechu členského štátu jasne zaviesť nariadenie do svojej legislatívy. Posudky Európskeho súdneho dvora sú právne záväzné, dokonca aj vtedy, keď sa priamo nevyskytujú v Dohovore o ES alebo v samotných nariadeniach.

V časti 2 tejto smernice je uvedená podrobnejšia diskusia o každom nariadení alebo predpise.

4.1 Môže vláda používať nezáväzné administratívne opatrenia na dosiahnutie cieľov nariadenia?

Nie. Hoci sa zdá, že Dohovor o ES poskytuje veľkú voľnosť čo sa týka prijatých opatrení pre transponovanie legislatívy, Súdny dvor sa domnieva, že spoliehať sa na neprávnické metódy transponovania, je v rozpore so záväzným právnym charakterom nariadení. Táto zásada je mimoriadne dôležitá pre tie krajiny, ktoré sa pri uskutočňovaní svojej environmentálnej politiky už tradične spoliehajú na administratívne opatrenia.

Ak všeobecný program alebo dosiahnutie všeobecných cieľov sa stanovuje predpisom nariadenia, pre oblasť životného prostredia medzi verejnými orgánmi a priemyslom môžu byť právne záväzné dohody vhodnými opatreniami pre implementáciu. (Cf. správa Komisie o environmentálnych dohodách, COM(96) 591 z 27.11.1996 a odporúčanie Komisie 96/733/EC, OJ L 333/59 z 21.12.1996).

Opatrenia, ktoré zaväzujú členské štáty ku zberu informácií a vypracúvaniu správ, nemusia byť v členských štátoch nevyhnutne prenesené do záväznej národnej legislatívy.

4.2 Musí byť v danej krajine prijatá nová legislatíva?

Nie nevyhnutne. Štáty môžu na zavádzanie nariadenia do praxe používať svoje existujúce zákony alebo úpravy zákonov. Je však zriedkavé, že existujúci zákon je perfektný. Aj skúsenosti ukazujú, že je nerozumné spoliehať sa na existujúcu legislatívu, pokiaľ sa na základe podrobného porovnania predpisu za predpisom v zákone danej krajiny s nariadením EÚ nepreukázala jej náležitosť.

Napríklad, v roku 1985 informovalo Francúzsko Komisiu, že jeho zákon z roku 1977 o vyhodnocovaní vplyvov na životné prostredie spĺňa všetky požiadavky smernice 85/337/EEC, ale neskôr muselo tento zákon upravovať, aby bol v súlade s uvedeným nariadením.

4.3 Musí byť presná terminológia nariadenia prenesená do legislatívy príslušnej krajiny?

Nie. Nariadenia sú navrhované tak, aby poskytovali členským štátom flexibilitu a prenos slova za slovom nie je podstatný, ak požiadavky nariadenia sú zákone príslušnej krajiny zosúladené s nariadením. Krajiny však musia byť veľmi opatrné v tom, aby jazyk ich zákona plne odrážal zmysel nariadenia.

Niektoré členské štáty, aby sa vyhli problémom nesúlady, zaviedli v skutočnosti prax prenosu legislatívy EÚ do svojej legislatívy formou slovo za slovom (známe ako "prekopírovanie"). Táto prax má však aj svoje úskalí: prenos, ktorý nie je sprevádzaný právnymi a administratívnymi opatreniami na zabezpečenie účinnej implementácie nariadenia a na jeho uvedenie do platnosti, nebude dostatočný. Aby sa v praxi dosiahol výsledok, ktorý požaduje nariadenie, vtedy je potrebné urobiť prenos legislatívy podrobnejšie než sú široko formulované záväzky v nariadení. Pri tejto činnosti treba veľkú pozornosť venovať tomu, aby sa neobmedzil rámec záväzkov, uvedených v nariadení.

Mimoriadne dôležité je zabezpečiť, aby definície v nariadení EÚ boli presne a úplne prenesené do tej legislatívy príslušného štátu, pomocou ktorej sa má nariadenia viesť do praxe.

4.4 Môže si vláda zvoliť sankcie, aby presadila zákony svojej krajiny, pomocou ktorých sa transponujú nariadenia EÚ?

Áno. Nariadenia spravidla ponechávajú formu sankcie na slobodnej vôli členských štátov. Len zriedka predpisujú taký prienik do zákona danej krajiny, zavádzajúceho nariadenie do praxe, ktorý by musel byť pokutovaný občianskymi alebo trestnými pokutami. Možnosť takéhoto rozhodovania nie je však úplne voľná:

- Forma zvolenej sankcie v danom štáte musí byť účinná takým spôsobom, aby zabezpečila dosiahnutie cieľov nariadenia.
- Žiadna zo sankcií, prijatými pre opatrenia zavádzajúce nariadenia do praxe, ani sankciami uvedenými v príslušnej národnej legislatíve, nesmie byť diskriminovaná - napríklad, priestupok voči životnému prostrediu v rámci zákona danej krajiny by nemal byť prehnane prísne sankcionovaný v porovnaní s priestupkom v rámci zákona danej krajiny, ktorý prenáša porovnateľnú požiadavku v rámci nariadenia EÚ.

Napríklad, pokuta za porušenie emisných limitov pre vypúšťanie do vody by mala byť porovnateľná, či už tieto limity pre vypúšťanie sú obsiahnuté v nariadení EÚ alebo nie sú.

4.5 Môžu krajiny prijať vyššie environmentálne normy vo svojej legislatíve?

Niekedy. Dohovor o ES umožňuje krajinám prijať - alebo si uchovať - svoje vlastné normy a požiadavky pre oblasť životného prostredia, ktoré sú prísnejšie ako normy a požiadavky, uvedené v environmentálnej legislatíve EÚ. Táto voľnosť však nie je absolútna.

Niektoré nariadenia EÚ pre oblasť životného prostredia členským štátom explicitne umožňujú - alebo doporučujú - prevziať prísnejšie opatrenia. T.j., tieto nariadenia stanovujú minimálny štandard, ku ktorému treba dospieť, a nie jeho maximálnu hodnotu. Časté je to v prípade hodnôt emisných limitov pre vypúšťanie do ovzdušia alebo do vody, alebo pre normy kvality životného prostredia.

Napríklad, nariadenia EÚ o kvalite ovzdušia a vody často určujú záväzné hodnoty limitov pre určité znečisťujúce látky, doplnené smernými hodnotami, ktoré určujú ciele kvality životného prostredia a ktoré by sa členské štáty mali snažiť dosiahnuť.

Ak nariadenia EÚ pre oblasť životného prostredia vychádzajú z článku 100a Dohovoru o ES (jednotný trh), môže členský štát používať prísnejšie opatrenia na ochranu životného prostredia, ak vopred dostane súhlas od Komisie a preukáže, prečo potrebuje prísnejšie opatrenia pre oblasť životného prostredia.

Ak legislatíva EÚ pre oblasť životného prostredia vychádza z opatrení pre životné prostredie z Dohovoru (článok 130 sm s & t), majú štáty väčšie práva prijať prísnejšie opatrenia. Tieto opatrenia musia byť oznámené Komisii (ale nie vopred) a nesmú byť pláštikom pre obmedzovanie obchodu alebo pre svojvoľné diskriminovanie tovarov alebo služieb iného členského štátu. Ak cieľom nariadenia alebo predpisu, majúceho základ v článku 130s, je úplná regulácia nejakej oblasti činnosti, ako napr. predpis o cezhraničnej preprave odpadov, vtedy by krajiny mali byť pri zavádzaní prísnejších opatrení veľmi opatrné.

4.6 Má vláda úplnú voľnosť pri vymedzovaní geografických oblastí v rámci environmentálnych nariadení?

Nie. Mnohé z nariadení pre oblasť životného prostredia si od členských štátov vyžadujú, aby v rámci svojho územia vymedzili oblasti podľa kritérií, uvedených v nariadení, ktoré bude predmetom požiadaviek nariadenia. Ako príklad sa môžu uviesť: oblasti ochrany prirodzených stanovišť, citlivé aj menej citlivé oblasti v rámci nariadenia o čistení komunálnych odpadových vôd a oblasti, kde kvalita ovzdušia nespĺňa normy EÚ. Zvyčajne sa tieto oblasti musia ohlásiť Európskej komisii a musia sa prijať plány na ich ochranu a ozdravenie.

Hoci kritéria, uvedené v nariadení môžu členským štátom ponechať určitú voľnosť v tom, ako riešiť úlohu vymedzenia takýchto oblastí, nesprávne použitie kritérií, napr. zavádzaním nezákonných ekonomických zreteľov do procesu vymedzovania, môže vládu členského štátu uviesť do ťažkostí s Európskou komisiou a nakoniec aj s Európskym súdnym dvorom.

Používajú sa nasledovné všeobecné zásady:

- Kompetentný orgán daného štátu musí toto vymedzenie uskutočniť v náležitej, právne záväznej forme, či už ostatné inštitúcie návrh vypracovali alebo nie.
- Kritériá pre vymedzenie, uvedené v nariadení, sa musia používať pozorne.
- Vlády musia dávať hlavne pozor, aby neumožnili, že vonkajšie okolnosti ovplyvnia výber vymedzovaných oblastí. Z dôvodu nákladov na ochranu alebo zlepšenie stavu životného prostredia, ktoré môže vyplývať z vymedzenia, sa môže vyskytnúť nátlak na to, aby sa vymedzilo len zopár čo najmenších oblastí. Ale do úvahy sa nesmú brať ekonomické a ostatné neenvironmentálne úvahy, pokiaľ to nariadenie vyslovene neumožňuje.

Bude mať význam prehodnotiť praktiky členských štátov, ktoré sú zharmonizované, ako aj skontrolovať pravidlá Súdneho dvora.

Napríklad, v rámci nariadenia 85/203/EEC môžu členské štáty pevne stanoviť nižšie limitné hodnoty, než aké uvádza nariadenie pre tie oblasti, kde je potrebné limitovať zvyšovanie stupňa znečistenia oxidom dusičitým alebo zabrániť predpokladanému nárastu znečistenia oxidom dusičitým, ktoré je dôsledkom urbanistického a priemyselného rozvoja.

4.7 Používa aproximácia predpisy?

Prísne vzaté, nie, ale krajiny musia prijať ešte určité administratívne kroky, aby zaviedli predpisy do praxe. Sektor životného prostredia má určité veľmi dôležité predpisy, ako napr. zaviesť do praxe kontrolu medzinárodného obchodu s odpadmi a ohrozenými druhmi rastlín a živočíchov, ako aj eko-management a schémy auditov. Tieto aspekty v pridružených krajinách nevstúpia do platnosti pred termínom pristúpenia a takýto prenos predpisov do legislatívy daného štátu nie je ani potrebný.

Krajiny by si však mali byť vedomé, že:

- Niektoré predpisy si vyžadujú ustanovenie alebo vytvorenie orgánov zodpovedných za implementáciu týchto predpisov; môže sa to uskutočniť administratívnym poriadkom alebo výnosom.
- Niektoré si výlučne vyžadujú, aby krajiny špecifikovali pokuty vo svojej národnej legislatíve - v občianskom alebo trestnom zákonníku, napríklad, za nesúlad s predpisom EÚ. Aj keď neexistuje takýto presne vymedzený predpis, musia v danom štáte existovať účinné postihy, aby sa zabezpečilo dodržiavanie daných predpisov.

Niektoré krajiny by mali zabezpečiť, aby ku dňu pristúpenia existovali všetky potrebné administratívne a inštitucionálne opatrenia, a aby sa kolidujúce a rozporné zákony danej krajiny zrušili.

Ak legislatíva EÚ pre oblasť životného prostredia obsahuje zmes nariadení a predpisov, musia krajiny venovať pozornosť hlavne zabezpečeniu takých opatrení, ktoré zavádzajú nariadenie do praxe, ktoré sú úplne integrované a nie sú v rozpore s predpismi EÚ.

Existuje menej krokov na zavedenie predpisov do praxe než nariadení. Sú uvedené na nasledujúcej strane:

Kroky na zavedenie predpisov do praxe

1. Určiť kompetentný orgán alebo orgány danej krajiny na zavádzanie predpisov do praxe
2. Určiť, aká legislatíva je potrebná (napr. predpísať sankcie alebo menovať kompetentné orgány).
3. Ustanoviť časový harmonogram legislatívy (v prípade potreby).
4. Pre príslušné orgány vypracovať administratívne pokyny a postupy
5. Konzultovať s ostatnými príslušnými odbormi vládnych inštitúcií a so skupinami dotknutými daným predpisom (napr. dovozcovia a vývozcovia; hlavné priemyselné odvetvia; organizácie činné v oblasti živoného prostredia)
6. Zabezpečiť pracovníkov a zdroje
7. Zaškoliť pracovníkov
8. Informovať dotknuté priemyselné odvetvia a podniky o tom, čo sa od nich vyžaduje
9. Poskytnúť dotknutým skupinám príslušné dokumenty, formuláre a certifikáciu
10. Po pristúpení monitorovať proces zavádzania do praxe a podľa potreby informovať ostatné členské štáty a Európsku komisiu.

ČASŤ 2 PREHĽAD LEGISLATÍVY EÚ PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA

ÚVOD

Časť 2 obsahuje stručné súhrny nariadení a predpisov v každej oblasti, diagramy zobrazujúce vzťah medzi legislatívou v každom sektore a niektoré kroky, ktoré musia byť prijaté, aby sa úplne a účinne zaviedli do praxe, okrem všeobecných opatrení, uvedených v časti 1 na stranách 11-12 a 22.

Sú zahrnuté aj niektoré návrhy nariadení, ktoré sa v súčasnosti nachádzajú v legislatívnom procese, pretože budú tvoriť významné prvky v budúcej štruktúre legislatívy EÚ pre oblasť životného prostredia.

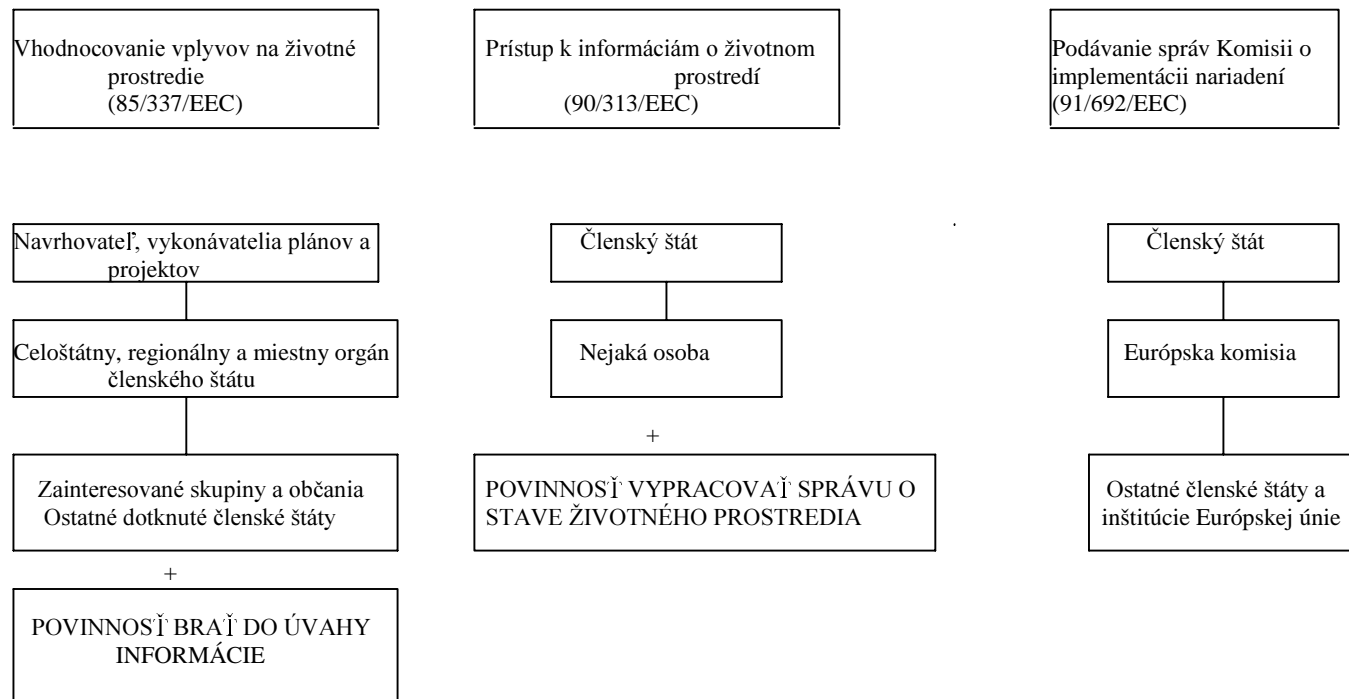
A. HORIZONTÁLNA LEGISLATÍVA

Legislatíva sa klasifikuje ako "horizontálna", keď sa týka skôr všeobecných otázok riadenia životného prostredia než špecifických oblastí, produktov alebo druhov emisií. Tri nariadenia v tejto kategórii sa týkajú zberu a vyhodnocovania informácií o životnom prostredí a o širokom rozsahu ľudských činností, ktoré majú dopad na životné prostredie. Informácie môžu byť vo forme vyhodnotenia vplyvov na životné prostredie navrhovaných trendov, vo forme prístupu verejnosti k informáciám o životnom prostredí, alebo vo forme požiadaviek a postupov pre podávanie hlásení o implementácii nariadení v oblasti životného prostredia.

Mimoriadny význam majú správne informácie o životnom prostredí a vplyvoch ľudských činností, pretože tvoria základ pre prípravu, realizáciu, monitoring a zavádzanie predpisov a politik na ochranu životného prostredia. Sú taktiež základom pre účasť verejnosti v rozhodovacom procese pre oblasť životného prostredia, a tým aj pre demokratické inštitúcie.

Nariadenie o prístupe k informáciám o životnom prostredí sa usiluje zabezpečiť prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí, čo vykonávajú verejné orgány alebo vládou riadené orgány s verejnou zodpovednosťou za životné prostredie. Toto nariadenie vychádza zo širokej definície "informácií" o životnom prostredí, ktoré musia byť jednotlivcom bez problémov dostupné. Členské štáty sa snažia o periodické podávanie správ o "stave životného prostredia".

POVINNOSŤ HORIZONTÁLNEJ LEGISLATÍVY INFORMOVAŤ

Pred schválením tohto nariadenia malo zopár členských štátov režimy, ktoré boli špeciálne navrhované tak, aby sa zameriavali na informácie o životnom prostredí, aj keď mnohé mali legislatívu len pre administratívne informácie. Niektoré štáty nemali žiadnu osobitnú legislatívu o prístupe k administratívnym informáciám.

Nariadenie o vyhodnocovaní vplyvov na životné prostredie si vyžaduje, aby určité projekty rozvoja boli súčasťou procesu, v ktorom sa vyhodnocujú potenciálne vplyvy na životné prostredie ešte pred tým, než sa môže zaručiť vládny súhlas.

Nariadenie pre podávanie správ o implementácii jednotlivých environmentálnych nariadení harmonizuje systém podávania správ členských štátov Komisii a snaží sa ho zlepšiť.

A.1 Vyhodnocovanie vplyvov na životné prostredie

Nariadenie 85/337/EEC o vyhodnocovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie bolo nedávno upravené nariadením 97/11/EC, ktorého prepisy musia byť transponované a do platnosti uvedené do 14. marca 1999. Zmeny predstavujú skôr transformáciu než úpravu a sú zamerané na prekonanie nedostatočnosti originálu, hlavne čo sa týka typov projektu, ktorý sa má vyhodnocovať a informáciami, ktoré majú byť zahrnuté do vyhodnocovania. Nariadenie vyjadruje preventívny prístup k ochrane životného prostredia tak, že vyžaduje, aby sa pred tým, než vláda vydá súhlas, rozvojové projekty s pravdepodobným významným vplyvom na životné prostredie boli predmetom vyhodnotenia možných dopadov na životné prostredie.

Niektoré kategórie projektov uvedené v prílohe I k nariadeniu sú vždy predmetom požiadaviek na vyhodnotenie vplyvov na životné prostredie. Ostatné, uvedené v prílohe II, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, sú predmetom vyhodnotenia vtedy, keď sú splnené určité kritériá, stanovené členskými štátmi.

Vykonávateľ musí pri stanovovaní vplyvov poskytnúť kompetentnému orgánu podrobné príslušné informácie o projekte. Orgány životného prostredia musia mať možnosť uviesť svoje pripomienky ešte pred tým, než sa prijme rozhodnutie o projekte. Verejnosť musí byť informovaná o požiadavke na vypracovanie a dopad stanoviska a musí mať možnosť vyjadriť svoj názor. Do rozhodnutia kompetentného orgánu musia byť zakomponované aj výsledky vyhodnotenia.

Ostatným členským štátom, na ktoré by projekt mohol mať vplyv, sa musia poskytnúť informácie, a tieto krajiny sa môžu zúčastniť procesu vyhodnocovania vplyvov. Tým sa plnia hlavné predpisy Dohovoru OSN o Hospodárskej komisii pre Európu o vyhodnocovaní projektov s cezhraničnými vplyvmi (Dohovor z Espoo).

Aspekty implementácie

1. Určiť kompetentné orgány a administratívnu štruktúru, ktorá je potrebná na celoštátnej aj lokálnej úrovni. Existujúce členské štáty sa veľmi spoliehajú na integráciu požiadaviek EIA do legislatívy plánovania využívania krajiny, kde veľká časť zodpovednosti je prenesená na miestne samosprávy. Postup EIA by mal byť zakomponovaný aj do IPPC pre zariadenia a činnosti, spadajúce pod toto nariadenie.
2. Smernice o informáciách, ktoré majú byť zaradené do materiálu o dopadoch na životné prostredie a do procesu vyhodnocovania a rozhodovania, musia byť ustanovené na celoštátnej úrovni.
Toto podporí štandardizáciu postupov aj výstupov. Mali by byť špecifické pre príslušné druhy činností, napr. cesty, železnice, letiská, rozvoj miest a obcí.
3. Kľúčovým rozmerom smerníc je vypracovanie postupov pre modely účasti verejnosti, aby sa dospelo k jasným rozhodovacím procesom.
4. Bude dôležité poskytnúť školenia pre zrealizovanie procesov vyhodnocovania, pre meranie, zmiernenie alebo pre prevenciu dopadov projektov na životné prostredie.
5. Na administratívne náklady spracovania vyhodnotení vplyvov na životné prostredie sa navrhovateľom môžu vyrúbiť vhodné poplatky.
6. Aby sa zamedzilo stretu zájmov, v ktorých sa od administratívy "kompetentných orgánov" žiada, aby schválila projekty, na ktoré sú tieto zároveň aj vykonávateľmi.
7. Kompetentný orgán bude potrebovať mať nevyhnutné technické a vedecké poznatky, aby vyhodnotil vplyvy projektu na životné prostredie na základe informácií, ktoré mu zozbieral a poskytol navrhovateľ.

A.2 Prístup k informáciám

Nariadenie 980/313/EEC o slobode prístupu k informáciám o životnom prostredí ukladá povinnosť zabezpečiť, aby informácie, ktoré bežne uchovávajú zodpovedné orgány, boli na požiadanie dostupné verejnosti. Odpovede musia byť poskytnuté vo vymedzenom čase a ak sú informácie utajené, existuje tu právo odvolať sa. Členské štáty musia vypracovávať pravidelné správy o stave životného prostredia.

Aspekty implementácie

1. Kľúčom k úspešnej implementácii tohto nariadenia je vytvorenie rovnováhy medzi dôverným charakterom informácií a prístupom k informáciám o životnom prostredí, ale predpokladom by mal byť neobmedzený prístup.
2. Toto nariadenie je často chápané ako hlavný nástroj zabezpečenia zreteľnosti rozhodovania vlády a zabezpečenia zodpovednosti vlády. Vlády by mali vypracovať jasné postupy pre poskytovanie informácií verejnosti.
3. Mala by byť publikovaná Smernica o prístupe k informáciám, aby bolo zabezpečené pochopenie verejnosti a z toho plynúce prínosy. Jedným z prostriedkov implementácie je systém verejných registrov, ktoré registrujú rozhodnutia alebo materiály, týkajúce životného prostredia, a ku ktorým má verejnosť prístup.
4. Dotknuté inštitúcie a osoby by mali byť informované o svojich povinnostiach a záväzkoch. Takéto školenie by malo zahŕňať zvýšenie povedomia a budovania schopnosti orgánov, kde sa očakáva, že budú prijímať žiadosti verejnosti o poskytnutie informácií.
5. Aby sa mohli vypracovávať a vydávať periodické správy o stave životného prostredia, mal by sa vytvoriť systém pravidelného zberu, analyzovania a spracovania potrebných údajov o životnom prostredí.
6. Bude potrebné vytvoriť harmonizované vnútorné informačné systémy tam, kde rôzne orgány robia monitoring harmonizovania, aby sa zabezpečilo, že príslušné údaje sú v porovnateľnom formáte dostupné na štátnom orgáne, zodpovednom za podávanie správ Komisii.

A.3 Podávanie správ o implementácii nariadení pre oblasti životného prostredia

Cieľom nariadenia 91/692/EEC, štandardizujúceho a racionalizujúceho správy o implementácii určitých nariadení pre oblasť životného prostredia, je zracionalizovať požiadavky na členské štáty podľa jednotlivých sektorov, aby sa Komisii odovzdávali požadované informácie v rámci určitých nariadení o ochrane prírody. Správy sa majú zasielať každé tri roky a každý sektor má svoj vlastný trojročný cyklus. Výnimka je udelená pre nariadenie 76/180/EEC vody na kúpanie a plávanie, pre ktoré zostáva požiadavka ročného predkladania správ. Toto nariadenie, ktoré je zakomponované do rôznych iných nariadení, musia členské štáty zavádzať do praxe, ale nemusia ho transponovať do legislatívy svojho štátu.

Aspekty implementácie

1. Robiť prehľad monitorovania a informačných systémov životného prostredia, aby sa požadované informácie tvorili vo forme vhodnej na vyhodnocovanie a zasielanie Európskej komisii.

2. Ak rozličné orgány robia monitoring harmonizácie, treba vytvoriť harmonizovaný informačný systém na zabezpečenie toho, aby príslušné údaje boli dostupné pre štátne orgány, zodpovedné za predkladanie správ Komisii, v porovnateľnom formáte.
3. Určiť zodpovednosť za vypracovanie správy a poskytnúť časové harmonogramy návrhu a podania správy.

A.4 Európska agentúra pre životné prostredie

Predpisom EEC/210/90 sa ustanovila Európska agentúra pre životné prostredie (EEA), ktorej účelom je poskytovať Európskej únii a členským štátom informácie o životnom prostredí v rámci Európy. Tento predpis sa práve reviduje, viď návrh na úpravu predpisu v COM(97) 282 posledný z 13.06.1997.

Aspekty implementácie

1. Predpisy sa nemôžu transponovať do zákona príslušného štátu.
2. EEA a členské štáty spolupracujú v monitorovaní a vyhodnocovaní programov životného prostredia, ako aj vo vypracovávaní správ o stave životného prostredia. Mali by sa zaviesť vhodné monitorovacie praktiky. Inštitúcie budú musieť byť poverené a vybavené tak, aby sa mohli zúčastňovať aktivít EEA. Tieto praktiky sa zavádzajú vopred, ešte pred prístupím, pretože EEA už buduje svoj program spolupráce s tretími krajinami.

A.5 LIFE

Predpis EEC/1973/92 ustanovil finančný nástroj pre oblasť životného prostredia, známy ako LIFE pre tie akcie, ktoré podporujú princíp "znečisťovateľ platí" a iné pomocné zásady politiky Spoločenstva. LIFE financuje len časť nákladov na projekt.

Aspekty implementácie

1. Predpisy sa nemôžu transponovať do zákona príslušnej krajiny. LIFE je grantový program, ktorý riadi Európska komisia.

Nariadenie o EIA - Aspekty implementácie

<p>Rámec štátnej legislatívy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcimi zákonmi daného štátu • Určiť medzery v legislatíve • Možnosti: Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o EIA) Integrácia do zákona o plánovaní využívania krajiny existujúcej legislatívy (napr. Rámcový zákon o životnom prostredí) 	<p>Kompetentné orgány (KO)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Určiť KO • Stupeň KO na celoštátnej úrovni musí podávať Komisii správy o implementácii zabezpečiť dôslednosť postupov EIA, konzultácie s verejnosťou, postupy odvolania sa • Komp. orgány na miestnej úrovni môžu byť ustanovené na realizáciu projektov s menšími dopadmi 	<p>Právne miesta kontroly</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dávať pozor na definície pre "projekt" • Zabezpečiť viac malých projektov ("reťaz"), ktoré sú vyňaté z EIA, nepridávať ich k jednému veľkému projektu, ktorý je predmetom EIA V takom prípade sa bude EIA vyžadovať pre Úpravy všetky malé projekty • Prísne upraviť vyňatie z nariadenia
<p>Postup EIA</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vypracovať celoštátnu smernicu pre postup EIA a pre všeobecné triedy projektov • Vypracovať celoštátnu smernicu pre dokumenty EIA • Stanoviť presné časové limity, aby sa zamedzilo finančným a administratívnym problémom z dôvodu oneskorenia. 	<p>Zúčastnené strany</p> <ul style="list-style-type: none"> • zabezpečiť, aby všetky strany, vrátane miestnej samosprávy, dotknuté odbory vládnych inštitúcií, zástupcovia priemyslu, pracovníci z oblasti rozvoja krajiny a verejnosť mali možnosť uviesť pripomienky k návrhu zákona o EIA a k administratívnym predpisom • Zabezpečiť účasť verejnosti v procesoch EIA a v rozhodovaní, ako aj v odvolacích procesoch 	<p>Finančné aspekty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vykonávatelia projektu platia administratívne náklady jednotlivých procesov EIA, dokumenty a expertov • Verejnosť platí doklady a komentár, príslušné náklady spojené s kopírovaním v rámci daných podmienok

B. KVALITA OVZDUŠIA

Látky znečisťujúce ovzdušie pochádzajú zo širokej škály zdrojov, či už z mobilných alebo zo stacionárnych. Táto časť sa zaoberá legislatívou pre všeobecné vyhodnotenie a riadenie kvality ovzdušia, ako aj legislatívou na kontrolu emisií z mobilných zdrojov, t.j. emisií z motorových vozidiel a pohonných hmôt.

Legislatívou na kontrolu emisií zo stacionárnych zdrojov sa zaoberáme v časti F, ktorá sa týka emisií z priemyselných zariadení a z výroby energie, ako aj v časti C, ktorá sa týka emisií zo spaľovní odpadov.

Nové rámcové nariadenie o kvalite ovzdušia je navrhované tak, aby poskytovalo komplexnú stratégiu pre riadenie kvality ovzdušia v členských štátoch, spolu s kontrolou emisií, za súčasného dosiahnutia cieľov v kvalite ovzdušia. Toto nariadenie postupne preberá účinnosť, keď sú prijímané jeho následné dcérske nariadenia, ktoré vstupujú do platnosti. Tieto následné dcérske nariadenia nahradia tri existujúce nariadenia, ktoré ustanovujú normy kvality ovzdušia pre oxid siričitý a častice, olovo a oxid dusičitý. V rámci nariadenia o znečistení troposférického ozónu členské štáty ustanovili sieť pre monitorovanie ozónu.

Emisie z motorových vozidiel a pohonných hmôt kontroluje celá sada nariadení formou technických požiadaviek na vozidlá a formou obmedzení pre prítomnosť určitých látok v pohonných hmotách, ako napr. olova alebo síry. Plánuje sa, že čoskoro bude prijaté nariadenie o emisiách z motorov, inštalovaných v mobilných strojných zariadeniach.

B.1 Rámcové nariadenie pre kvalitu ovzdušia

Cieľom nariadenia 96/62/EC o vyhodnocovaní a riadení kvality ovzdušia, známeho ako Rámcové nariadenie o kvalite ovzdušia, je stanoviť základné princípy všeobecnej stratégie, ktorá:

- Definuje a stanovuje ciele pre kvalitu ovzdušia v Únii, aby sa zamedzili, zabránili alebo znížili škodlivé účinky na zdravie ľudí a na životné prostredie ako celok
- Vyhodnocuje kvalitu ovzdušia v členských štátoch na základe spoločných metód a kritérií
- Vypracúva postačujúce, verejne dostupné informácie o kvalite ovzdušia a zabezpečuje, aby boli prístupné verejnosti formou varovných prahových hodnôt, ap.
- Udržiava kvalitu ovzdušia na miestach, kde je dobrá a zlepšuje ju v ostatných prípadoch.

Členské štáty sú zodpovedné za:

- Zavádzanie nariadenia do praxe
- Vyhodnocovanie kvality ovzdušia
- Zabezpečenie vhodnosti merania
- Schvaľovanie meracích zariadení
- Analyzovanie vyhodnocovacích metód
- Koordináciu programov zabezpečenia kvality v Únii na svojom území, ktoré organizuje Komisia.

**Rámec kvality ovzdušia
(96/62/EC)**

**Emisie zo
stacionárnych
zdrojov**

Veľké spaľovne
(88/609/EEC)
Spaľovne odpadov
(89/429/EEC, 89/369/EEC)
Spaľovne nebezpečných
odpadov (94/65/EEC)
IPPC
(96/61/EC)
Navrhované nariadenie o
prchavých organických látkach-
rozpušťadlách
(COM(96)538)

Mobilné zdroje

Obsah olova v benzíne
(85/210/EEC)
Dieselové motory
(72/306/EEC a 88/77/EEC)
Motorové vozidlá
(70/220/EEC)
Navrhované nariadenie o
mobilných strojných motoroch
(COM(95)350)

**Normy kvality
ovzdušia**

SO₂ a častice
(80/779/EEC)
Olovo
(82/884/EEC)
Oxidy dusíka*
(85/203/EEC)

** v Rámcovom nariadení o
ovzduší, ktoré obsahuje aj
normy pre ozón, CO,
benzén a ostatné
atmosférické znečisťujúce
látky sa má nahradiť
novými normami*

Kontroly výrobkov

Látky poškodzujúce ozónovú
vrstvu
(EC/3093/84)
Odbyt a použitie
látok
(76/769/EEC)
Azbest
(87/217/EEC)
Obsah olova v benzíne
(85/210/EEC)
Obsah síry v kvapalných
pohonných hmotách
(93/12/EEC)
Emisie prchavých organických
látok zo skladovacích nádrží a
pri prevoze benzínu
(94/63/EEC)
Navrhované nariadenie pre
benzínové a dieslové pohonné
hmoty
(COM(96)0164)

Rámcové nariadenie určí kľúčové parametre kontroly znečisťovania pre súkromný sektor. V rámci nariadenia sa prijímajú nové normy, ktoré nahradia staršie nariadenia pre oxid sýrový a častice, olovo a oxidy dusíka, ktoré sú uvedené ďalej.

Pomocou dcérskych nariadení sa v priebehu desiatich až pätnástich rokov stanovia optimálne hodnoty pre kvalitu ovzdušia, hranice tolerancie, metódy vyhodnocovania a požiadavky na podávanie hlásení pre jednotlivé znečisťujúce látky. Predpokladá sa, že Komisia prijme prvé z týchto následných dcérskych nariadení pre NO₂, SO₂/častice a olovo na jeseň roku 1997.

Keď už budú stanovené limitné hodnoty a varovné prahové hodnoty, bude sa musieť vyhodnocovať kvalita ovzdušia. Pre zóny, ktoré nespĺňajú limitné hodnoty, sa budú musieť navrhnuť Akčné plány. Opatrenia musia zahŕňať ochranu ovzdušia, vody a pôdy a musia byť zamerané na splnenie termínov. Verejnosť musí byť informovaná o prekročení varovných prahových hodnôt.

Aspekty implementácie

1. Požiadavky nariadenia predpokladajú vytvorenie náležitého administratívneho systému, vedeckého know-how a režimov, vychádzajúcich z noriem pre riadenie a kontrolu kvality ovzdušia.
2. Aby bolo možné stanoviť, ktoré zmeny sú potrebné, mali by krajiny porovnať rámec požiadaviek nariadenia so svojim existujúcim právnym poriadkom a prevádzkovými systémami, s existujúcimi prístupmi v dosahovaní cieľov v kvalite ovzdušia, s metodikami na vyhodnocovanie kvality ovzdušia, s dostupnosťou informácií uvedených v prílohe IV a s prostriedkami na zlepšenie kvality ovzdušia.
3. Medzi orgánmi sú často potrebné nové metódy konzultácií, prispôbenie metód merania a monitoringu, ako aj spôsoby podávania hlásení a vyhodnotení.
4. Laboratóriá musia byť akreditované spôsobom, ktorý je v súlade s európskymi normami pre zabezpečenie kvality. Laboratóriá aj meracie miesta musia mať organizované, systematické interné kontroly kvality.
5. Pre oblasti s nízkou kvalitou ovzdušia sa musia vypracovávať plány na zlepšenie kvality ovzdušia s osobitne určenými termínmi zlepšenia. Tieto plány by mali obsahovať opatrenia na kontrolu alebo prerušenie takých aktivít, ako napr. doprava motorových vozidiel, ktoré prispievajú k prekročovaniu limitných hodnôt.
6. Od zástupcovia priemyslu, znečisťujúceho ovzdušie, ako aj od ostatných zainteresovaných strán by sa mali žiadať pripomienky k požiadavkám implementácie, hlavne na návrhy plánov implementácie, aby spôsob zosúladenia s normami pre kvalitu ovzdušia bol čo najhladší.

B.2. Existujúce normy pre kvalitu ovzdušia, ktoré sa postupne v Rámcovom nariadení nahradia dcérskymi nariadeniami

Oxid siričitý a rozptýlené častice

Nariadenie 80/778/EEC o limitných hodnotách pre kvalitu ovzdušia, ako aj smerné hodnoty pre oxid siričitý a rozptýlené častice stanovilo záväzné ročné a zimné limitné hodnoty a nezáväzné smerné hodnoty pre oxid siričitý a rozptýlené častice v atmosfére. Jej hlavným účelom bolo chrániť zdravie obyvateľstva. Limitné hodnoty vychádzali z výsledkov Svetovej zdravotníckej organizácie.

Aspekty implemetácie

1. Krajiny musia vyhodnocovať, či sa na miestach, kde sa očakáva najväčšie znečistenie, nachádzajú prevádzkové meracie stanice. Tieto meracie stanice musia používať na odoberanie vzoriek, na analýzu oxidu siričitého a rozptýlených častíc referenčné metódy. Môžu byť potrebné aj dodatočné meracie stanice.
2. Musia sa zaviesť postupy, ktoré umožňujú zber a analýzu údajov na celoštátnej úrovni, ako aj podávanie správ Komisii.
3. Musia sa zaviesť také postupy, ktoré umožnia to, že v prípade koncentrácií prekračujúcich limitné hodnoty, uvedených v prílohe I, je informovaná Komisia a pre tieto oblasti sa vypracujú plány na postupné zlepšenie kvality ovzdušia. Tento prístup si vyžaduje určenie hlavných zdrojov znečistenia a vyhodnotenie možností zníženia emisií.

Olovo

Nariadenie Rady 82/884/EEC predpisovalo na ochranu zdravia ľudí maximálnu limitnú hodnotu pre koncentrácie olova v ovzduší, ale v tom čase boli k dispozícii nedostatočné technické a vedecké informácie na to, aby sa pre ochranu životného prostredia stanovili limitné hodnoty.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia vyhodnocovať, či sa na miestach, kde sa očakáva, že jednotlivci môžu byť vystavení pôsobeniu olova dlhšiu dobu a kde je pravdepodobnosť, že prahová limitná hodnota pre olovo bude prekročená, nachádzajú prevádzkové meracie stanice. Tieto meracie stanice musia používať pre odoberanie vzoriek a na analýzu zodpovedajúce metódy.
2. Aby bol možný zber a analýza údajov na celoštátnej úrovni a predkladanie ročných správ Komisii, musia sa ustanoviť metódy.
3. Pre prípady, kedy koncentrácie presiahnu limitné hodnoty, treba ustanoviť metódy. Komisia bude informovaná a pre tieto oblasti sa vypracujú plány na postupné zlepšenie kvality ovzdušia. Vyžaduje si to určenie hlavných zdrojov znečistenia a vyhodnotenie možností zníženia emisií.

Oxid dusíka

Nariadenie 85/203/EEC uvádzalo záväzné limitné hodnoty, navrhnuté tak, aby sa chránilo zdravie ľudí. Uvádzalo aj nezáväzné smerné hodnoty na zlepšenie ochrany zdravia ľudí a na príspevok k dlhodobej ochrane životného prostredia. Pre tvorbu osobitných schém v zónach, určených členskými štátmi, majú smerné hodnoty slúžiť ako referenčné hodnoty.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia vyhodnocovať, či sa na miestach, kde sa predpokladá prekročenie limitnej hodnoty, nachádzajú prevádzkové meracie stanice. Môžu sa vyžadovať aj dodatkové meracie stanice.
2. Musia sa ustanoviť metódy na zber a analýza údajov na celoštátnej úrovni a aby bolo možné Komisii predkladať správy do šiestich mesiacov po ukončení každého kalendárneho roka.

3. Treba ustanoviť metódy, aby v prípade prekročenia limitných hodnôt koncentrácie, bola Komisia o tom informovaná a aby sa vypracovali plány na postupné zlepšenie kvality ovzdušia v týchto na zníženia emisií.

Znečistenie troposférického ozónu

Pretože hladiny ozónu v blízkosti povrchu Zeme sa zvyšujú, hlavne v dôsledku nárastu dopravy motorovými vozidlami v EÚ, nariadenie 92/72/EEC od členských štátov požadovalo, aby vytvorili sieť monitorovania ozónu. Stanovovalo hranice ochrany zdravia a vegetácie pre ozón a vyžadovalo, aby každý členský štát upozorňoval obyvateľstvo, keď tieto prahové hodnoty boli prekročené. Prahové hodnoty prekročenia hladiny ozónu museli byť Komisii hlásené mesačne.

V priebehu roku 1998 chce Komisia prísť s návrhom nariadenia v rámci kontextu Rámcového nariadenia o kvalite ovzdušia, ktoré by ustanovovalo limitné/cieľové hodnoty pre troposférický ozón, spolu s veľmi presnými požiadavkami na monitorovanie. Keď predpisy tohto prepokladaného nového nariadenia začnú vstupovať do platnosti, postupne toto nariadenie nahradí predpisy nariadenia 92/72/EC.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia vyhodnocovať, či sa na miestach, kde sa očakáva prekročenie prahových hodnôt, nachádzajú prevádzkové meracie stanice. Tieto miesta je treba zvoliť v súlade s prílohou II a na analýzu je treba používať refenečnú metódu podľa prílohy V. Môžu sa vyžadovať dodatkové meracie stanice.
2. Je treba zaviesť také metódy, aby sa v prípade prekročenia limitných hodnôt koncentrácie, bola verejnosť informovaná podľa prílohy IV a aby Komisia dostala informáciu do konca nasledujúceho mesiaca.
3. Je treba zaviesť také metódy, ktoré umožnia zber údajov na celoštátnej úrovni a podávanie správ Komisii v ročnom intervale.

B.3 Emisie z mobilných zdrojov

Ľahké motorové vozidlá

Základné nariadenie 70/220/EEC uvádza technické požiadavky a limitné hodnoty pre emisie oxidu uhoľnatého a pre nespálené uhľovodíky z motorov motorových vozidiel. Tieto požiadavky sa v priebehu posledných 25 rokov formou upravujúcich nariadení značne sprísnil. Limitné hodnoty najprv redukovalo nariadenie 74/290/EEC. Nariadenie 77/102/EEC ich dopĺňalo o limitné hodnoty oxidov dusíka. Limitné hodnoty pre tieto tri druhy znečistenia úspešne znížilo nariadenie 78/665/EEC, 83/351/EEC a 88/76/EEC, zatiaľčo limitné hodnoty pre emisie častíc znečisťujúcich látok z dieselových motorov zaviedlo nariadenie 88/436/EEC. Prísnejšie európske normy pre emisie plyných znečisťujúcich látok z motorových vozidiel s objemom motora pod 1400 cm³ zaviedlo nariadenie 89/458/EEC. Tieto normy rozširuje nariadenie 91/441/EEC, ktoré sa týka všetkých osobných áut bez ohľadu na objem ich motora, vrátane požiadaviek na prchavé emisie a na trvanlivosť zložiek vozidla, ktoré súvisia s emisiami, ako aj prísnejšie normy pre častice znečisťujúcich látok pre motorové vozidlá s dieselovými motormi.

Nariadenie 94/12/EC zaviedlo prísnejšie limitné hodnoty pre všetky znečisťujúce látky a kontrolu prispôsobenia sa výroby novým limitom. Osobné autá, ktoré sú určené na odvoz viac než šesť osôb a ktoré majú maximálnu hmotnosť vyššiu než 2500 kg, ľahké komerčné vozidlá a terénne vozidlá, ktoré pred tým profitovali z menej prísnych noriem, sú podchytené v nariadení 93/59/EEC a v nariadení 96/69/EC, kde sú rovnako prísne normy ako normy pre osobné autá, pričom sa do úvahy berú osobitné podmienky týchto vozidiel.

Program automobilových olejov

Nariadenie 94/12/EC požaduje, aby Komisia navrhovala normy, ktoré sa podľa nového mnohostranného prístupu majú zaviesť po roku 2000 a ktoré vychádzajú z komplexného vyhodnotenia nákladov účinnosti všetkých opatrení, zameraných na zníženie znečistenia z cestnej dopravy. Okrem prísnejších emisií pre autá by mal návrh obsahovať aj doplnkové opatrenia, ako zlepšenie kvality pohonných hmôt a posilnenie kontroly vozového parku a programov údržby. Návrh by mal vychádzať z vytvorenia kritérií pre kvalitu ovzdušia a z cieľov zníženia emisií, ako aj z vhodnotenia efektívnosti vynaložených prostriedkov na každý balík opatrení, pričom by sa do úvahy bral potenciálny prínos ostatných opatrení, ako napr. riadenie dopravy, zavedenie mestskej hromadsnej dopravy, nové technológie pohonu alebo používanie alternatívnych pohonných hmôt. Uskutočnilo sa potrebné preskúmanie podkladov a výskum, ktorý sa robil v rámci európskeho programu automobilových olejov.

Zodpovedajúci návrh pre úpravu nariadenia COM/96/0163 (COD) o emisiách z ľahkých motorových vozidiel, ktorý spadá pod rámec základného nariadenia 70/220/EEC, bol predložený v júni 1996 a v súčasnosti sa o ňom diskutuje v Európskom Parlamente a v Rade.

Súčasne bol Komisii predložený aj návrh nariadenia COM/96/0164 (COD), uvádzajúci nové požiadavky na zlepšenie kvality motorových pohonných hmôt. O tomto návrhu taktiež v Európskom parlamente a v Rade práve prebieha diskusia (Vid' B. 7).

Aby sa však splnili kritériá pre kvalitu ovzdušia, uvedené v programe automobilových olejov, budú v najznečistenejších oblastiach potrebné ďalšie nákladovo efektívne miestne opatrenia.

Ťažké dieselové motory pre motorové vozidlá

Návrh nového nariadenia, COM 95/350 (COD), uvádzajúceho požiadavky na emisie oxidu uhoľnatého, uhľovodíkov, oxidov dusíka a častíc pre mobilné strojný dieselové motory, sa momentálne prerokúva v Rade a v Parlamente a predpokladá sa, že v krátkom čase bude prijaté.

Dymové emisie z dieselových motorov motorových vozidiel, poľnohospodárskych a lesných traktorov

Smernice 72/306/EEC a 77/537/EEC uvádzajú normy pre maximálnu kapacitu dieselových výfukových plynov. Hlavným účelom týchto noriem je ustanovenie referenčných hodnôt pre spôsobilosť testovania, uvedeného ďalej v texte.

Aspekty implementácie

1. Krajiny budú musieť určiť orgány pre schvaľovanie typov tak, ako je to definované v nariadení 70/156/EEC a jeho úpravách.
2. V prípade potreby môžu orgány schvaľujúce typy delegovať technickú prácu na akreditované technické služby, ktoré môžu byť umiestnené v ktoromkoľvek členskom štáte.
3. Záležitosti, ako vytvoriť účinné administratívne štruktúry, treba prekonzultovať so schvaľujúcimi orgánmi a technickými službami, hlavne v členských štátoch, ktoré na svojom území riešia problémy spojené s veľkým automobilovým priemyslom.

Rámcové nariadenie o kvalite ovzdušia - aspekty implementácie

Legislatívny rámec daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcimi zákonmi predpismi daného štátu
- Identifikovať medzery v legislatíve
- Možnosti:
(Zákon o kvalite ovzdušia), zaradiť do Zákona o ochrane ŽP úpravy na rozšírenie zákonov

Kompetentné orgány (KO)

- Určiť KO pre právne a administratívne účely
- KO na štátnej úrovni budú Komisii podávať hlásenia o implementácii
- Určiť inštitúcie a potreby pre monitoring kontroly implementácie
- Zabezpečiť priehľadnosť rozhodovania, odvolaní a prehľadu rozhodnutí
- V prípade potreby vypracovať plány na zlepšenie kvality ovzdušia

Právne miesta kontroly

- Zabezpečiť monitoring, súlad, zavedenie postupy predkladania správ
- Zabezpečiť implementáciu časových limitov pevne stanovených pre limitné hodnoty pre kvalitu ovzdušia
- Dať verejnosti k dispozícii údaje o prekročení limitov znečistenia ovzdušia

Proces noriem

- Sledovať vývoj EÚ v cieľoch kvality ovzdušia pre 14 znečisťujúcich látok, uvedených v nariadení
- Dodoržiavať termíny zavedenia limitných hodnôt do praxe, čo môže byť od 10 do 15 rokov
- Určiť, kedy sú koncentrácie medzi dlhodobými limitnými hodnotami a dočasnými tolerovanými hodnotami. Prijat' opatrenia na plnenie dlhodobých limitných hodnôt
- Súlad v monitorovaní

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť, aby tvorbou zákona o kvalite ovzdušia, mali všetky strany, vrátane miestnych samospráv, dotknutých odborov vládnych organizácií (napr. doprava), zástupcovia priemyselných odvetví a verejnosti možnosť vyjadriť svoje pripomienky
- Sprístupniť pre verejnosť všetky zákony A smernice o kvalite ovzdušia
- Zabezpečiť, aby limitné hodnoty pre kvalitu ovzdušia sa stali kľúčovým nástrojom pre plánovanie v priemysle

Finančné aspekty

- Členské štáty zabezpečia povolořovacie orgány, monitoring a kontrolu
- Príslušné priemyselné odvetvie bude znášať náklady na zosúladenie

Skúšky spôsobilosti pre nariadenie o emisiách

Nariadenie 77/143/EEC o skúškach cestnej spôsobilosti pre motorové vozidlá a ich prívesy, ako ho upravuje nariadenie 92/55/EEC, požaduje testovanie emisií vozidiel v pravidelných skúškach cestnej spôsobilosti kvôli kontrole oxidu uhoľnatého a pomeru vzduch-pohonná hmota pre benzínové motorové vozidlá a opacitu výfukov z dieselových motorových vozidiel.

Aspekty implementácie

1. Skúšky cestnej spôsobilosti bude vykonávať štát alebo iný verejný orgán, ktorý štát poveril touto úlohou, alebo orgány alebo podniky, navrhnuté a priamo riadené štátom, vrátane náležite autorizovaných súkromných organizácií.
2. Keď podniky, navrhnuté ako centrá testovania vozidiel, vykonávajú aj opravy motorových vozidiel, členské štáty vyvinú maximálne úsilie na zabezpečenie objektivity a vysokej kvality testovania vozidiel.
3. Verejnosť alebo príslušné organizácie tých členských štátov, kde už takéto organizácie existujú dlhšiu dobu, môžu požadovať referencie, a tak zabezpečiť komplexné poznatky a odborné skúsenosti.

B.4 Emisie prchavých organických zlúčenín

Cieľom nariadenia 94/63/EC je kontrola emisií prchavých organických látok zo zásobných nádrží benzínu a z jeho distribúcie z terminálov na čerpace stanice. Používajú sa to na prevádzky, zariadenia, cestné vozidlá, vlaky a riečne plavidlá používané na skladovanie a dopravu benzínu z jedného terminálu na druhý, alebo z terminálu na čerpaciu stanicu. Predpisy tohto nariadenia sa v súčasnosti revidujú.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia ustanoviť zákony, systémy monitorovania a presadzovania v praxi, aby boli splnené emisné limity pre benzínové výpary zo zásobných nádrží a z mobilných kontajnerov: kamiónov, vlakov a riečnych plavidiel.
2. Kompetentné orgány musia pre monitoring terminálov a čerpacích staníc, ako aj pre vozidlá a plavidlá, určené na prepravu benzínu používať celoštátne harmonizované metódy skúšania.
3. Krajiny musia do praxe zaviesť celý rad technických požiadaviek, ako aj požiadaviek na riadenie sa minimalizovať straty výparov pri manipulácii s benzínom na termináloch a čerpacích staniach a počas prepravy.
4. Doporučujú sa konzultácie s priemyselnými odvetviami a zainteresovanými skupinami.

B. 5 Obsah olova v benzíne

Nariadenie 85/10/EEC o obsahu olova v benzíne umožňuje členským štátom znížiť povolený obsah olova na 0,15 g Pb/l vtedy, keď to považujú za vhodné; musia zabezpečiť dostupnosť a rovnomernú distribúciu bezolovnatého benzínu s obsahom olova pod 0,013 g Pb/l. Obsah benzénu v olovnatom aj bezolovnatom benzíne nesmie presiahnuť 5,0 %. Bezolovnatý benzín musí byť na čerpacích staniciach zreteľne označený. Krajiny môžu zakázať odbyt olovnatého benzínu, ktorý nespĺňa predpísané oktánové čísla.

Predpisy tohto nariadenia budú od roku 2000 nahrádzať požiadavky navrhovaného nariadenia o kvalite benzínových a dieselových pohonných hmôt, COM 96/0164 (COD), (viď B. 7).

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia mať administratívny aparát, vrátane metód odoberania vzoriek a metód štatistickej interpretácie, na testovanie obsahu olova a benzénu, ako aj na postihy za nedodržanie limitov. Aby sa zabezpečil súlad na celoštátnej úrovni, požiadavky na označovanie by mal vydať a administratívne zvládnuť ústredný orgán.
2. Aby sa dosiahol súlad, je potrebné sa zamerať na monitorovanie olova, benzénu a oktánového čísla v oblasti výroby a veľkoobchodného predaja. Táto činnosť sa môže podporiť náhodnými kontrolami pri dovoze, formou kontrol na hraniciach a vo veľkoobchodných prečerpávacích staniciach.
3. Krajiny by nemali viesť diskusie so zástupcami plynárenského a palivového sektoru, ani s ostatnými zinterosovanými stranami o možnostiach zavedenia do praxe.

B. 6 Obsah síry v kvapalných palivách

Smernica 93/12/EEC pre obsah síry v určitých kvapalných palivách stanovuje limity pre obsah síry v dieselových pohonných hmotách a ostatných plynových olejoch. Do niektorých motorových vozidiel sa používajú dieselové pohonné hmoty. Plynový olej, známy aj ako ľahký vykurovací olej, sa používa do motorových vozidiel, na vykurovanie, na priemyselné účely aj pre účely námornej plavby.

Čo sa týka dieselových pohonných hmôt, používaných do cestných vozidiel, predpisy nariadenia 93/12/EEC budú nahradené požiadavkami navrhovaného nariadenia, COM 96/0164 (COD) o kvalite benzínových a dieselových pohonných hmôt (viď B. 7).

Čo sa týka plynového oleja a ťažkého vykurovacieho oleja, Komisia nedávno pripravila návrh na zrevidovanie predpisov nariadenia 93/12/EEC.

Aby sa znížilo znečisťovanie oxidom siričitým, hlavne koncentrácie v prízemných vrstvách v mestách, ukladá nariadenie maximálne hmotnostné limity pre obsah síry v benzíne, plyne a dieselových olejoch. Očakáva sa ďalšie znižovanie hmotnostných limitov obsahu síry a vypracovanie príslušných noriem pre dieselové motory¹³. V nariadení sa nepredpokladá použitie plynového oleja na ďalšie spracovanie ani sa nepredpokladá jeho obsah v palivových nádržiach vozidiel, prechádzajúcich hranice medzi členským štátom a nečlenským štátom EÚ. Nové limity pre obsah síry v dieselových pohonných hmotách sa budú zavádzať v rámci Programu automobilových olejov.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia mať administratívny aparát, vrátane metód odoberania vzoriek a štatistickej interpretácie testovania obsahu síry a na podporu požiadaviek.
2. Zástupcovia priemyslu motorových vozidiel a ostatné zainteresované strany by sa mali zúčastniť konzultácií o zavádzaní metodík do praxe, aby nedošlo k problémom pri harmonizácii.

Nariadenie o emisiách z motorových vozidiel - aspekty implementácie

Rámec legislatívy daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu
- Určiť rozporné miesta v legislatíve
- Možnosti:
- Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o motorových vozidlách);
- Prijat' časť príslušnej legislatívy pre emisie do ovzdušia (napr. Zákon o ochrane životného prostredia alebo Zákon o ovzduší).

Kompetentné orgány (KO)

- Štátny orgán by mal preziať zodpovednosť za jednotné emisné normy, za zabezpečenie otázok celkovej kvality, ako aj za zabezpečenie administratívnych otázok
- Miestne KO by mohli riadiť monitoring emisií na miestnej úrovni
- KO na celoštátnej úrovni by bolo povinné podávať hlásenia Komisii

Právne miesta kontroly

- Vypracovať normotvorný režim, ktorý by zvládol časté merania znižovania emisií
- Kľúčové opatrenia zahŕňajú legislatívny aparát na znižovanie emisií, daňové stimuly, nové technológie, inšpekciu a údržbu
- Vziať do úvahy opatrenia na miestnej úrovni na monitorovanie a na ich uvedenie do platnosti

Metódy harmonizácie

- Autorizovaní pracovníci KO by mohli prevádzkovať štátne inšpekčné strediská pre nové vozové parky
- KO zabezpečí súlad výroby vozidiel s osvedčeniami o emisiách
- Na čerpacích staniaciach sa musia náhodne kontrolovať veľkosti trysiek pre pohonné hmoty, recirkulácia výparov z prečerpávania z podzemných zásobných nádrží a oktánové číslo
- Posúdiť poskytnutie licencie miestnym súkromným technickým organizáciám, aby vydávali osvedčenia o splnení emisných limitov a požiadaviek na údržbu pre jednotlivé vozidlá.

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť, aby sa ešte pred vypracovaním systému zúčastnených strán odkonzultovali normy presahujúce emisie, nové technológie, technické požiadavky a postupy zosúladenia
- Zúčastnená strana by mala zahŕňať členov veľko- a maloobchodu s olejmi, plynárenský priemysel výrobu a predaj motorových vozidiel, iné časti vládnej administratívy (napr. doprava), mimo vládne organizácie a ostatné dotknuté strany
- Pravidelné správy pre verejnosť

Finančné aspekty

- Vláda ustanoví KO a administratívnu podporu, správy pre verejnosť, informácie a pomoc priemyslu
- Daňové stimuly na podporu inovácie a na zníženie emisií
- Výrobcovia a predajcovia motorových vozidiel budú znášať výdavky za zosúladenie osvedčení a kontrolu
- Majitelia motorových vozidiel budú hradiť príslušné náklady na zosúladenie individuálneho vozidla

B. 7 Návrh nariadenia o kvalite benzínových a dieselových pohonných látok

Toto navrhované nariadenie, COM 96/0164 (COD), ktoré sa plánuje uviesť do platnosti od 1. januára 2000, uvádza špecifikácie pre kvalitu benzínových a dieselových pohonných hmôt. V prípade benzínu zahŕňa parametre, pre ktoré sú ustanovené špecifikácie, obsah benzénu, síry, aromatických látok, kyslíka a destilačné vlastnosti. V prípade dieselových pohonných hmôt obsahujú uvedené parametre hustotu, cetanové číslo a obsah síry. Do júna 1999 Komisia predloží návrhy na ustanovenie špecifikácií pre pohonné hmoty pre rok 2005.

¹³ Komisia navrhuje stratégiu boja proti okysleniu vody a pôdy, spolu s legislatívou na obmedzenie obsahu síry v pohonných hmotách, ktoré od začiatku roku 2000 zavedie všeobecný maximálny obsah síry 1 % (COM(97)88final).

C. ODPADOVÉ HOSPODÁRSTVO

Všeobecná štruktúra účinného režimu odpadového hospodárstva je uvedená v **Rámcovom nariadení o odpadoch** a v doplnkovom **Nariadení o nebezpečných odpadoch**. Tieto nariadenia tvoria rámec pre štruktúru odpadového hospodárstva, ktoré boli doplnené ďalšími, vo väčšej miere špecifikovanými nariadeniami: Jedna skupina uvádza požiadavky na povoľovanie a prevádzku **skládok odpadov**. Druhá skupina sa zaoberá osobitnými druhmi odpadov, ako napr. oleje, obaly a batérie. Predpisy, ktoré platia pre prepravu odpadov, sú obsiahnuté v **predpise o preprave odpadov**.

C. 1 Rámcové nariadenie o odpadoch

Nariadenie Rady 75/442/EEC o odpadoch, upravené nariadením Rady 91/156/EEC, poskytuje základný rámec pre odpadové hospodárstvo v Európskej únii. Nariadenie vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili recykláciu odpadov alebo ich uloženie na skládku bez toho, aby bolo ohrozené zdravie ľudí alebo aby boli spôsobené škody na životnom prostredí. Členské štáty musia zakázať svojvoľné alebo nekontrolované vypúšťanie odpadov a nekontrolované ukladanie odpadov na skládku.

Nariadenie uvádza všeobecné definície príslušných pojmov, ako "odpad", "skládku" a "rekuperácia", a zároveň stanovuje rámec legislatívy Spoločenstva pre oblasť odpadov ako celok. Zatiaľ neúplný zoznam odpadov, známy ako Európsky katalóg odpadov, bol vypracovaný v rámci nariadenia v rozhodnutí Komisie 94/3/EC.

Nariadenie uvádza hierarchiu princípov v oblasti odpadov, podľa ktorých členské štáty musia uprednostňovať hlavne prevenciu vzniku odpadov alebo znižovanie tvorby odpadov ako aj zabezpečovať ich neškodnosť. Ak to nie je možné, členský štát by mal podporovať rekuperáciu odpadov, napr. formou recyklácie. Ukladanie odpadov na skládky alebo ich spaľovanie bez získavania energie predstavujú najnižšie stupne tejto hierarchie.

Členské štáty musia vytvoriť integrovanú a náležitú sieť skládok, aby sa Spoločenstvo mohlo ako celok stať sebestačným v oblasti ukladania odpadov na skládky. Zároveň členské štáty musia byť sebestačné aj jednotlivé. Nariadenie ďalej uvádza, že v súlade s princípom "znečisťovateľ platí", náklady na uloženie odpadov na skládky musia znášať držiteľia odpadov a výrobcovia, z ktorých výrobkov odpad pochádza.

Nariadenie vyžaduje, aby kompetentné orgány príslušného štátu vypracovali plány odpadového hospodárstva, ktoré budú zahŕňať také prvky, ako druh, množstvo a pôvod odpadu, ktorý sa má rekuperovať alebo uložiť na skládku, určenie vhodnej skládky alebo spaľovne a iné osobitné úkony potrebné pre jednotlivé odpady.

Aby sa zabezpečilo, že s odpadom sa narába v súlade so zásadami Nariadenia, kompetentné orgány daného štátu musia na kontrolu podnikov a prevádzok, ktoré uskladňujú alebo rekuperujú odpad, vypracovať a schváliť povoľovací proces. Podniky a prevádzky, ktoré sa zaoberajú zberom odpadov alebo ich prepravou, alebo majú v náplni nákup a predaj odpadov, nemusia dostať povolenie, ale musia byť registrované na príslušnom kompetentnom orgáne. Aby sa takéto činnosti mohli kontrolovať, v súlade s nariadením je potrebné, aby aj prevádzkovatelia skládok odpadov alebo rekuperačných jednotiek robili záznamy o prevádzke, ktoré budú na požiadanie dostupné kompetentným orgánom danej krajiny. Tieto orgány zase musia vykonávať pravidelné kontroly.

Aspekty implementácie

1. Systém odpadového hospodárstva EÚ predpokladá fungovanie príslušných administratívnych systémov na štátnej, regionálnej a miestnej úrovni, ako aj príslušnú infraštruktúru pre bezpečný zber, triedenie, prepravu, recykláciu, rekuperáciu materiálov a energie a na uloženie všetkých druhov odpadov na skládku.

2. Pri príprave zákonov danej krajiny treba hlavnú pozornosť venovať zavedeniu definícií EÚ do praxe. Pojmy ako "odpad", "skládká" a "rekuperácia" sa musia dôsledne a náležite implementovať. Pozornosť treba venovať aj Európskemu katalógu odpadov. Pretože tento katalóg zatiaľ nepredstavuje vyčerpávajúci zoznam odpadov, odvolávky na neho sú potrebné pre pochopenie zoznamu nebezpečných odpadov (viď nasledujúcu poznámku v tejto časti, v tom odsavci, ktorý sa zaoberá Nariadením Rady 91/689/EEC o nebezpečných odpadoch).
3. Na štátnej úrovni danej krajiny, regionálnej a miestnej úrovni by mali byť menované kompetentné orgány daného štátu, ktoré majú technické možnosti riadiť a kontrolovať odpadové hospodárstvo na území daného štátu. Hlavným záväzkom, vyplývajúcim z tohto nariadenia pre kompetentné orgány daného štátu, je zabezpečiť, aby sa odpady rekuperovali alebo ukladali na skládku tam, kde vznikajú bez toho, aby poškodzovali životné prostredie alebo ohrozovali ľudské zdravie. Musia zároveň zabezpečiť zákaz svojvoľného vypúšťania odpadov a ich neriadené ukladanie na skládku.
4. Kompetentné orgány daného štátu budú musieť vypracovať plány odpadového hospodárstva pre svoje územie, vychádzajúce z ekologických poznatkov o vzniku odpadov, možnostiach ich rekuperácie a ukladaní na skládky, ktoré sú pre ten-ktorý odpad k dispozícii. Tieto plány by mali byť navrhnuté v úvodnej fáze celkovej stratégie.
5. Kompetentné orgány daného štátu budú musieť vytvoriť systémy povoľovania a kontroly pre podniky a prevádzky, zaoberajúce sa ukladáním odpadov na skládku alebo rekuperáciou odpadov na území daného štátu. Vykonávatelia odborného zberu odpadov a prepravcovia odpadov, ako aj profesionálni nákupcovia a predajcovia odpadov budú musieť byť registrovaní na príslušnom kompetentnom úrade danej krajiny.
6. Lepšie zavádzanie do praxe si bude vyžadovať konzultácie a spoluprácu s priemyslom, spotrebiteľmi, ako aj vyhodnotenie mimovládnych vplyvov podľa nariadenia Rady 85/337/EEC. Proces plánovania v oblasti odpadov by mal obsahovať hlavne veľké množstvo konzultácií a mal by sa realizovať čo najtransparentnejším spôsobom.
7. Pozornosť by sa mala venovať rozdielnym nástrojom na dosiahnutie minimalizácie odpadov. Mali sa by vyžívať také ekonomické opatrenia, ako napríklad dane, poplatky a systémy uskladnenia.

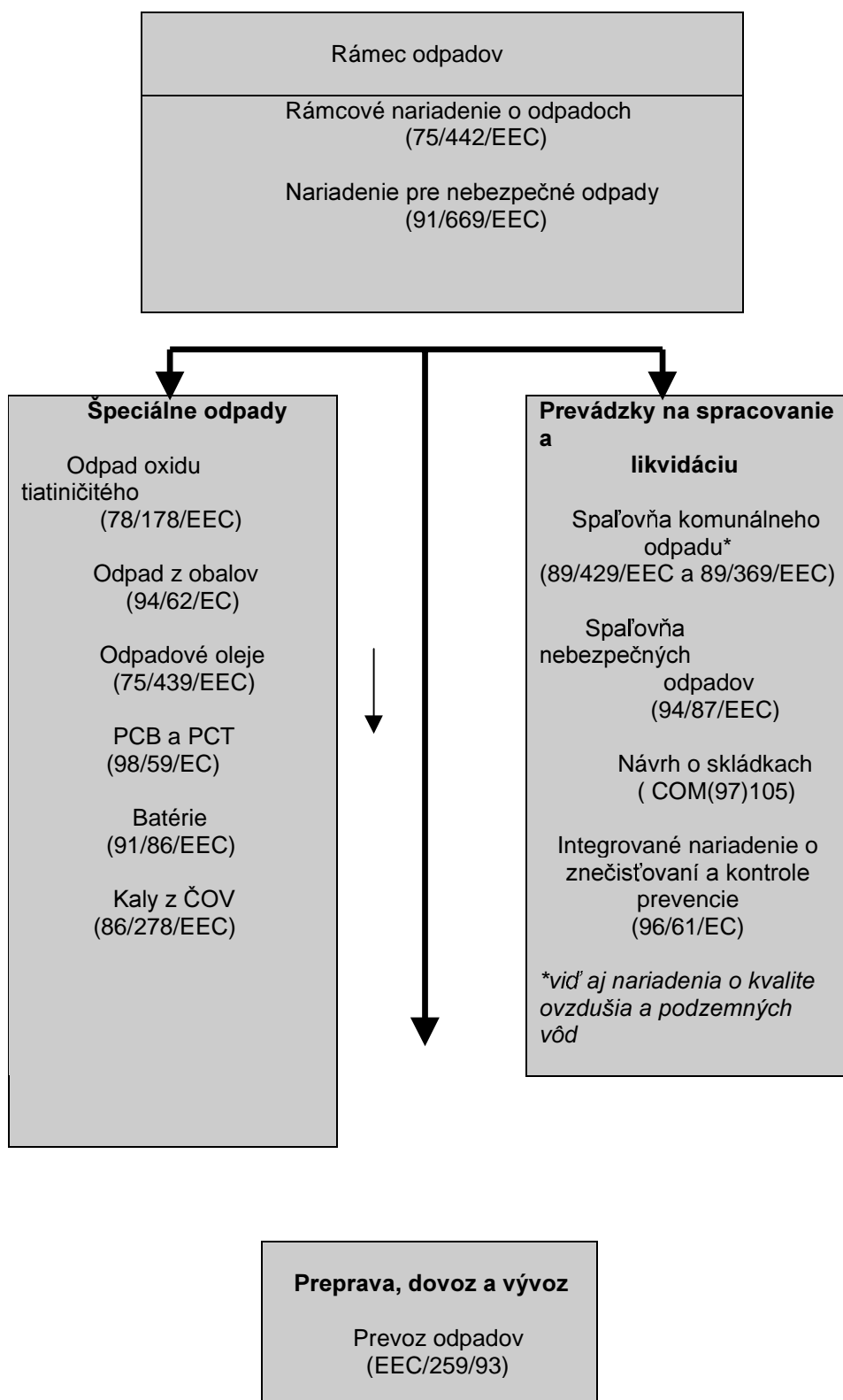
C. 2 Nebezpečné odpady

Toto nariadenie definuje opatrenia, ktoré sa spolu s Rámcovým nariadením o odpadoch, musia používať pri narábaní s nebezpečnými odpadmi. Nebezpečné odpady sú tie, ktoré sú uvedené v zozname rozhodnutia Rady 94/904/EC, ktoré uvádza vyčerpávajúci zoznam nebezpečných odpadov, známy ako Zoznam nebezpečných odpadov. Tento zoznam sa líši od Európskeho katalógu odpadov tými odpadmi, ktoré sú považované za nebezpečné. Zoznam prvkov a vlastností, ktorými sa nebezpečné odpady určujú, sú uvedené v prílohách tohto nariadenia. Pre prisúdenie nebezpečných vlastností je odvolávka robená na testovacie metódy, uvedené v nariadení Rady 67/548/EEC o aproximácii zákonov, predpisov a administratívnych opatrení, týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok, upravené nariadením Rady 79/831/EEC.

Nariadenie od členských štátov vyžaduje, aby vypracovali plány pre nebezpečné odpady, či už ako súčasť všeobecných plánov, navrhovaných v rámci Rámcového nariadenia o odpadoch, alebo samostatne. Členské štáty zároveň musia zabezpečiť, že každá lokalita, kam sa dopravujú nebezpečné odpady, je registrovaná a identifikovaná a že nebezpečné odpady sú balené a označované v súlade s normami Spoločenstva, jednak aj v súlade s medzinárodnými normami. Ďalej musia členské štáty zabezpečiť, aby sa nebezpečné odpady nezmiešavali s ostatnými kategóriami nebezpečných odpadov alebo s odpadmi, ktoré nie sú nebezpečné.

Nariadenie sprísňuje aj niektoré postupy Rámcového nariadenia o odpadoch pre povoľovanie a kontrolu, kde sa nebezpečnými odpadmi zaoberajú podniky alebo prevádzky, ktoré prevádzkujú svoju vlastnú skládku odpadov a ktoré vykonávajú rekuperáciu odpadov. U producentov nebezpečných odpadov je nutnosť vykonávať pravidelné kontroly. Producenti nebezpečných odpadov spolu s odbornými prepravcami odpadov musia viesť evidenciu tých nebezpečných odpadov, s ktorými narábajú. Túto evidenciu musia na požiadanie predložiť kontrole z príslušného kompetentného orgánu daného štátu.

ODPADOVÉ HOSPODÁRSTVO

Aspekty implementácie

1. Manipulácia s nebezpečnými odpadmi si vyžaduje osobitné a prísnejšie metódy povoľovania a kontroly.
2. Daná krajina musí vypracovať predpisy pre správnu identifikáciu a klasifikáciu nebezpečných odpadov, a zároveň spracovať aj požiadavky smernice na ich eklogicky čistú rekuperáciu a uloženie na skládku. Kompetentné orgány daného štátu musia mať technické vybavenie na skúšanie nebezpečnosti odpadov.
3. Musí sa zaviesť náležitá infaštruktúra a technické možnosti, aby sa zamedzilo riziku nevhodnej rekuperácie alebo nenáležitému uloženiu na skládku.
4. Na splnenie povinnosti poskytovať Komisii EÚ informácie o nebezpečných odpadoch a nakladaní s nebezpečnými odpadmi a o prevádzkovateľoch skládok nebezpečných odpadov, je treba vytvoriť centralizovanú data banku.

C. 3 Preprava odpadov

Predpis 259/93/EEC o dozore a kontrole zásielok odpadov v Európskom spoločenstve aj mimo neho ustanovuje systém kontroly pohybu odpadov, ktorý do praxe zavádza Bazilejský dohovor, rozhodnutia Rady OECD o cezhraničnom pohybe odpadov a štvrtý dohovor ACP-EEC (Lomé). Zatiaľčo Bazilejský dohovor sa zaoberá len nebezpečnými odpadmi, pod uvedený predpis spadá aj preprava odpadov, ktoré nie sú nebezpečné. Predpis uvádza samostatné režimy, ktorými sa riadi preprava v rámci EÚ, vývoz, dovoz a tranzit zásielok. Rozličné požiadavky závisia od toho, či je odpad určený na opätovné spracovanie alebo na uloženie na skládku, a či je uvedený v zozname v prílohách na zelenej, žltej alebo červenej stránke. Všeobecne možno povedať, že žlté a červené zoznamy obsahujú nebezpečné odpady a zelený zoznam odpady, ktoré nie sú nebezpečné. Tieto tri zoznamy vypracovalo OECD. Keď porovnáme tieto 3 zoznamy odpadov v rámci predpisu na jednej strane s Európskym katalógom odpadov v rámci Rámcového nariadenia o odpadoch a Zoznamom nebezpečných odpadov z Nariadenia pre nebezpečné odpady na druhej strane, môžeme vidieť, že majú rozdielne štruktúry. Treba však pamätať na to, že tieto tri zoznamy boli navrhnuté pre iné účely, než aké má Európsky katalóg odpadov a Zoznam nebezpečných odpadov, a že všetky sa musia plne aplikovať.

Aspekty implemetácie

1. Členské štáty musia určiť príslušný kompetentný orgán alebo orgány, ktoré budú kontrolovať pohyb odpadov v rámci tohto predpisu; môže to byť kombinácia colných, priemyselných alebo obchodných úradov a úradov životného prostredia.
2. Musia poskytovať smernicu pre kompetentné orgány na dokumentáciu a postup, ktorý treba dodržiavať pre každý druh zásielky, ako aj na podporu kontroly cezhraničnej prepravy odpadov. Požíva sa jednotné oznámenie o odoslaní zásielky. Na doplnenie procedurálnych údajov bude pravdepodobne potrebné odborné zaškolenie.
3. Z dôvodu poskytovania a získavania informácií o zásielkach odpadov a ich prekonzultovania s inými krajinami sa musia prijať príslušné postupy.
4. Prepravcovia aj výrobcovia musia byť informovaní o požiadavkách a potrebných kontrolách

C. 4 Prevádzky na likvidáciu odpadov

Spaľovanie nebezpečných odpadov

Nariadenie o spaľovniach nebezpečných odpadov 94/67/EEC je dcérskym nariadením Rámcového nariadenia o odpadoch. Členské štáty musia stanoviť a podporovať prevádzkové podmienky a hodnoty emisných limitov pre spaľovne nebezpečných odpadov formou povolení.

Povolenia, spadajúce pod Rámcové nariadenie o odpadoch, môžu byť dodržané len ak spaľovňa je navrhnutá, vybavená a prevádzkovaná takým spôsobom, že spĺňa požiadavky ochrany pred znečistením životného prostredia, a to vo forme emisných limitov, ako aj požiadavky na kontrolu riadenia. Spaľovne nebezpečných odpadov musia byť prevádzkované tak, aby dosahovali maximálny stupeň možného spaľovania. Povolenia musia uvádzať zoznam druhov a množstiev nebezpečných odpadov, ktoré sa spaľujú. Prevádzkovatelia spaľovne musia obdržať komplexný popis všetkých odpadov ešte pred tým, než ich prijmú do spaľovne.

Vypúšťanie odpadových vôd taktiež podlieha povoľovaciemu procesu. Spaľovne spadajú pod Nariadenie EÚ 80/68/EEC o podzemných vodách. Prekročenie hodnôt emisných hodnôt musí byť bez meškania oznámené kompetentnému orgánu a môžu vyústiť do zníženia výstupov procesu spaľovania alebo do uzatvorenia spaľovne.

Aspekty implemetácie

1. Smernice pre návrhy nových spaľovní nebezpečného odpadu musia byť zakomponované do celoštátneho odpadového hospodárstva a do stratégií pre kvalitu ovzdušia, aby boli v súlade s potrebami štátu cieľmi na dosiahnutie kvality životného prostredia.
2. Povolenia by mali používať minimálne hodnoty noriem, uvedených v nariadeniach, pričom by do úvahy brali miestne podmienky.

Rámcové nariadenie pre odpady - Aspekty implementácie

<p>Rámec legislatívy daného štátu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu • Určiť rozporné miesta v legislatíve • Možnosti • Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o odpadovom hospodárstve) • Alebo časť príslušnej legislatívy pre odpadové hospodárstvo, poskytovanie licencií, toky odpadov, redukciu odpadov 	<p>Kompetentné orgány (KO)</p> <ul style="list-style-type: none"> • KO musia mať administratívne systémy a technické poznatky • Štátny orgán zodpovedný za jednotný tok odpadov a normy odpadového hospodárstva, koordinujúci plánovanie odpadového hospodárstva a štatistiku zberu odpadov • Miestne KO riadia miestne prevádzky odpadového hospodárstva a toky odpadov, v prípade potreby v spolupráci so súkromným sektorom. • KO daného štátu sledujú povinnosti predkladať správy EÚ 	<p>Právne miesta kontroly</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poskytnúť právny odbor jurisdikcie pre úlohy ústredných a miestnych KO • Zavedenie príslušných definícií do praxe, ako napr "odpady", "likvidácia", a "rekuperácia". • právne aspekty pre navrhovanie plánov odpadového hospodárstva • Pokuty za porušenie povolení • Zvážiť monitoring na miestnej úrovni aj opatrenia pre jeho presadenie v praxi • Zákaz nekontrolovaného ukladania odpadov na skládky
<p>Postupy povoľovania</p> <ul style="list-style-type: none"> • KO daného štátu poskytuje formuláre žiadostí pre povolenia na jednotku odpadového hospodárstva • Žiadateľ predkladá predpísané dokumenty • KO zistí, či žiadateľ je vhodným prevádzkovateľom jednotky odpadového hospodárstva • KO určí podmienky, pre získanie povolenia, vrátane podmienok uzavretia činnosti jednotky • KO monitoruje činnosť týchto jednotiek a odpovedá dotknutej strane, ktorá protestuje • KO zabezpečí, aby ľudia profesionálne sa zaoberajúci zberom, prepravou, nákupom a predajom odpadov, boli registrovaní 	<p>Zúčastnené strany</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zabezpečiť, aby sa ešte pred vypracovaním systému zúčastnených strán odkonzultovali potreby odpadového hospodárstva, navrhované plánovanie odpadov a možnosti likvidácie/zníženia. • Zúčastnené strany by mali zahŕňať zástupcov z podnikov odpadového hospodárstva, veľkých producentov odpadov, miestnej samosprávy, mimovládnych organizácií a ostatných dotknutých strán. • Zbabezpečiť pravidelné správy pre verejnosť o iniciatívach a úlohe verejnosti v plánovaní 	<p>Finančné aspekty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vláda ustanoví KO a administratívnu podporu, administratívne postupy m(povolenia), správy pre verejnosť • Využije stimuly na posilnenie zodpovednosti producentov odpadov minimalizáciu odpadov a zavedie princíp "znečisťovateľ platí". • Prevádzkovatelia jednotiek odpadového hospodárstva budú platiť za povoloovací proces • Domácnosti budú platiť za poskytnuté služby spojené s likvidáciou ich odpadov

3. Vlády by mali vypracovať dodatočné emisné normy, aby sa do úvahy vzali osobitné technológie alebo potenciálne škodlivé emisie.
4. Musí sa vypracovať účinné odpadové hospodárstvo aj metódy kontroly, aby sa zabránilo nečistému alebo ilegálnemu používaniu spaľovní na spaľovanie druhov odpadov, na ktoré nie sú oprávnené alebo vybavené.

Mali by sa vypracovať postupy na koordináciu a konzultácie medzi rozličnými orgánmi, zodpovednými za kontrolu rôznych druhov emisií do ovzdušia, vody a pôdy.

5. Orgány musia vypracovať plány využívania tepla, ktoré sa vytvára v spaľovniach.
6. Programy musia byť vypracované tak, aby boli v súlade s požiadavkami nariadenia pre existujúce spaľovne.

Spaľovanie odpadov v nových a existujúcich prevádzkach

Nariadenia 89/369/EEC a 89/429/EEC používajú paralelné súbory povolených požiadaviek a prevádzkových obmedzení pre nové aj pre existujúce spaľovne komunálneho odpadu. Sú to dcérske nariadenia Rámcového nariadenia 84/360/EEC o boji proti znečisťovaniu z priemyselných podnikov.

Regulujú povoľovanie, návrh, vybavenie, prevádzku spaľovní komunálneho odpadu a podávanie hlásení. Nové spaľovne sú také, pre ktoré bolo oprávnenie na prevádzku udelené 1. decembra 1990 alebo neskôr. Nepatria sem spaľovne určené špeciálne na spaľovanie kalov z čistiarní odpadových vôd, chemikálií, jedovatých a nebezpečných odpadov, medicínskeho odpadu z nemocníc alebo iné druhy špeciálneho odpadu, dokonca aj keď tieto spaľovne spaľujú komunálny odpad. To preto, lebo takéto spaľovne sa riadia prísnejším režimom v rámci nariadenia o spaľovaní nebezpečných odpadov.

Pre prach, pre určité zoskupenia ťažkých kovov, pre kyselinu chlorovodíkovú a SO₂ sú ustanovené tri úrovne hodnôt emisných limitov, v závislosti od nominálnej kapacity spaľovne. Sú uvedené limitné hodnoty aj program fázovaného zmodernizovania existujúcich spaľovní komunálneho odpadu v rámci určitého časového horizontu.

Zo strany prevádzkovateľov týchto spaľovní sú určené extenzívne požiadavky na monitoring, kontrolu a podávanie hlásení. Informácie o použití prevádzkových povolení a výsledkov monitoringu musia byť dostupné verejnosti.

Nariadenie 88/428/EEC o existujúcich spaľovniach komunálneho odpadu uvádzalo pre existujúce spaľovne komunálneho odpadu požiadavku, aby sa do 1. decembra 1996 dostali do súladu s normami platnými pre nové spaľovne. Všetky ostatné existujúce spaľovne musia splniť väčšinu noriem platných pre nové spaľovne do roku 2000.

Aspekty implementácie

1. Smernice pre navrhnutie novej spaľovne musia byť zakomponované v celoštátnom odpadovom hospodárstve a v stratégiách pre kvalitu ovzdušia, aby boli v súlade s cieľmi pre kvalitu životného prostredia.
2. Krajiny môžu nariadiť dodatkové limity, aby sa brali do úvahy aj osobitné technológie aj potenciálne škodlivé emisie.

3. Musí sa vypracovať odpadové hospodárstvo aj metódy kontroly, aby sa zabránilo nečistému alebo nelegálnemu využívaniu spaľovní na spaľovanie odpadov, na ktoré spaľovanie nie sú oprávnené alebo vybavené.
4. Na splnenie požiadaviek nariadenia pre malé "existujúce" spaľovne sa musia vypracovať náležité programy.

Navrhované nariadenie o skládkach

Návrh nariadenia o skládkach je teraz na prerokovaní v parlamente a v Rade. Návrh bude požadovať, aby nové a existujúce skládky boli v rámci podrobnejšieho povoloacieho procesu kontrolované prísnejšie. Cieľom navrhovaného nariadenia je znížiť množstvo odpadov, ktoré sa ukladá na skládkach, a zaviesť prísne normy na miestach, kde sa ukladanie na skládku realizuje. V rámci návrhu by sa postupne malo odstrániť spoločné ukladanie na skládku (zmes nebezpečných odpadov spolu s komunálnym odpadom na tej istej skládke). Ceny za uloženie na skládku musia pokryť náklady na zatvorenie skládky, ako aj náklady na prevádzku, a zároveň musia pokryť najmenej 50-ročné obdobie starostlivosti o skládku po jej uzatvorení.

V úsilí znížiť celkové emisie metánu má návrh EÚ za cieľ znížiť množstvo biologicky odbúrateľného odpadu, odosielaného na skládky; okrem toho by sa metán z nových aj existujúcich skládok mohol zhromažďovať a využívať, alebo spaľovať. Návrh uvádza minimálne vzdialenosti pre umiestnenie skládky od obytných zón.

Aspekty implementácie

1. Pretože skládka je najbežnejším a najmenej nákladným typom likvidácie tuhého odpadu a normy často chýbajú, bolo by pre krajiny žiadúce, aby prispôbili svoju novú legislatívu pre prevádzku skládok novému navrhovanému nariadeniu. Pozornosť treba venovať prípadným úpravám, ktoré na návrhu urobí Rada alebo Európsky parlament.
2. Kompetentné orgány daného štátu musia zabezpečiť, aby mali k dispozícii technický personál, ktorý bude kontrolovať implementáciu nariadenia, ktoré veľmi podrobne uvádza požiadavky, ktoré musí spĺňať pri povolení.
3. Požiadavka navrhovaného nariadenia bude musieť byť zakomponovaná do stratégií pre oblasť odpadov a do plánov odpadového hospodárstva daného štátu, v súlade s Rámcovým nariadením o odpadoch.
4. Účinná stratégia na minimalizovanie množstva a nebezpečnosti odpadov, ktoré sa majú uložiť na skládku, si bude vyžadovať účasť a aktívnu podporu všetkých ekonomických a sociálnych oblastí. Budú potrebné ekomické stimuly a vzdelávacie kampane.
5. Kompetentné orgány budú musieť zabezpečiť, aby prevádzkovatelia skládok vypracovali osobitné opatrenia na zabezpečenie finančných prostriedkov, ktoré zaručia čisté uzavretie skládky a pokrývajú obdobie starostlivosti o skládku po jej uzatvorení.

Nariadenie o spaľovaní nebezpečných odpadov - Aspekty implementácie

<p>Rámec legislatívy daného štátu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu • Určiť rozporné miesta v legislatíve • Možnosti <p>Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o spaľovniach)</p> <p>Daný úzky rámec nariadenia, implementovaná legislatíva by mohla byť zavádzaná v hlavnom environmentálnom legislatívnom nástroji ako samostatná časť (napr. Zákon o ochrane životného prostredia)</p>	<p>Kompetentné orgány (KO)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Revízia existujúcej administratívnej infraštruktúry, ktorá sa má zaviesť do praxe, • Štátny kompetentný orgán má za úlohu zabezpečiť aj zharmonizované používanie noriem a požiadaviek nariadenia • KO budú zodpovedné za povoľovanie, vykonávanie a dozor nad monitoringom, za zber informácií a za predkladanie správ Komisii 	<p>Právne miesta kontroly</p> <ul style="list-style-type: none"> • Určenie kompetentných orgánov a povoľovacieho systému • Stanovenie ostatných emisných limitov a opatrení na kontrolu rizík • Metódy a požiadavky na monitorovanie a presadzovanie do praxe • Požiadavky na oznámenie postupu v prípade uzatvorenia • Pokuty pre prevádzkovateľov spaľovní
<p>Podmienky povoľovania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Spaľovne musia byť navrhnuté, vybavené a prevádzkované tak, aby spĺňali minimálne požiadavky na teplotu spaľovania • Monitoring prevádzky, hladiny kyslíka, hodnôt emisných limitov, vypúšťania odpadových vôd a likvidácie zvyškov • Potrebné kontinuálne a pravidelné meranie systémov a ohlasovanie prekročenia a predloženie správy na KO 	<p>Zúčastnené strany</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zabezpečiť, aby sa ešte pred vypracovaním systému so zúčastnenými stranami odkonzultovali všeobecné požiadavky realizácie a nákladov, hlavne tie, ktoré presahujú rámec postupov ohlasovania. • Zahrnúť verejnosť do určovania informácií, ktoré musia prevádzkovatelia predkladať vláde • Poskytnúť verejnosti efektívnu správu o prebiehajúcom procese, informácie o spaľovniach a ich prevádzkovaní 	<p>Finančné aspekty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vláda ustanoví KO a administratívnu podporu, monitoring a vyhodnocovanie, systém školení a presadzovania v praxi, smernice a systém informovania verejnosti • Prevádzkovatelia jednotiek odpadového hospodárstva budú znášať administratívne náklady za vydanie povolenia, za poskytnutie informácií a všetky náklady za splnenie podmienok zosúladenia.

6. Metóda vyhodnocovania vplyvov na životné prostredie sa v rámci navrhovaného nariadenia zakomponuje do metód a postupov pre povoľovanie skládok.
7. Krajiny budú musieť vypracovať stratégiu na modernizáciu alebo na uzatvorenie existujúcich skládok, ktoré nespĺňajú predpisy nariadenia.

C.5 Špeciálne druhy odpadov

Likvidácia odpadových olejov

Nariadenie Rady 74/439/EEC má za cieľ vytvoriť harmonizovaný systém zberu, úpravy skladovania a likvidácie odpadových olejov. To umožní členským štátom odškodniť podniky za nenavrátene náklady zo zberu a likvidácie odpadových olejov. Najvyššiu prioritu má recyklácia odpadových olejov, až potom nasleduje možnosť ich využitia ako paliva alebo v prevádzke na rekuperáciu energie; k ich rozkladu, kontrolovanému uloženiu na skládku alebo vyhodneniu sa pristupuje až nakoniec. Členské štáty musia zabezpečiť bezpečný zber a likvidáciu odpadových olejov. Vypúšťanie odpadových olejov do vodného a kanalizačného systému je zakázané.

Každá likvidácia odpadových olejov musí mať povolenie od kompetentného orgánu. Každý zber odpadových olejov musí byť registrovaný a náležite kontrolovaný. Regenerované oleje nesmú obsahovať viac než 50 častíc polychlóvaných bifenylov a terfenylov (PCB/PCT) na milión (ppm).

Aspekty implementácie

1. Administratíva musí zabezpečiť vytvorenie celoštátneho systému bezpečného zberu a regenerácie alebo spaľovania použitých olejov na celom území daného štátu. Musia sa vypracovať kampane na zvýšenie zainteresovanosti a uvedomelosti verejnosti.
2. Musia sa zaviesť vhodné štruktúry likvidácie a prísne metódy kontroly, aby sa zabránilo nelegálnej a nevhodnej likvidácii tých frakcií olejov, ktoré sa nemôžu regenerovať čisto.
3. Musí sa vypracovať systém integrovaného a koordinovaného povoľovania, ako aj systém kontroly, aby sa zabezpečilo, že prevádzky na rekuperáciu alebo likvidáciu použitých olejov nebudú mať negatívny dopad na ostatné environmentálne prostredia.
4. Na manipuláciu s odpadovými olejmi, obsahujúcimi PCB/PCT alebo iné nebezpečné látky, sa musia ustanoviť osobitné opatrenia a kroky.
5. Pri zavádzaní prísnejších požiadaviek na celoštátnej úrovni bude potrebný súhlas štátnych orgánov. Komisii sa budú musieť pravidelne predkladať informácie o celoštátnych akciách a praxi.

Odpad oxidu titaničitého

Nariadenia o oxide titaničitom 78/176/EEC a 82/883/EEC majú za cieľ zabráňovať znečisteniu, ktoré je zapríčinené odpadom zo spracovania oxidu titaničitého a postupne toto znečistenie znižovať.

Oprávnenie na uloženie odpadu TiO_2 v mori sa môže povoliť len vtedy, ak vyhodnotenie preukáže, že sa tento odpad nemôže zlikvidovať inými vhodnejšími spôsobmi a že nevzniknú žiadne škodlivé účinky. Nové prevádzky musia používať dostupné procesy a techniky, ktoré sú pre životné prostredie menej škodlivé. Členské štáty musia Komisii predkladať plány, kde preukážu ako budú dosahovať tieto ciele nariadenia.

Aspekty implementácie

1. Urobiť prehľad, či nejaké prevádzky v krajine spadajú pod rámec tohto nariadenia. Ak aj však v danej krajine neexistujú žiadne prevádzky na spracovanie oxidu titaničitého, aj tak sa toto nariadenie má transponovať do legislatívy danej krajiny.
2. Implementácia by sa mala urobiť v rámci systému odpadového hospodárstva danej krajiny. Administratívne a technické orgány budú potrebné na to, aby riadili prísne povoľovacie postupy a technické kontroly.
3. Charakter potenciálneho znečistenia zapríčineného TiO_2 si vyžaduje dobrú spoluprácu medzi orgánmi zainteresovanými v procese zabraňovania znečisteniu vody, pôdy a vzniku odpadov.
4. Krajiny budú musieť vypracovať programy na minimalizáciu - a ak to bude možné aj na elimináciu - znečistenia, zapríčineného priemyslom TiO_2 a na celkový zákaz vypúšťania odpadov do mora alebo do sladkovodných vodných zdrojov.

Likvidácia PCB a PCT

Nariadenie Rady 96/59/EC má za cieľ eliminovať polychlórované bifenyly (PCB) a polychlórované terfenyly (PCT) a dekontaminovať zariadenia, ktoré ich obsahujú. Tieto zariadenia musia byť do septembra 1999 zaradené do zoznamov, označené a oznámené Komisii. Tieto zoznamy musia byť aktualizované. Zariadenia obsahujúce PCB, ktoré ešte nie sú dekontaminované, sa musia udržiavať v dobrom technickom stave, aby sa zabránilo únikom PCB, resp. PCT.

Na vykonávanie likvidácie PCB musí byť udelená licencia podľa nariadenia 75/442/EEC. Spaľovanie, ako prostriedok likvidácie, musí spĺňať normy uvedené v nariadení 94/67/EEC. Členské štáty musia do septembra 1999 navrhnuť plány na likvidáciu spísaných PCB a predložiť správu Komisii.

Aspekty implementácie

1. Na zabezpečenie úplnej identifikácie a klasifikácie výskytu PCB/PCT a zariadení, ktoré ich obsahujú na území daného štátu by sa mali vytvoriť alebo posilniť prísne predpisy a podporné nástroje,
2. Orgány musia navrhnuť plány na bezpečné odstránenie, likvidáciu alebo obnovu identifikovaných kontaminovaných zariadení v určitom časovom rámci, uvedenom v nariadení. Plány by mohli svoj záber rozšíriť aj o pokrytie neregistrovaných zariadení, prostredníctvom použitia administratívnych a ekonomických stimulov, ustanovených súčasne s prísnymi kontrolami.
3. Orgány musia zabezpečiť, aby nevznikli žiadne administratívne ani technické prekážky pri uvádzaní požiadaviek nariadenia do platnosti. Takto by sa mali minimalizovať riziká, spojené s nekalým alebo nelegálnym likvidovaním odpadov hlavne v malých a stredných podnikoch.

Kaly z čistiarní odpadových vôd

Nariadenie Rady 86/278/EEC má za cieľ kontrolovať použitie kalov z čistiarní odpadových vôd v poľnohospodárstve, pričom ustanovuje maximálne limitné hodnoty pre koncentrácie ťažkých kovov v pôde a v kale, ako aj maximálne množstvá ťažkých kovov (kadmium, meď, nikel, olovo, zinok a ortuť), ktoré sa môžu dať do pôdy.

Definuje podmienky používania takéhoto kalu: členské štáty musia zabezpečiť, aby sa limitné hodnoty neprekračovali. Maximálne časové obmedzenia sú pre určité typy poľnohospodárskych pôd uvedené mimo použitia kalu a ich vyžitia. Kaly a pôda, na ktorej sa používajú, sa musí analyzovať podľa metód uvedených v prílohách.

Aspekty implementácie

1. Orgány zodpovedné za úpravu vody, odpadové hospodárstvo, poľnohospodárstvo a ich podporu budú musieť pri dosahovaní cieľov tohto nariadenia spolupracovať; mali by sa na časovom harmonograme a na cieľoch dohodnúť ešte na začiatku plánovania práce v tejto oblasti.
2. Musí sa vytvoriť systém autorizácie a evidencie zásielok a zaviesť odosielanie a využívanie kalu, ako aj systém informácií, používaný pre vypracovanie správy daného štátu a pre konsolidovanú európsku správu o danom probléme.
3. Potreba zavedenia prísnejších obmedzení než sú obmedzeniathto nariadenia by musela byť vyhodnocovaná na základe špecifickej citlivosti pôdy a vody daného štátu alebo citlivosti danej lokality na znečistenie.

Batérie a akumulátory obsahujúce nebezpečné látky

Nariadenie Rady 91/157/EEC bolo prijaté ako osobitné opatrenie v rámci nariadenia Rady 75/442/EEC o odpadoch, určených na separovaný zber použitých batérií a akumulátorov z domácností, ktoré obsahujú určité množstvá ortuti, kadmia alebo olova, vzhľadom na ich rekuperáciu a kontrolované ukladanie na skládku.

Nariadenie vyžaduje od členských štátov, aby obmedzili odbyt ortuťových batérií a aby navrhli programy na zníženie obsahu ťažkých kovov, programy na realizáciu odbytu zmodernizovaných batérií a akumulátorov, na výskum a uprednostňovanie používania menej znečisťujúcich náhradných látok vo výrobkoch tohto druhu.

Musia zabezpečiť účinnú organizáciu separovaného zberu a, v prípade potreby, ustanovia depozitný systém. Recyklácia sa môže podporiť ekonomickými nástrojmi; musia byť zavedené po konzultáciách. Spotrebiteľia musia byť plne informovaní o aspektoch rizík a možnostiach likvidácie.

Aspekty implementácie

1. Mali by sa vypracovať dlhodobé programy na zvýšenie povedomia verejnosti a technického rozvoja, spolu s plánmi znižovania odpadov a plánmi nakladania s odpadmi.
2. Mala by sa vyhodnotiť potreba zavedenia ekonomického nástroja na maximalizovanie separovaného zberu; programy vzdelávania verejnosti by mali napomôcť zabezpečiť spoluprácu s verejnosťou v oblasti rekuperácie a recyklácie vybitých batérií.
3. Musí sa vytvoriť sieť zberných miest. V rámci Rámcového nariadenia o odpadoch a ustanovení pre prepravu odpadov sa vyžadujú metódy administratívneho povoľovania a kontroly, zabezpečujúce bezpečnú prepravu a rekuperáciu už nefunkčných batérií.

Obaly a odpady z obalov

Nariadenie 94/62/EC zavádza do praxe stratégiu Únie o odpadových obaloch. Jej cieľom je harmonizovať opatrenia hospodárenia s odpadovými obalmi v danom štáte, minimalizovať dopady odpadových obalov na životné prostredie a zabrániť narastaniu bariér v obchode v rámci Európskej únie. Týka sa to obalov a odpadov z obalov, priemyselných, obchodných alebo z domácností, bez ohľadu na použitý materiál.

Ciele rekuperácie a recyklácie sú ustanovené tak, aby boli splnené v priebehu piatich rokov od uzákonenia legislatívy v členských štátoch. Táto legislatíva musí byť uzákonená do polovice roku 1996. Do roku 2001 sa musí recyklovať 50-60 % odpadových obalov, 25-45% z celého množstva odpadových obalov sa musí recyklovať s obsahom najmenej 15 % z každého recyklovaného odpadového obalu.

Nariadenie ustanovuje prevenciu výroby obalov ako hlavnú prioritu. Opätovné použitie, recyklácia a ostatné formy rekuperácie (vrátane rekuperácie energie) sú akceptované ako metódy platné rovnako ako základné princípy. Recyklácia zahŕňa opätovné spracovanie a organickú recykláciu (kompostovanie), ale nezahŕňa spaľovanie.

Členské štáty musia ciele rekuperácie a recyklácie splniť do 30. júna 2001.

Aspekty implementácie

1. Vlády musia vyhodnocovať možnosti a kapacity rekuperácie a recyklácie na celoštátnej úrovni a zároveň stanoviť dosiahnuteľné ciele v rozsahu, ktorý nariadenie umožňuje.
2. Štátne orgány musia zabezpečiť vytvorenie systému managementu obalov a odpadových obalov, ktorý zabezpečí dosiahnutie týchto cieľov aj ostatných cieľov, uvedených v Nariadení. Existujúce poznatky vychádzajú z tvorby čiastočne dobrovoľných systémov, kde sa ekonomicky aktívni účastníci zavazujú dosiahnuť ciele v rámci stanovených termínov ešte pred dosiahnutím normotvorných požiadaviek, ktoré stanovujú príslušné orgány. Nová situácia zavádza pre ekonomických prevádzkovateľov záväzné požiadavky v súlade s princípom podelenia zodpovednosti. Mohli by sa ustanoviť ekonomické stimuly, aby bolo možné systém vypracovať a riadiť.
3. Existujúce systémy sa musia vyhodnocovať, aby boli splnené požiadavky EÚ a aby sa zamedzilo narúšaniu voľného trhu.
4. Budú sa musieť vypracovať normotvorné obmedzenia aj účinné kontroly, pomocou ktorých by sa plnili základné požiadavky EÚ a zosúladovali sa normy príslušného štátu pre obalové materiály.
5. Musí sa vypracovať systém monitoringu miery recyklácie a kontroly produkcie obalového odpadu. Budú sa musieť vypracovať harmonizované databázy, aby bolo možné v rámci Európy robiť komparatívnu analýzu. Všetky tieto aktivity sa musia uskutočniť tak, aby boli v súlade s rozhodnutím Komisie 97/138/EC, ktoré ustanovuje formáty databázového systému.
6. Základným prvkom minimalizácie odpadu je zvýšenie povedomia verejnosti v oblasti tvorby, riadenia a likvidácie obalového odpadu.

D. KVALITA VODY

Voda je jednou z nekomplexnejšie regulovaných oblastí legislatívy EÚ pre oblasť životného prostredia. V 70-tych rokoch, v roku 1973, sa začala aplikovať prvá európska politika pre oblasť vody ako Prvý akčný program pre životné prostredie. Po ňom nasledovala prvá vlna legislatívy, ktorá v roku 1975 začala nariadením o povrchových vodách a kulminovala v roku 1980 nariadením o pitnej vode. Táto prvá vlna legislatívy pre oblasť vody obsahovala normy kvality pre vodu, v ktorej žijú ryby (1978), pre pobrežné vody (1979), vody na kúpanie a plávanie (1976) a podzemné vody (1980). V oblasti legislatívy pre emisné limitné hodnoty bolo prijaté nariadenie o nebezpečných látkach (1976) a jeho dcérske nariadenie o rôznych jednotlivých látkach.

Druhá vlna legislatívy pre oblasť vody nasledovala po prehľade existujúcej legislatívy a po stanovení potrebných krokov na zlepšenie stavu a na vyplnenie medzier. Táto fáza legislatívy pre oblasť vody obsahovala nariadenie o úprave odpadových vôd v urbanistických celkoch (1991) a nariadenie o dusičnanoch (1991). Ostatné stanovené prvky predstavovali revízie nariadenia o pitnej vode a nariadenia o vode na kúpanie, kde sa aktualizovali (návrhy na revíziu sa pre ne prijali v r. 1994, resp. 1995), ďalej vypracovanie Akčného programu pre podzemné vody a v roku 1994 aj návrh nariadenia pre ekologickú kvalitu vody. Znečistenie vody z veľkých priemyselných podnikov spadalo aj pod nariadenie IPPC (prijaté v roku 1996).

V priebehu času sa po rozsiahlych diskusiách na úrovni členských štátov a Spoločenstva stále viac a viac ukazovalo, že účinná ochrana vody potrebovala legislatívu pre limitné hodnoty emisií zároveň aj normy kvality vody, t.j. tzv. "kombinovaný prístup". Tento kombinovaný prístup je aj v súlade so zásadami, ktoré ustanovuje Dohovor o ES - prioritné princípy - princíp prevencie a princíp poškodenia životného prostredia, by mali byť nasmerované na zdroj. Zároveň zahrnúť aj princíp, že sa do úvahy musia brať podmienky životného prostredia v rôznych regiónoch.

D. 1 Navrhované Rámcové nariadenie pre oblasť vody

V roku 1995 európske inštitúcie súhlasili, že pre politiku Spoločenstva v oblasti vody je potrebný základný prehľad a reštrukturalizačný proces.

Komisia, ktorá už zvažovala potrebu globálnejšieho prístupu k problematike vody, akceptovala žiadosti Výboru pre životné prostredia v Európskom Parlamente a v Rade ministrov životného prostredia. Nasledujúce rozsiahle konzultácie všetkých zainteresovaných strán, ako napr. miestnych a regionálnych orgánov, užívateľov vody, podporných orgánov, poskytovateľov vody, priemyslu, poľnohospodárstva a spotrebiteľov, ochrancov životného prostredia a mimovládnych organizácií schválila Komisia vo februári 1997 svoj návrh Rámcového nariadenie pre oblasť vody. Jeho účelom je vytvoriť rámec na dosiahnutie nasledujúcich hlavných cieľov trvalo udržateľného trendu rozvoja v oblasti vody.

- Dostatočné predpisy pre pitnú vodu
- Dostatočné predpisy pre vodu v oblasti ostatných ekonomických požiadaviek

- Ochrana životného prostredia
- Zmiernenie škodlivého dopadu povodní a dopadu období sucha.

Cieľom , ktorý má v oblasti životného prostredia toto nariadenie dosiahnuť je "dobrý stav" všetkých podzemných a povrchových vôd najneskôr do roku 2010. Na tento cieľ je určené riadenie povodia, ktoré vychádza z vyhodnotenia charakteristík povodia; monitoring stavu jej podzemných a povrchových vôd;; definícia cieľov kvality; vytvorenie programu opatrení na dosiahnutie definovaného cieľa. Výber administratívnej štruktúry na dosiahnutie tohto managementu povodia je ponechaná na zváženie členským štátom.

Tento program opatrení bude nasledovať po uvedenom kombinovanom prístupe, pričom sa určia emisné limitné hodnoty a normy kvality vody. V tejto súvislosti sa musí uskutočniť úplné zavedenie hodnôt emisných limitov do praxe, t.j. nariadenie EÚ o úprave odpadových vôd v urbanistických celkoch, nariadenie IPPC, nariadenie o dusičnancoch, nariadenie o ochrane rastlinných produktov, nariadenie o nebezpečných látkach. V súlade musia byť normy kvality vody, ustanovené v rámcovom nariadení pre oblasť vody a ostatná príslušná legislatíva pre oblasť vody (napr. Nariadenie o vode na kúpanie).

Ďalej členské štáty musia zabezpečiť, aby sa služby pre užívateľov vody uhradili v cenách, plne pokrývajúcich náklady (v zásade ceny za dodávku vody a za zber odpadových vôd a za ich úpravu). Program opatrení bude musieť vychádzať z celej príslušnej legislatívy, týkajúcej sa oblasti vody a zároveň musí byť legislatívou Spoločenstva, daného štátu alebo regiónu a my musíme byť právne viazaní.

Aspekty implementácie

1. Krajiny by mali novú legislatívu orientovať na požiadavky, ktoré sú v navrhovanom rámcovom nariadení pre vodu, ako sa už spomínalo, a aby toto nariadenie bolo budúcim normotvorným rámcom pre politiku EÚ v oblasti vody Toto nariadenie by malo byť v danom štáte zavedené do praxe do dátumu prístúpenia daného štátu k EÚ. Navyše by malo pojať a zakomponovať do seba staršiu legislatívu, ako napr. nariadenie o povrchových vodách, nariadenie o vodách, kde žijú ryby a mäkkýše, nariadenie o podzemných vodách, a tak umožniť, aby táto stará legislatíva mohla byť zrušená.
2. Vymedziť povodie a ustanoviť kompetentný orgán ap. , ktorý by monitoroval kvalitu a množstvo vody.
4. Vymedziť povrchové a podzemné vody, ktoré sa majú používať na čerpanie pitnej vody.
5. Vyhodnotiť dopad ľudskej činnosti na povrchové a podzemné vody v každom povodí, pričom sa musí do úvahy vziať znečistenie z bodových zdrojov, znečistenie z rozptýlených zdrojov, čerpanie vody a ostatné ľudskej činnosti, ktoré majú vplyv na kvalitu vody.
6. Vypracovať plány riadenia povodia, ktoré budú vychádzať z vyhodnotenia potrieb vody, dopadov ľudských činností na vodné zdroje a ktoré stanovujú ciele pre kvalitu a množstvo vody.
6. Vykonať ekonomickú analýzu pre každé povodie, poskytnúť okrem iného základné informácie pre plnú návratnosť všetkých nákladov za služby, poskytované užívateľom vody. Porušenie zásady, že za vodu by sa mali platiť ceny, plne pokrývajúce návratnosť nákladov, musí byť na celoštátnej úrovni uznané za osobitných podmienok, definovaných v nariadení a dodržiavajúcich určitý postup.

7. Ustanoviť a zaviesť právne záväzný program opatrení na dosiahnutie cieľov; takéto programy obsahujú základné opatrenia (implementácia existujúcej legislatívy Spoločenstva, náklady pokrývajúce poplatky za využitie vody ap.), ako aj dodatkové opatrenia na dosiahnutie potrebného dobrého stavu vôd.
8. Zapojiť zainteresované strany, ako napr. ostatné príslušné vládne odbory, miestne spoločenstvá, vodárne, priemysel a obchod, poľnohospodárstvo, spotrebiteľov a environmentálne skupiny do diskusií o plánoch riadenia daného povodia.

D.2 Nariadenie o komunálnych odpadových vodách

Nariadenie 91/271/EEC pre úpravu komunálnych odpadových vôd má za cieľ chrániť povrchové vnútrozemské a pobrežné vody regulovaním zberu a úpravy komunálnych odpadových vôd, ako aj vypúšťania určitých biologicky odbúrateľných preimyselných odpadových vôd (v zásade z agro-potravinárskeho priemyslu).

Pretože pravidlo si pre aglomerácie nad 2000 ekvivalentných obyvateľov vyžaduje kanalizačné systémy a sekundárnu, t.j. biologickú úpravu vody, pre takzvané citlivé oblasti (t.j. vodné zdroje s výnimkou eutrofizácie alebo ktoré sa takto stávajú ohrozenými). Pre niektoré morské vody sa vyžaduje dokonalejšia úprava., hlavne napr. môže byť postačujúca mechanická úprava, ak sa dá preveriť, že kvalita vody nie je škodlivo zasiahnutá. Termíny pre dosiahnutie cieľov závisia od veľkosti aglomerácie a od charakteru získavania vody - od 1998 do 2005. Do roku 1998 je zakázané akékoľvek vypúšťanie kanalizačných splaškov do vodných zdrojov.

Aspekty implementácie

1. Vyhodnotiť, či stanovíte citlivé oblasti alebo použijete/budete musieť používať na celom svojom území prísnejší systém. Ak určíte jednotlivé citlivé oblasti, na proces určenia nesmú mať vplyv ekonomické úvahy.
2. Určiť aglomerácie, ktoré potrebujú kanalizačný systém a úpravne vody alebo ich modernizáciu.
3. Ustanoviť program implementácie, rozdelený na etapy, pre kanalizačný systém a pre systém čistenia.
4. Vypracovať podrobné stratégie kapitálových investícií, aby bolo možné zvládnuť výdavky, potrebné na výstavbu, modernizáciu alebo výmenu kanalizačného systému a systému úpravy.
5. Vyhodnotiť náklady pre užívateľov, vypracovať stratégie návratnosti nákladov (Rámcové nariadenie pre oblasť vody o plnej návratnosti nákladov)
6. Vypracovať a zaviesť do praxe stratégie na opätovné využitie a likvidáciu kalov z čistiarní odpadových vôd tak, že sa odstráni vypúšťanie do tokov.
7. Vyhodnotiť potreby na zaškolenie príslušného personálu na údržbu kanalizačného systému a čistiarní odpadových vôd. Krajiny by mali zväžiť aj potrebu vzdelávania pracovníkov vedenia a finančného plánovania.

D. 3 Nariadenie o dusičnanoch z poľnohospodárskych zdrojov

Nariadenie 91/676/EEC o ochrane vôd pred znečistením, zapríčinenom dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov, dopĺňa nariadenie o komunálnych odpadových vodách tým, že znižuje a zabraňuje znečisteniu vody dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov, t.j. chemickými hnojivami a hnojom, a tak zabezpečuje ochranu zásobovania pitnou vodou a zabraňuje znečisťovaniu sladkej aj morskej vody z eutrofizácie.

Nariadenie požaduje, aby každý členský štát navrhol najmenej jeden súbor opatrení dobrej poľnohospodárskej praxe, ktorý by sa realizoval na celom území. Opatrenia v ňom nie sú povinné.

Na základe výsledkov z monitorovacej siete, špecifikovanej v nariadení, sa musia zistiť zóny citlivé voči znečisteniu dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov. V týchto zónach sa musia do praxe zaviesť akčné plány, pozostávajúce z povinných opatrení a súbory opatrení sa stávajú povinnými. Členské štáty sa môžu rozhodnúť používať opatrenia z akčných programoch na celom svojom území, a vtedy nemusia určovať citlivé zóny.

Aspekty implementácie

1. Členské štáty by mali vyhodnotiť, či určia citlivé zóny (pričom vezmú do úvahy vedecké a technické snahy) alebo na celom svojom území zavedú prísnejší systém.
2. Ustanoviť systémy merania a monitoringu pre povrchové aj podzemné vody. Menovať potrebné orgány, zodpovedné za ich zavedenie do praxe.
3. Na zaškolenie farmárov ustanoviť predpisy dobrej poľnohospodárskej praxe.
4. Pre citlivé oblasti (alebo na celom území; vid' bod 1) ustanoviť a do praxe zaviesť akčné programy.
5. Pravidelný prehľad určenia a účinnosti akčných programov.

D.4 Vypúšťanie nebezpečných látok

Nariadenie 76/464/EEC o znečistení, zapríčinenom niektorými do vôd vypúšťanými nebezpečnými látkami, vyžaduje od členských štátov kontrolu všetkých emisií nebezpečných látok systémom povolení alebo oprávnení. Nariadenie a jeho sedem dcérskych nariadení je orientovaných na jednotlivé nebezpečné látky alebo skupiny látok. Dcérske nariadenia doteraz na úrovni Spoločenstva pokrývajú 18 látok.

Nariadenie zaväzuje členské štáty k stanoveniu maximálnych emisných hodnôt, ktoré sú v tomto nariadení uvedené. Ako alternatívu však členské štáty môžu využiť kontrolu znečistenia tak, že zharmonizujú svoje normy pre kvalitu vody s normami, ustanovenými v tom istom nariadení a s takto odvodenými hodnotami emisných limitov.

Pre tie priemyselné podniky, ktoré spadajú pod nariadenie IPPC, sú v každom prípade hodnoty emisných limitov v dcérskych nariadeniach povinné. Navrhované Rámcové nariadenie pre oblasť vody ustanovuje normy kvality vody ako povinné, a takto zavádza kombinovaný prístup (viď Rámcové nariadenie pre oblasť vody). Pre zdroje, ktoré nespádajú pod nariadenie IPPC, prebieha v súčasnosti revízia príslušnej legislatívy.

Aspekty implementácie

1. Ustanoviť metódy na vystavovanie povolení alebo oprávnení na vypúšťanie priemyselných odpadových vôd tak, aby ich požiadavky boli v súlade s nariadením IPPC a navrhovaným Rámcovým nariadením pre oblasť vody.
2. Pre všetky nebezpečné látky, uvedené v zozname II musia byť ustanovené, a do praxe zavedené, programy zníženia znečistenia.
3. Vyhodnotiť a aktualizovať odbornosť v technológiách kontroly znečistenia, environmentálnej toxikológii, monitoringu odpadových vôd a inšpekcii metód v spolupráci medzi orgánmi a priemyslom, formou vhodných školení.
4. Zbierať údaje o hodnotách emisných limitov a normách pre kvalitu vody pre tieto látky a parametre tam, kde na úrovni Spoločenstva nie sú určené.

D.5 Nariadenie o pitnej vode

Nariadenie 80/778/EEC pre kvalitu vody, ktorá je určená na konzumáciu, je navrhované tak, aby chránilo zdravie populácie tak, že ustanovuje prísne normy kvality pitnej vody. Členské štáty musia monitorovať kvalitu pitnej vody a prijať potrebné kroky na zabezpečenie súladu s povinnými normami. Vo svojich prílohách nariadenie poskytuje parametre a parametrické hodnoty, rozsah a frekvenciu analýz, ako aj referenčné analytické metódy .

Revízia nariadenia, navrhovaného Komisiou, sa v súčasnosti prerokúva v Rade a v Európskom parlamente. Cieľom revízie je aktualizovať legislatívu na súčasný stav vedy a poznatkov, zrevidovať parametrické hodnoty a zlepšiť štruktúru riadenia v rámci nariadenia.

Aspekty implementácie

1. Ustanoviť systém monitoringu, odoberania vzoriek a testovania pitnej vody, vrátane vody z vodovodných kohútikov, vody balenej do fliaš a vody, ktorá sa používa pri výrobe potravín. Záleží na členských štátoch, či si tento systém zorganizujú na celoštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni.
2. Identifikovať systémy zásobovania pitnou vodou, ktoré nie sú v súlade s povinnými normami. Vytvoriť program, rozdelený do etáp, na zosúladenie opatrení, ako napr. určenie zdroja znečistenia, zmena zdroja zásobovania pitnou vodou alebo úpravou vody pred jej vstupom do distribučného systému.
3. Vypracovať podrobné stratégie kapitálových investícií, aby sa dali zabezpečiť výdavky potrebné na výstavbu, na modernizáciu alebo na výmenu potrebných rozvodných systémov a systémov na úpravu vody.

4. Problémom dusičnanov a pesticídov z poľnohospodárskych zdrojov, ako aj olova z olovených rozvodných systémov, treba venovať osobitnú pozornosť, pretože tieto problémy sú najväčšie.
5. Vyhodnotiť náklady pre užívateľov, vypracovať stratégie na návratnosť nákladov (viď aj Rámcové nariadenie pre oblasť vody o úplnej návratnosti nákladov).
6. Vyhodnotiť nutnosť školení pre pracovníkov, ktorí pracujú pri údržbe rozvodných systémov pitnej vody a v systémoch úpravy vody. Krajiny by mali zvážiť potrebu školení aj pre pracovníkov vedenia a finančného plánovania.

D. 6 Nariadenie o povrchových vodách, čerpaných ako pitná voda Nariadenie o meraní a odoberaní vzoriek povrchových vôd a Rozhodnutie o výmene informácií

Nariadenia patria k prvej vlne európskej legislatívy pre oblasť vody, prijatej v sedemdesiatych rokoch. Všetky tri nariadenia sa v budúcnosti začlenia do Rámcového nariadenia pre oblasť vody, ktoré bude zachytávať všetky záväzky, ustanovené v rámci uvedených troch existujúcich nariadení, ale vsadí ich do oveľa logickejšieho rámca, pretože priestor ochrany vody sa rozšíri a bude zahŕňať všetky vody, a nie len tie, ktoré slúžia ľuďom na osobitné účely.

Nariadenie 75/440/EEC pre kvalitu, požadovanú pre povrchové vody, bolo určené pre postupy získavania pitnej vody a uvádza požiadavky na splnenie určitých minimálnych noriem, špecifikovaných v nariadení. Ak vodný zdroj, ktorý sa používa na akékoľvek účely alebo sa má používať na získavanie pitnej vody, nespĺňa požiadavky, členské štáty musia do praxe zaviesť akčné plány.

Nariadenie 79/869/EEC o metódach merania povrchových vôd ustanovuje metódy merania a odoberania vzoriek pre vody, spadajúce pod nariadenie 75/440/EC.

Rozhodnutie 77/795/EEC o výmene informácií ustanovuje spoločný postup pri výmene informácií o kvalite povrchových sladkých vôd v EÚ. Rozhodnutie ustanovuje sieť monitorovacích bodov spolu so systémom monitoringu, ktorý obsahuje viacero parametrov. Informácie, ktoré členské štáty poskytnú, Komisia uverejní v súhrnnej správe.

Aspekty implementácie

1. Pretože sa očakáva, že v budúcnosti tieto nariadenia budú začlenené do Rámcového nariadenia pre oblasť vody, na opatrenia na transponovanie existujúceho nariadenia by sa malo nazeráť z pohľadu pokroku v akceptovaní Rámcového nariadenia. Pri takomto očakávaní by sa mala hlavná pozornosť venovať zavedeniu základných požiadaviek do praxe, ako napr. určeniu vôd, určených na získavanie pitnej vody a ich náležitému monitorovaniu.

D. 7 Nariadenie o rybolovných vodách a Nariadenie o vodách, kde žijú lastúrniky

Ako sa už spomínalo v bode D. 6, aj tieto nariadenia sa v budúcnosti začlenia do Rámcového nariadenia pre oblasť vody, ktoré bude obsahovať všetky záväzky ustanovené v uvedených dvoch existujúcich nariadeniach, ale zavedie ich v logickejšom rámci, pod ktorý budú spadať všetky vody.

Nariadenie 78/659/EEC o kvalite rybolovných vôd sa snaží chrániť tie sladké vody, ktoré členské štáty určili za vody s výskytom rýb. Pre tieto vody uvádza normy kvality pre tie vody, kde sa vyskytujú lososovité ryby a pre vody, kde sa vyskytujú kaprovité ryby. Tam, kde v takto označených vodách nie je kvalita vody v súlade s normami, tam sa musia ustanoviť programy na zníženie znečistenia. Uvádzajú sa požiadavky na monitoring a na odoberanie vzoriek.

Nariadenie pre kvalitu vôd, kde žijú lastúrniky, sa snaží chrániť tie pobrežné a slané vody, ktoré členské štáty označili ako vody s miestom výskytu lastúrnikov. Pre tieto vody uvedené nariadenie uvádza normy kvality vody. Tam, kde kvalita vody v takto označených vodách nie je v súlade s normami, tam sa musia zaviesť programy na zníženie znečistenia. Požiadavky na odoberanie vzoriek a monitorovanie sú uvedené.

Aspekty implementácie

1. Pretože sa o tejto legislatíve predpokladá, že sa v budúcnosti zakomponuje do Rámcového nariadenia pre oblasť vody, na opatrenia na transponovanie existujúceho nariadenia by sa malo nazeráť z pohľadu pokroku v prijímaní Rámcového nariadenia. Pri takomto predpoklade by sa mala hlavná pozornosť venovať zavedeniu základných požiadaviek do praxe. Hlavnou povinnosťou bude - v rámci pripravovaného Rámcového nariadenia pre oblasť vody - vytvorenie vhodného systému odoberania vzoriek a monitorovania. Tento celkový prístup by mal prispieť aj k zamedzeniu nadmerného úsilia v oblasti merania a monitorovania.

D. 8 Nariadenie o podzemných vodách

Nariadenie 80/68/EEC o ochrane podzemných vôd pred znečistením, ktoré je zapríčinené niektorými nebezpečnými látkami, bude tiež v budúcnosti zakomponované do pripravovaného Rámcového nariadenia pre oblasť vody. Nariadenie sa snaží kontrolovať priame aj nepriame vypúšťanie niektorých látok do podzemných vôd. Dá sa to dosiahnuť predovšetkým autorizáciou systému pre vypúšťanie alebo likvidáciu. Pre určité látky a skupiny látok je zakázané akékoľvek vypúšťanie do podzemných vôd (Zoznam látok I"), zatiaľčo ostatné (Zoznam látok II) musí byť predmetom vypracovania postupu autorizácie. Členské štáty majú monitorovať súlad s oprávnením a účinkami vypúšťania.

Aspekty implementácie

1. Pretože toto nariadenie, vrátane zákazu vypúšťania nebezpečných látok do podzemných vôd, má byť v budúcnosti zakomponované do Rámcového nariadenia pre oblasť vody, malo by sa na opatrenia na transponovanie existujúceho nariadenia pozeráť z pohľadu pokroku v prijímaní Rámcového nariadenia. Za týchto predpokladov by sa mala pozornosť venovať hlavne zavedeniu základných požiadaviek do praxe. Hlavným záväzkom v rámci pripravovaného Rámcového nariadenia pre oblasť vody bude ustanovenie vhodného systému

odoberania vzoriek a monitorovania. Tento celkový prístup by mal prispieť aj k zamedzeniu nadmerného úsilia v oblasti merania a monitorovania.

D. 9. Nariadenie o vodách na kúpanie a plávanie

Nariadenie 76/160/EEC o kvalite vody, určenej na kúpanie a plávanie, sa snaží zabezpečiť kvalitu tejto vody v celej EÚ, tak v oblastiach sladkej vody, ako aj v pobrežných oblastiach s výskytom slanej vody. Nariadenie uvádza 19 fyzikálnych, chemických a mikrobiologických parametrov od členských štátov a požaduje, aby oblasti takýchto vôd monitorovali podľa stanovených pravidiel pre frekvenciu odoberania vzoriek a podľa parametrov. Aby členské štáty splnili povinné normy kvality uvedené v nariadení, musia prijať všetky príslušné opatrenia.

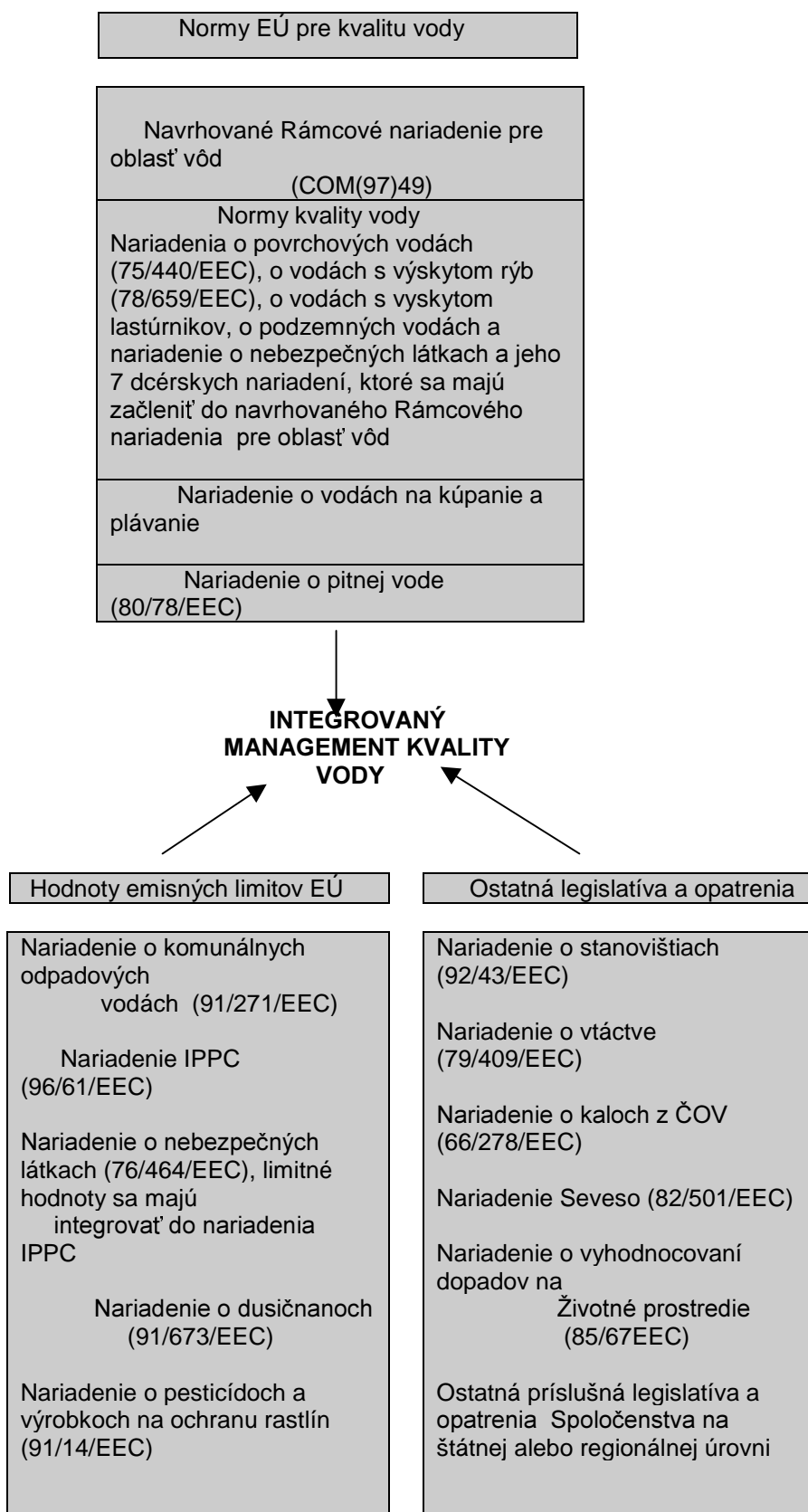
Komisia zverejní výročnú správu o kvalite vôd na kúpanie a plávanie v EÚ.

Komisia už prijala návrh na revíziu, aby sa toto nariadenie z roku 1976 aktualizovalo.

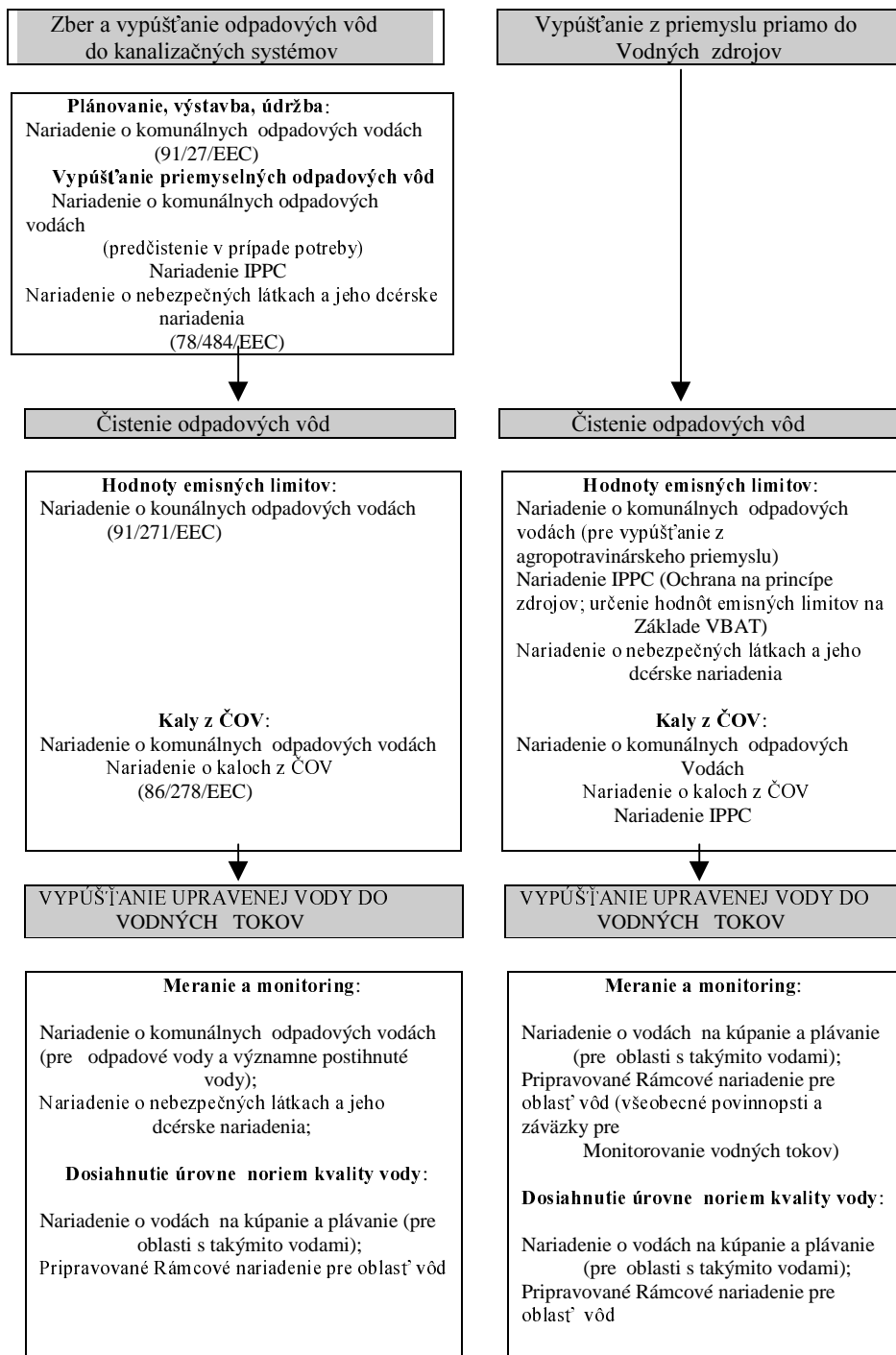
V priebehu svojej práce na Rámcovom nariadení pre oblasť vody prišla Komisia k záveru, že nariadenie o vodách na plávanie a kúpanie ujasňuje príspevok Spoločenstva k integrácii environmentálnej politiky a trendov rozvoja turizmu a že má prínos z toho, že je jasne a samostatne určené. Nariadenie o vodách na kúpanie a plávanie však bude tesne koordinované s Rámcovým nariadením pre oblasť vôd, pretože vody na kúpanie a plávanie a s nimi súvisiace záväzky budú musieť byť zakomponované do plánov riadenia povodí.

Aspekty implementácie

1. Identifikovať vody na kúpanie a plávanie, ktoré spĺňajú definície nariadenia
2. Menovať príslušný orgán na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni, ktorý bude robiť odber vzoriek a monitoring.
3. Vyhodnotiť vplyv záväzkov krajiny v rámci nariadenia o úprave komunálnych odpadových vôd na splnenie noriem kvality vôd na kúpanie a plávanie, a rozhodnúť, či sú potrebné ďalšie opatrenia na splnenie noriem kvality.

ODPADOVÉ VODY Z DOMÁCNOSTÍ A PRIEMYSLU

E. OCHRANA PRÍRODY

Legislatíva EÚ pre oblasť ochrany prírody pozostáva z dvoch základných nariadení a dvoch predpisov. Nariadenia sa týkajú ochrany prirodzených lokalít a stanovišť v Európskej únii a flóry a fauny, ktorá sa v týchto lokalitách prirodzene vyskytuje. Predpisy obmedzujú dovoz a obchod s ohrozenými druhmi rastlínstva a živočíšstva v rámci Európskej únie a ustanovujú systém monitorovania a kontroly pre ochranu Antarktídy.

Nariadenie o prirodzených stanovištiach 92/43/EEC sa stáva hlavným mechanizmom na ochranu európskych druhov fauny a flóry a lokalít ich prirodzeného výskytu. Ustanovuje rámec na uchovanie biologickej rôznorodosti pre celé územie EÚ formou ochrany prirodzených stanovišť a divej flóry a fauny. Nariadenie o vtáctve 79/409/EEC chráni druhy divoko žijúceho vtáctva a významné lokality, aby sa zachovali populácie divého vtáctva. Ustanovuje schému na ochranu všetkých druhov divého vtáctva vyskytujúcich sa v prírode v Spoločenstve, ich vajíčok, hniezd, mláďat a miest výskytu. Požaduje identifikáciu stanovišť a príslušnú ochranu miest hniezdenia aj miest, ktoré sú významné pre migrujúce druhy vtáctva, reguluje poľovné obdobia a poľovačky.

Predpis EC/338/97 zaručuje plnenie záväzkov EÚ pre ochranu prírody v rámci Washingtonského dohovoru o medzinárodnom obchode s ohrozenými druhmi. Bude sa pravidelne upravovať, aby sa do praxe zavádzali len tie rozhodnutia, ktoré strany Washingtonského dohovoru prijali alebo prijímú. Nariadenie o tuleních mláďatách 83/129/EEC zakazuje dovoz výrobkov ako obuv a ošatenie, vyrobené z koží tuleních mláďat, s výnimkou tých, ktoré tradičným spôsobom ulovili Inuiti.

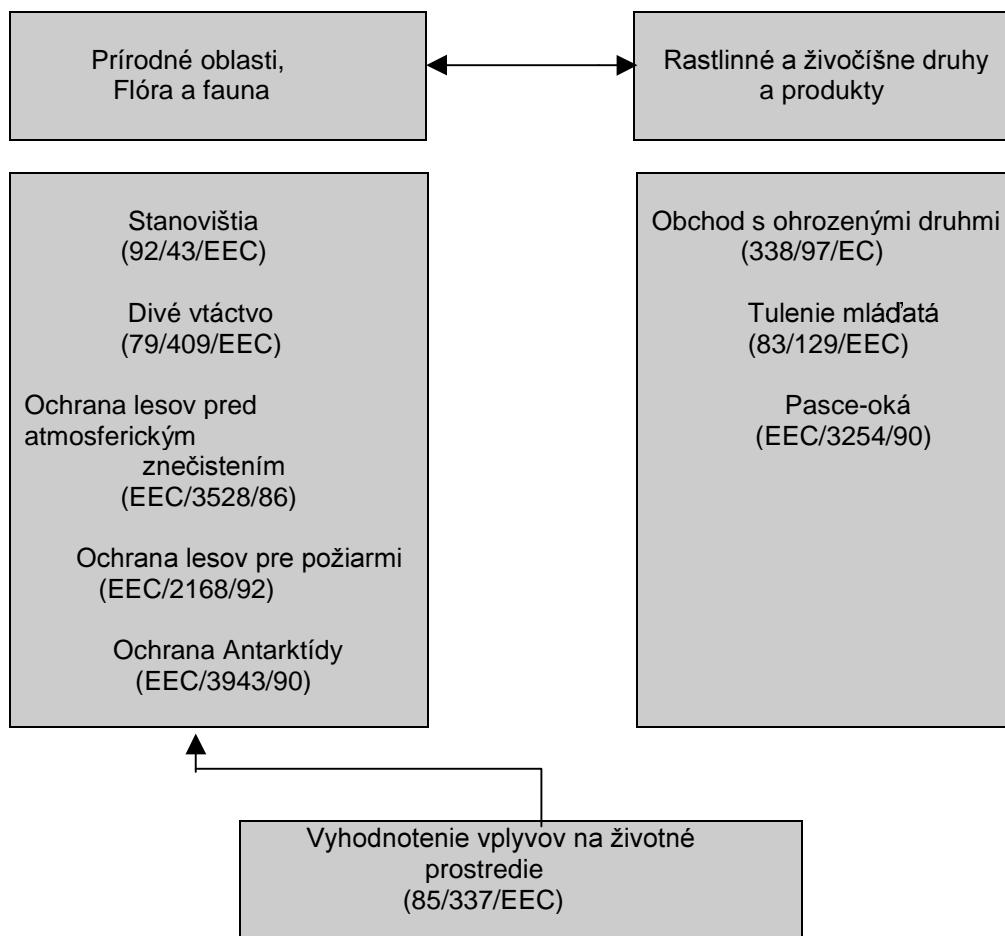
Predpis 90/3943/EEC o ochrane Antarktídy zavádza do praxe požiadavky na kontrolu a pozorovanie v rámci Dohovoru o ochrane antarktických živých morských organizmov.

E.1 Stanovištia

Nariadenie 92/43/EEC o ochrane prirodzených stanovišť a divej flóry a fauny má za cieľ uchovať na území členských štátov Európy biologickú rôznorodosť formou ochrany prirodzených stanovišť a divej flóry a fauny. Mnohé druhy stanovišť v Európe sú narušené a stále viac druhov rastlín aj živočíchov sa stáva ohrozenými alebo zriedkavo sa vyskytujúcimi. Cieľom nariadenia je vytvoriť "priaznivý stav ochrany" pre stanovištia aj rastlinné a živočíšne druhy, ktoré Európska únia definovala ako zaujímavé. Táto definícia je široká aj pre stanovištia aj pre rastlinné a živočíšne druhy, na základe takých ukazovateľov, ako dynamika populácie jednotlivých druhov, smery rozvoja v prirodzenom rámci rastlinných a živočíšnych druhov a stanovišť, oblasti, kde stanovištia zostávajú a ich podiel v členskom štáte.

Bude vytvorená Európska ekologická sieť, známa ako "Natura 2000". Každý členský štát musí v rámci svojho územia navrhnúť zoznam lokalít, ktoré majú potenciálny význam z hľadiska EÚ. Oblasti uvedené v zozname sú pre každý druh stanovišť'a, ktorý je potrebné chrániť, v pomere podielu každého členského štátu. Všetky chránené lokality v rámci nariadenia o vtáctve 79/406/EEC sú tiež zahrnuté do siete "Natura 2000".

OCHRANA PRÍRODY

Každý zoznam lokalít, ktoré majú z hľadiska EÚ význam, sa potom zosumarizuje a do júna 1998 by mal byť prijatý. Od toho času budú dané lokality predmetom osobitnej ochrany. Tento postup zahŕňa aj prijatie "náležitých opatrení" zamedzenie poškodzovania stanovišť a na vyhodnocovanie všetkých plánov alebo projektov, ktoré by mohli mať značný dopad na tieto lokality. Plán alebo projekt musí brať do úvahy požiadavky ochrany prírody; za naliehavých okolností mimoriadneho verejného záujmu môže byť lokalita ovplyvnená škodlivými vplyvmi, ale členské štáty potom musia prijať kroky na kompenzáciu takýchto škôd. Členské štáty majú šesť rokov na to, aby zdefinovali lokality ako Oblasť osobitnej ochrany a zaviedli potrebné kroky na ich ochranu, a v prípade potreby aby vypracovali aj plány riadenia.

Opatrenia na plánovanie využívania krajiny by sa mali zakomponovať do trendov rozvoja, aby sa zabezpečila ekologická súvislosť siete Natura 2000 s významnými črtami zachovania krajiny pre voľne žijúce druhy rastlín a živočíchov, hlavne oblasti, ktoré umožňujú migráciu druhov, rozmnožovanie a genetickú výmenu. Členské štáty musia vybudovať pre rastlinné a živočíšne druhy, uvedené na zoznamoch, ktoré majú mimoriadny význam z hľadiska EÚ, aj systém prísnej ochrany.

Tým sa zakazuje voľný zber, odchyt alebo zabíjanie všetkých takýchto druhov na všetkých stupňoch ich životného cyklu, ako aj poškodzovaniu alebo ničeniu lokalít párenia a hniezdenia, alebo odpočinkových zón migrujúcich druhov.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia určiť lokality, ktoré majú z hľadiska EÚ význam tak, aby podliehali nevyhnutným režimom ochrany.
2. Musí existovať náležité vyhodnocovanie všetkých plánov alebo projektov, ktoré by mohli mať významný vplyv na tieto lokality z hľadiska cieľov ochrany týchto lokalít; vid' už spomínanú diskusiu o Nariadení o EIA (časť A - Horizontálna legislatíva).
3. Ako súčasť európskej siete Natura 200 sú krajiny zodpovedné za uchovanie jej ekologickej koherencie.
4. Krajiny musia vybudovať riadenie a monitoring chránených oblastí, ako aj náležité postihy za porušenie ochranných opatrení.

E.2 Divo žijúce vtáctvo

Nariadenie 79/409/EEC o ochrane divo žijúceho vtáctva ustanovuje schému na ochranu sťahovavých vtákov a ich stanovišť. Všeobecnou povinnosťou, ktorú členské štáty majú, je uchovať populácie všetkých druhov v prírode sa vyskytujúcich, voľne žijúcich vtákov v EÚ na tej úrovni, ktorá zodpovedá hlavne ekologickým, vedeckým a kultúrnym požiadavkám, pričom do úvahy treba zobrať ekonomické požiadavky a požiadavky na rekreačné účely. Toto sa má uskutočniť formou ochrany, uchovania alebo opätovného vytvorenia dostatočnej rôznorodosti a oblasti stanovišť; to znamená vytváraním chránených oblastí, riadením stanovišť vo vnútri aj mimo chránených oblastí, opätovným zavedením zničených biotopov a vytvorením nových.

Od členských štátov sa požaduje, aby prijali osobitné opatrenia na ochranu stanovišť druhov rastlín a živočíchov, uvedených v zoznamoch, aj pre sťahovavé druhy, hlavne vyhlásením Osobitne chránených oblastí na územiach, ktoré sú najvhodnejšie pre dané druhy. Osobitnú pozornosť treba v tomto smere venovať mokradiam. Systém ochrany pre osobitne chránené oblasti je teraz definovaný v rámci nariadenia o stanovištiach.

Až na niektoré výnimky musia členské štáty zakázať voľný odchyt a zabíjanie; svojvoľné ničenie alebo poškodzovanie hniezd a vajíčok; vyberanie vajíčok z hniezd voľne žijúcich vtákov; rušivé vplyvy v čase hniezdenia a párenia; a snažiť sa o zachovanie tých druhov vtákov, ktorých poľovanie a odchyt je zakázaný.

Pre mimoriadne ohrozené druhy musia členské štáty vyhlásiť osobitne chránené oblasti, hlavne v mokradiach. Musia informovať Komisiu v tom zmysle, aby to mohla zabezpečiť tak, že opatrenia rôznych štátov budú tvoriť súvislý celok. Predaj voľne žijúcich vtákov, vrátane akýchkoľvek častí živých alebo uhynutých vtákov, je všeobecne zakázaný.

Aspekty implementácie

1. Krajiny bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú prísnejšie zákony a vykonávacie predpisy na ochranu prírody ako Európska únia, musia veľmi pozorne zvažovať, ako zakomponovať do svojho právneho systému medzinárodné snahy, hlavne na ochranu stanovišť.

2. Požiadavky nariadenia na ochranu si môžu vyžiadať zmeny v zákonoch pre riadenie a ochranu prírodných oblastí, v postupoch, rozpočtoch a vo forme školení miestnych riadiacich pracovníkov.

E. 3 Obchod s voľne žijúcimi živočíšnymi a rastlinnými druhmi

Predpis EC/338/96, ktorý vstúpil do platnosti 1. júna 1997, nahrádza predpis 82/3626/EC o zavedení Dohovoru o obchode s ohrozenými druhmi do praxe (CITES). Jeho cieľom je uchovávať voľne žijúce druhy, ktoré sú alebo môžu byť ohrozené nekontrolovaným obchodom, a to formou ochrany, regulácie a monitoringu.

Počet chránených druhov sa stále zvyšuje. Aby sa mohli akceptovať zmenené okolnosti, vyplývajúce z voľného trhu a zrušenia kontrol na medzinárodných hraniciach, používajú sa prísnejšie opatrenia na vonkajších hraniciach EÚ a do praxe sa zaraďujú predpisy na zdokonalenie systému vymáhania pokút za porušovanie zákona. Do praxe sa zavádzajú trendy na zvýšenie počtu divo žijúcich druhov.

Aspekty implementácie

1. Pri zavádzaní legislatívy sa musí stanoviť celý rad kompetentných orgánov. Colniciam sa musí udeliť dodatočná zodpovednosť za vykonávanie kontrol a za vydávanie povolení na dovoz a vývoz.
2. Za účelom zavádzania legislatívy do praxe a poskytovania informácií Komisii musia byť menované orgány riadenia.
3. Na vedecké inštitúcie musia byť poverené, aby prezentovali svoju pridruženú krajinu v Scientific Review Group, ako aj za zodpovedanie vedeckých otázok, ktoré sa objavujú pri zavádzaní tejto legislatívy do praxe.
4. Pridružené krajiny musia vypracovať postupy pre dovozné a vývozné povolenia a dokumentáciu. Musia sa zaviesť aj príslušné zákazy pre oblasť obchodovania s ohrozenými druhmi.
5. Príslušný riadiaci orgán musí na získanie oprávnenia pre určité druhy najprv vypracovať postupy.
6. Musí sa vypracovať postup monitoringu a realizácie, vrátane žaloby za neoprávnený obchod s ohrozenými druhmi.

E 4. Tulenie mláďatá

Členské štáty musia zakázať komerčný dovoz určitých výrobkov z tullených koží, ako napr. odevy. Zákaz sa nevzťahuje na výrobky, pochádzajúce z tradičného lovu Inuitov.

Aspekty implementácie

1. Ustanovenie postupov certifikácie pre dovoz povolených výrobkov z koží tullených mláďat a metódy kontroly a postihovania pre dozor nad zakázanými výrobkami.
2. Postupy koordinácie a konzultácií medzi zodpovednými ministerstvami a úradmi (napr. životné prostredie, colnice, polícia)

E. 5 Ochrana Antarktídy

Predpis 3943/90/EC o používaní systému pozorování a kontroly, ustanoveného v článku XXIV Dohovoru o ochrane antarktických morských živočíšnych zdrojov prijíma pre celý dohovor metódy pozorovania a kontroly.

E.6 Používanie pascí

Predpis EEC/3254/91 má za cieľ napomáhať ochrane určitých druhov voľne žijúcich zvierat formou zákazu používať pasce a oká tak že obmedzuje dovoz ich kožušín a podobných výrobkov.

Aspekty implementácie

1. Krajiny by mali monitorovať súlad s požiadavkami uvedenými v tomto predpise.
2. Mali by sa zabezpečovať kontroly na hraniciach.

E. 7 Ochrana lesov

Pred atmosferickým znečistením

Predpis EEC/3528/86 ustanovuje schému na ochranu lesov pred atmosferickým znečistením, ale cieľom je napomáhať členským štátom vypracovať pravidelné prehľady o poškodení a o sieti pozorovacích miest. Vyžaduje si to robenie pravidelného prehľadu poškodenia lesov Spoločenstva. Tento predpis zabezpečuje vypracovanie pilotných projektov a oblastí experimentov, navrhovaných na lepšie pochopenie atmosferického znečistenia lesov a jeho dopadov; zlepšiť metódy pozorovania a merania poškodenia a ustanoviť metódy na obnovu poškodených lesov.

Aspekty implentácie

1. Krajiny musia vypracovať správy o zdravotnom stave lesov.
2. Krajiny by mali dodržiavať jednotný systém odoberania vzoriek a ústredné spracovanie údajov.
3. Únia môže prispieť k aktivitám v rámci regulácie maximálne na 50 % činnosti.
4. Je potrebné ustanoviť monitorovaciu sieť.

Pred požiarom

Predpis EEC/2158/92 poskytuje zvýšenú ochranu lesom, aby sa znížilo množstvo a rozsah požiarov a vypálených oblastí, stupňuje úsilie na uchovanie lesných ekosystémov a na záchranu rozličných funkcií, ktoré lesy plnia a prinášajú vidieckym oblastiam. Stanovuje schému na ochranu lesov pred požiarom.

Aspekty implementácie

1. Pripravuje sa financovanie, dostupné na zavedenie tejto schémy do praxe.

2. Krajiny by mali klasifikovať svoje územie podľa stupňa rizika lesného požiaru a zaslať Komisii plány na ochranu lesov pred požiarimi v oblastiach, ktoré sú klasifikované ako vysoko rizikové alebo stredne rizikové oblasti.
3. Krajiny pripraví vyhodnotenie účinnosti rôznych typov opatrení, prijatých na zníženie lesných požiarov a Komisii predložia každý rok svoje projekty a programy na zlepšenie ochrany lesov pred požiarimi.
4. Vlády menujú inštitúcie a agentúry, poverené implementáciou opatrení, ktoré boli prijaté na základe predpisu a ktorým má Komisia preplatiť sumy vo výške príspevku Komisie.

Aspekty implementácie nariadenia o stanovištiach

Rámec legislatívy daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu
- Určiť rozporné miesta v legislatíve
- Možnosti
- Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o ochrane prírody)
Úpravy existujúcich zákonov (zákony pre oblasť ochrany prírody, zákon o poľnohospodárstve, zákon o vodnom hospodárstve, ap.)

Kompetentné orgány (KO)

- Určiť KO pre právne a administratívne účely
- Štátny kompetentný orgán má za úlohu podávať správy Komisii o vypracúvaní nariadenia, zabezpečiť súdržnosť v ochrane stanovišť

Právne miesta kontroly

- Venovať osobitnú pozornosť kritériám, používaným na definovanie a výber oblastí s režimom mimoriadnej ochrany
- Zakomponovať tieto oblasti s režimom mimoriadnej ochrany do rozhodnutí v procese plánovania využitia krajiny
- Vypracovať zákony na zakomponovanie postupov na vyhodnocovanie dopadov na životné prostredie do rozhodovacieho procesu pre oblasť vypracovávaní návrhov pre oblasti s režimom mimoriadnej ochrany

Proces ochrany stanovišť

- Na základe prílohy 1 a 2 navrhnuť zoznam lokalít
- Zaslať tento zoznam Komisii
- Dospieť k dohode s Komisiou v otázke lokalít, ktoré majú byť chránené
- V prípade potreby určiť plány riadenia pre lokality, ktoré majú byť chránené
- Integrovať plány riadenia do rozhodnutí o využívaní krajiny

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť, aby so všetkými zúčastnenými stranami, vrátane miestnej samosprávy a dotknutým odborom samosprávy, zástupcami priemyslu, pracovníkmi z oblasti rozvoja krajiny a s verejnosťou sa ešte pred výberom lokality odkonzultovali ich pripomienky
- Zabezpečiť, aby údaje o lokalite boli verejne dostupné
- KO má v tomto smere zúčastneným stranám pomáhať a pripravovať návrhy na využitie lokality (okrem oblasti ochrany), včas oznámené

Finančné aspekty

- Vláda poskytne administratívu
- Majiteľom pozemkom by sa mohla poskytnúť finančná pomoc alebo daňová úľava, aby sa starali o ochranu lokality.

F. KONTROLA PRIEMYSELNÉHO ZNEČISTENIA A RIADENIE RIZÍK

Tieto nariadenia a predpisy pokrývajú tri oblasti: kontrolu priemyselných emisií, kontrolu rizík z veľkých havárií, environmentálne audity a eko-označovanie.

Prvá oblasť obsahuje nariadenia, ktoré ustanovujú požiadavky na povolenia na prevádzku určitých priemyselných podnikov tak, aby boli kontrolované výstupy do ovzdušia a vody, ako aj odpady. Nariadenia obsahujú integrované nariadenie o ochrane pred znečistením a o kontrole znečistenia 96/61/EEC (IPPC), nariadenie o emisiách z veľkých spaľovní 88/609/EEC pokrýva emisie oxidu siričitého, oxidov dusíka a častíc, ktoré stanovuje ciele na zníženie celkových emisií z každého členského štátu. Do uvedeného súboru nariadení je ešte zahrnuté aj nariadenie o znečistení ovzdušia z priemyselných podnikov 84/360/EEC - rámcové nariadenie, ktoré bude v roku 2007 nahradené rozsiahlejším nariadením IPPC.

Druhá oblasť pokrýva nariadenie Seveso 96/82/EC, nazvanom po meste v Taliansku, ktoré bolo miestom veľkého náhodného úniku jedovatého plynu. Toto nariadenie, ktoré je modelom pre podobnú legislatívu v mimoeurópskych krajinách, vyžaduje od prevádzkovateľov priemyselných podnikov určiť hlavné náhodné riziká a prijať opatrenia na ich kontrolu a na obmedzenie ich účinkov. V roku 1999 nahradí toto nariadenie predchádzajúce nariadenie 82/501/EEC.

Tretia oblasť sa týka predpisov o eko-managemente a schémach auditu EMAS 1836/93/EEC a eko-označovaní 880/92/EEC. Predpis EMAS podporuje dobrovoľnú účasť priemyselných podnikov na rozvoji interných systémov environmentálneho managementu a programov auditu ako prostriedkov na zlepšenie svojich environmentálnych aktivít. Predpis o eko-označovaní ustanovuje schému schválenú EÚ pre eko-označovanie, ktorej cieľom je podporiť návrh, výrobu, odbyt a použitie výrobkov so zníženým dopadom na životné prostredie počas svojej životnosti. Eko-nálepky poskytujú spotrebiteľom informácie o vplyvoch výrobku na životné prostredie.

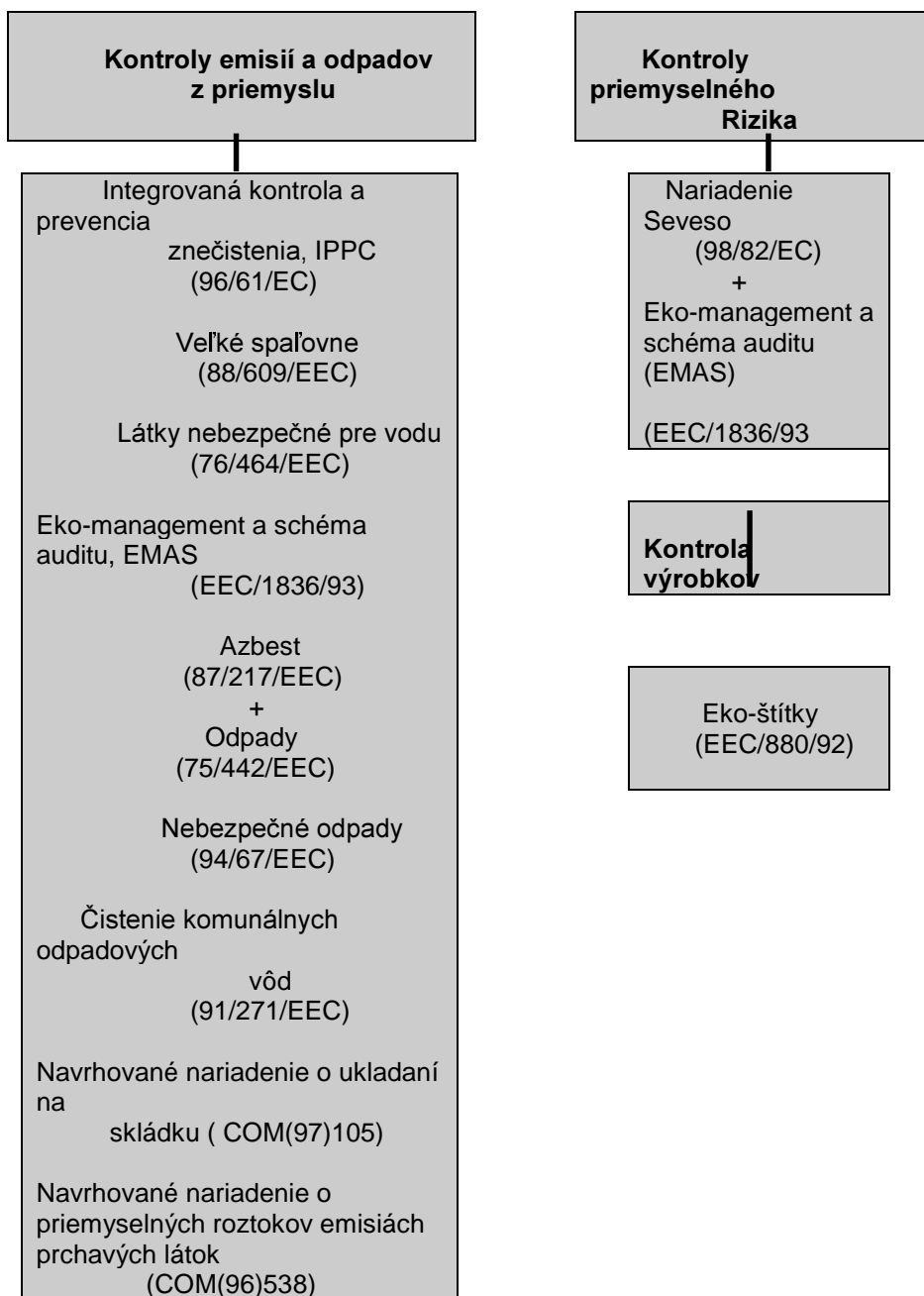
F. 1 Integrovaná ochrana pred znečistením a kontrola znečistenia

Cieľom nariadenia je dosiahnuť integrovanú ochranu a kontrolu znečistenia, vyplývajúceho zo širokého záberu činností, a to pomocou opatrení na ochranu, alebo tam, kde sa to prakticky nedá uskutočniť, formou zníženia emisií z priemyselných podnikov do ovzdušia, vody a pôdy, vrátane opatrení, týkajúcich sa odpadov, aby sa tým dosiahla vysoká úroveň ochrany životného prostredia ako celku.

Všetky činnosti, spadajúce pod nariadenie, si vyžadujú povolenie. Členské štáty môžu vydávať jednotlivé povolenia pre vypúšťanie do ovzdušia, vody a odpadov z priemyselných závodov, alebo môžu vydávať viacnásobné povolenia, ktoré predstavujú kooperačné postupy, zahŕňajúce viacero povoľujúcich orgánov. Zároveň do environmentálnych povolení zakomponávajú emisné limity a členské štáty musia zabezpečiť, aby povolenia obsahovali opatrenia, ktoré boli navrhnuté na zabezpečenie nasledujúcich základných požiadaviek :

- Boli prijaté všetky príslušné preventívne opatrenia proti znečisteniu, hlavne v prípadoch použitia najlepších dostupných technológií (BAT)

KONTROLA PRIEMYSELNÉHO ZNEČISTENIA A RIADENIE RIZÍK

- nie je zapríčinené žiadne významné znečistenie
- produkcia odpadov je vylúčená; ak sa produkujú odpady, musia sa recyklovať alebo, ak je to technicky a ekonomicky nemožné, skladovať tak, aby sa vylúčili alebo znížili akékoľvek vplyvy na životné prostredie
- energia je efektívne využívaná
- prijímajú sa potrebné opatrenia, aby sa zabránilo nehodám a aby sa obmedzili ich následky
- prijímajú sa potrebné opatrenia na definitívne ukončení určitých činností, aby sa tým vylúčili akékoľvek riziká znečistenia a aby sa prevádzka dala späť do uspokojivého stavu.

Povolenia musia obsahovať hodnoty emisných limitov, vychádzajúcich z BAT, pričom musia brať do úvahy možnosti prenosu znečistenia z jedného média do druhého. V prípade potreby musia byť uvedené aj ostatné požiadavky na ochranu pôdy a podzemných vôd, ako aj požiadavky, týkajúce sa odpadového hospodárstva. Povolenia musia obsahovať aj dodatočné odporúčania, potrebné na to, aby sa zabránilo porušeniu ktorejkoľvek normy kvality životného prostredia.

Tieto požiadavky sa pre nové podniky budú aplikovať od októbra 1999 a pre existujúce závody od októbra 2007.

Orgány musia pravidelne posudzovať podmienky povoľovania a v prípade potreby ich aktualizovať.

Komisia uverejní súpis základných emisií a zdrojov na základe údajov, ktoré dostane od členských štátov.

Aspekty implementácie

1. Identifikovať lokality, spadajúce po rámec tohto nariadenia.
2. Nariadenie IPPC predpokladá, že krajiny zriadili administratívne inštitúcie na vydávanie environmentálnych povolení pre priemyselné prevádzky, a zároveň určili vedecké poznatky na riadenie a kontrolu systémov na riadenie životného prostredia v celom rade priemyselných oblastí.
3. Pri vyhodnocovaní potrieb implementácie porovnať požiadavky povolení IPPC a procesov s existujúcou legislatívou daného štátu pre environmentálne povoľovanie, týkajúce sa kvality životného prostredia a noriem pre emisie.
4. Pretože bolo treba zaviesť administratívne poznatky a kapacitu, nariadenie bude rozsiahle, bude sa venovať spôsobom rozdelenia požiadaviek EÚ do etáp podľa dostupnosti kapacít na implementáciu.
5. Dobrým východným bodom je vyhodnotenie kapacity existujúcej administratívy na realizáciu uvedených nariadení, vrátane postupov a noriem prevencie znečistenia, zamedzenia vzniku odpadov, rekuperácie a bezpečného uloženia na skládku, efektívneho využívania energie a prevencie nehôd.
6. Predstaviteľom odvetvia energetiky, výroby kovov a spracovania surovín, chemikálií, odpadového hospodárstva a ostatných zainteresovaných odvetví by mali byť položené otázky, týkajúce sa implementácie, kvôli uľahčeniu cesty k plnej harmonizácii legislatívy s novými povoleniami.

7. Povolenia sa môžu vydávať na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni. Pre malé a stredné podniky je vhodné, aby povolenia vydávala miestna samospráva, zatiaľčo obmedzujúce povolenia pre veľké podniky by mali vydávať regionálne alebo štátne orgány.
8. Kompetentné orgány musia definovať povolenia na základe vyhodnotení návrhu celkovej prevádzky, nielen na základe výstupných údajov.
9. Kompetentné orgány musia zabezpečiť, aby všetky povolenia obsahovali požiadavky na ochranu krajiny, ovzdušia a vody pred poškodením životného prostredia. Mali by zahŕňať podrobný výpočet, ako identifikovať a monitorovať emisie do ovzdušia.
10. Štáty, zavádzajúce toto nariadenie do praxe, by mali stanoviť pokuty za neochotu spolupracovať s kompetentnými orgánmi a inšpektormi, ako aj za nedodržanie požiadaviek povolenia. Bolo by vhodné od prevádzkovateľov priemyselných celkov požadovať finančné záväzky na pokrytie nákladov na odstavenie z prevádzky.
11. Účasť verejnosti a poskytovanie informácií predstavujú základné zložky nariadenia. Jedným prostriedkom, ktorý sprístupňuje informácie o povoleniach, je zasielanie súpisu rozhodnutí a povolení na príslušné vládne úrady a do knižníc. Malo by sa vytvoriť prepojenie medzi týmito požiadavkami a implementáciou nariadenia o prístupe k informáciám o životnom prostredí.
12. Vlády by mali zvážiť, ako po etapách postupovať v požiadavkách nariadenia o znečistení ovzdušia z priemyselných podnikov a v prípade nariadenia o vypúšťaní nebezpečných látok do vody, pri povoleniach vydaných v rámci nariadenia IPPC v rámci jedenástich rokov po tom, čo nariadenie IPPC vstúpilo do platnosti (30.10. 1996).

F.2 Znečistenie ovzdušia z priemyselných podnikov

Nariadenie 84/360/EEC o boji so znečistením ovzdušia z priemyselných podnikov je rámcovým nariadením, ktoré bude v roku 2007 nahradené nariadením IPPC (viď str. 76) Členské štáty musia zabezpečiť, aby typy priemyselných podnikov, uvedené v zozname prílohy I, získali od poverených štátnych alebo regionálnych kompetentných orgánov prednostné oprávnenie pred začatím prevádzky alebo pred zásadnou zmenou v podniku. Priemyselné podniky, slúžiace štátnym účelom obrany, sú vyňaté z tohto nariadenia.

Oprávnenie sa môže vydať len ak kompetentný orgán súhlasí, že: boli prijaté všetky príslušné opatrenia voči znečisťovaniu ovzdušia, vrátane použitia najlepších dostupných technológií, ktoré si nevyžadujú nadmerné náklady (BATNEEC); prevádzkovanie závodu nezapríčiní vážne znečistenie ovzdušia, hlavne látkami, uvedenými v zozname prílohy II k tomuto nariadeniu; žiadna z použitých hodnôt emisných limitov sa neprekročí; všetky použité hodnoty emisných limitov boli vzaté do úvahy.

Verejnosti a ostatným dotknutým členským štátom v rámci ich bilaterálnych vzťahov musia byť dostupné žiadosti o oprávnenia aj rozhodnutia kompetentných orgánov.

Nariadenie IPPC - Aspekty implementácie

Rámec legislatívy daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu
 - Určiť rozporné miesta v legislatíve
 - Možnosti
 - Jeden hlavný legislatívny nástroj (zákon o IPPC)
- Úpravy existujúcich záknov pre rozličné prostredia a činnosti (ovzdušie, voda, odpady, ochrana pôdy, legislatíva pre využívanie krajiny)

Kompetentné orgány (KO)

- KO na štátnej úrovni musí zabezpečiť súdržnosť povolovacích noriem pre všetky prostredia, najlepšie dostupné technológie pre priemyselné odvetvia.
- Mali by sa vypracovať postupy a kritériá na vyhodnocovanie žiadostí o povolenie, smerníc pre priemyselné odvetvia a povolovacie orgány
- Určenie likalít v rámci nariadenia

Právne miesta kontroly

- Venovať osobitnú pozornosť definícii najlepších dostupných technológií
- Porozumieť požiadavkám zosúladenia v týchto existujúcich odvetvových nariadeniach v čase rozhodovania a aj po úplnom zavedení nariadenia IPPC do praxe
- Ustanoviť sankcie za poškodzovanie zdravia a životného prostredia

Povoľovací proces

- Zaviesť požiadavky povoloacieho procesu IPPC pre všetky nové prevádzky
- Používať "integrovaný" prístup pri udeľovaní oprávnení pre prevádzky
- Pri povoľovaní zohľadniť všetky zmeny činnosti v lokalite
- Pre žiadateľov o povolenia vypracovať komplexný štandardný informačný formulár
- Zvážiť možné vzťahy medzi vyhodnocovaním dopadov na životné prostredie a metódami IPPC

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť, aby pred udelením povolenia boli všetky zúčastnené strany a verejnosť informované a aby mali možnosť zasiahnuť do rozhodovacieho procesu.
- KO budú poskytovať informácie verejnosti o priemyselných aktivitách a ich možných účinkoch na zdravie a životné prostredie

Finančné aspekty

- Vláda určí KO administratívnu podporu a poskytne verejnosti a zúčastneným stranám informácie
- Žiadatelia o povolenie uhradia administratívne poplatky za vydanie povolenia.

Príklady rozdelenia zodpovednosti za povoľovací proces

Krajina	Vydáva povolenie	Monitoruje a robí kontrolu	Vymáha	Súdne vymáha
Francúzsko	Prefekt (regionálny úrad ústrednej samosprávy)	Inšpektorát životného prostredia, vodná polícia	Prefekt	Prefekt
Nemecko	Regionálny orgán (Länder)	Regionálny orgán	žalobca	žalobca
Dánsko	Regionálny alebo miestny orgán	Regionálny alebo miestny orgán	Regionálny alebo miestny orgán	polícia
Veľká Británia	Agentúra životného prostredia	Agentúra životného prostredia	Agentúra životného prostredia	Agentúra životného prostredia

Členské štáty musia monitorovať emisie z priemyselných podnikov, uložiť im podmienky pre ne, pričom sa do úvahy vezme ekonomická situácia podniku. Členské štáty musia prijať opatrenia, ktoré by zabezpečili, že existujúce podniky spadajúce pod prílohu I sa postupne prispôbia najlepším dostupným technológiám. Môžu prijať prísnejšie predpisy.

Aspekty implementácie

1. Vládne orgány potrebujú z autorizovaných prevádzok kontinuálny zber údajov o emisiách, údaje o kvalite životného prostredia a BATNEEC pre rozličné priemyselné odvetvia a výrobné procesy.
2. Zvážiť, ako riadiť prechod z povolovacích požiadaviek tohto nariadenia na nariadenie IPPC.
3. Zvážiť, ako definovať a aktualizovať smernice o BATNEEC v celom priemyselnom sektore a činnostiach: radu môže poskytnúť Európska komisia a členské štáty.

F. 3 Veľké spaľovne

Nariadenie 88/609/EEC o obmedzovaní emisií niektorých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovní bolo prvým nariadením, ktoré sa prijalo v rámci nariadenia 84/360/EEC o boji so znečisťovaním ovzdušia z priemyselných podnikov. Používa sa pre spaľovne na výrobu energie s termickým vstupom 50 MW alebo vyšším. Cieľom je znížiť emisie SO₂, NO_x a prachu z týchto veľkých spaľovní. Tento cieľ by sa to dosiahnuť kombináciou opatrení pre globálne emisie z existujúcich prevádzok a prísnych limitov pre nové prevádzky.

Pre existujúce podniky sú maximálne hodnoty pre SO₂ a NO_x stanovené v súlade s postupnými krokmi (1993, 1998, 2003).

Členské štáty museli navrhnuť etapové programy na zníženie celkových ročných emisií SO₂ a NO_x v existujúcich závodoch, t.j. závody, ktorých pôvodné povolenie na prevádzku bolo platné do 1. júla 1987.

Pre nové závody alebo závody, ktorých výkon presahuje 50 MW, musia povolenia na výstavbu alebo prevádzku obsahovať podmienky, ktoré spĺňajú hodnoty emisných limitov pre SO₂ a NO_x a pre prach, spolu s príslušnými podmienkami pre vypúšťanie odplynov. Členské štáty môžu stanoviť prísnejšie požiadavky.

Ak je pravdepodobné, že nový závod bude mať v inom členskom štáte značný dopad na životné prostredie, musí členský štát zabezpečiť, aby sa s týmto druhým členským štátom náležite prekonzultoval vyhodnotenie vplyvov na určitú časť verejnosti aj na súkromné projekty v oblasti životného prostredia, podľa nariadenia 85/337/EEC (viď časť A - horizontálna legislatíva).

Aspekt implementácie

1. Krajiny budú musieť určiť celkové množstvo emisií za rok z nových aj z existujúcich prevádzok. Vyžaduje sa pritom, aby prevádzkovatelia spaľovní a vedeckých inštitúcií, pracujúcich v mene vlády, predkladali pravidelné ročné správy.

2. Národné ciele na zníženie emisií bude musieť odsúhlasiť Európska úniou a budú sa musieť vypracovať programy na zníženie ročných emisií z existujúcich spaľovní, aby sa tak dosiahli národné ciele zníženia emisií. Tieto programy sa musia vypracovať v úzkej spolupráci a prevádzkovateľmi uvedených závodov.
3. Musia sa stanoviť možnosti na zníženie emisií a je treba robiť ich revízie. Toto by malo zahŕňať zmenu v používaní pohonných hmôt, zachovanie energie, opatrenia na úsporu energie a technológie na zníženie znečistenia. Dôležité bude urobiť podrobné analýzy finančných limitov a možností finančných zdrojov.
4. Všetky povolenia pre nové prevádzky (alebo dostavby prevyšujúce výkon 50 MW) musia spĺňať požiadavky, vrátane hodnôt emisných limitov pre SO₂, NO_x a prach, požiadavky na meracie metódy a vybavenie, ako aj požiadavky, čo robiť v prípade chýbajúcich kontrolných zariadení, ap. Existujúce oprávnenia sa musia v tomto zmysle zrevidovať.

F. 4 Navrhovaná smernica o emisiách prchavých látok z priemyslu

Návrh na nariadenie o obmedzení emisií prchavých organických látok v dôsledku používania organických rozpúšťadiel v určitých priemyselných činnostiach, COM(89) 538 - final, je v súčasnosti na prerokovaní v Rade a v Európskom parlamente.

Cieľom návrhu je znížiť emisie prchavých organických látok zo stacionárnych zdrojov, a tým znížiť troposférický ozón. Návrh sa zameriava na zníženie emisií najmenej o 50 % (do roku 2010 v porovnaní s úrovňou v roku 1990) pre 20 hlavných typov činností, kde sa používajú rozpúšťadlá. Pre každé z týchto priemyselných odvetví sa definujú ciele na zníženie emisií formou hodnôt emisných limitov, ktoré sa majú dosiahnuť buď vhodnými technológiami alebo náhradou rozpúšťadiel (technológie s použitím malého množstva rozpúšťadla alebo bezrozpúšťadlové technológie). Členské štáty majú možnosť navrhnúť a zrealizovať svoje alternatívne plány, ktorými môžu dosiahnuť rovnaké zníženie emisií prchavých organických látok.

Aspekty implementácie

1. Určiť lokality v rámci nariadenia.
2. Krajiny musia vytvoriť systémy monitoringu a zavedenia, aby sa splnili emisné limity.
3. Krajiny musia identifikovať podniky, ktoré budú musieť byť autorizované a tie, ktoré budú registrované.
4. Keď sa zvažuje možnosť použitia štátneho plánu, členské štáty by mali pozorne vyhodnotiť potrebu technických a priemyselných poznatkov a kapacitu administratívy, aby sa mohol navrhúť a zrealizovať taký plán, ktorý by mal význam.
5. Navrhuje sa uskutočniť predbežné konzultácie s odvetviami priemyslu aj s ostatnými zainteresovanými skupinami.

F.5 Nariadenie Seveso o kontrole rizík z veľkých havárií

V roku 1999 nariadenie 96/82/EEC o kontrole rizík z veľkých havárií, zahŕňajúce nebezpečné látky, nahradí staré nariadenie Seveso 82/501/EEC, ktoré bolo vypracované po veľkej havárii roku 1976 v Taliansku. Nariadenie z roku 1982 obsahovalo súbor záväzkov pre prevádzkovateľov priemyselných podnikov, ako aj pre štátne orgány a Európsku komisiu a jeho cieľom bolo stanovovanie a kontrola rizík z veľkých havárií v priemyselných podnikoch. Nové nariadenie Seveso II má širší a zjednodušený rámec a posilňuje

management bezpečnosti a požiadavky na plánovanie mimoriadnych udalostí, za ktoré sú zodpovední prevádzkovatelia niektorých priemyselných závodov. Sú posilnené predpisy na kontrolu a riadenie zo strany kompetentných orgánov a zavádzajú sa nové predpisy, ktoré zodpovedné orgány zavádzajú brať do úvahy vo svojich plánoch využívania krajiny ciele tohto nariadenia.

Aby sa zlepšila bezpečnosť a znížilo sa riziko zlyhania ľudského faktora, prevádzkovatelia priemyselných podnikov budú musieť vypracovať politiku, ako zabrániť veľkým haváriám, ako aj systém bezpečnostného riadenia. Prevádzkovateľ musí vypracovať externý plán bezpečnosti, kde v prípade potreby je zahrnutá aj cezhraničná spolupráca, aby sa tak zabránilo veľkým haváriám alebo aby sa na ne patrične zareagovalo.

Členské štáty musia zakázať prevádzku tých priemyselných podnikov, kde sú opatrenia na prevenciu a zmiernenie, ktoré prevádzkovateľ prijal, vážne narušené alebo kde prevádzkovateľ nepredkladá kompetentným orgánom požadované informácie v primeranom časovom období. Kompetentné orgány musia zariadiť systém kontrol.

Aspekty implementácie

1. Administratívne poznatky a kapacity, ktorými sa musí do praxe zaviesť nové nariadenie, sú značné. Prvým krokom je určiť kompetentné orgány na celoštátnej a miestnej úrovni.
2. Je treba ustanoviť potrebné postupy, aby sa zabezpečilo, že všetky existujúce aj nové prevádzky s veľkým rizikom vzniku veľkých havárií akceptujú potrebné opatrenia, a tak aby sa takýmto haváriám zamedzilo a aby sa obmedzili ich následky. Takýto prístup si vyžaduje vytvorenie registračného systému hlásení a schopnosť vyhodnotiť predložené správy o bezpečnosti.
3. Miestne orgány sú zodpovedné za návrh externých plánov bezpečnosti. Vypracovanie takýchto bezpečnostných plánov je potrebné ako základ pre interný bezpečnostný plán, ktorý vypracúva prevádzkovateľ a ktorý osahuje informácie o zavedení špeciálnej organizácii v prípade ohrozenia. Osoby, ktoré by mohli byť potenciálne zasiahnuté veľkou haváriou, musia byť informované. Obe plány bezpečnosti, externý aj interný, musia byť prakticky odskúšané a preverené. V prípade havárie musia byť všetky zákroky koordinované.
4. Zber a šírenie informácií o haváriách a únikoch má zásadný význam pre zdokonalenie metód prevencie a postupov riešenia bezpečnosti. Musia byť definované a ustanovené metódy zberu, výmeny a šírenia informácií.
5. Kompetentné orgány musia ustanoviť program kontrol buď na základe systematického odhadu rizík vzniku veľkých havárií v dotknutých podnikoch alebo formou jednej kontroly ročne na mieste potenciálneho rizika.

F. 5 Eko-management a schémy auditu (EMAS)

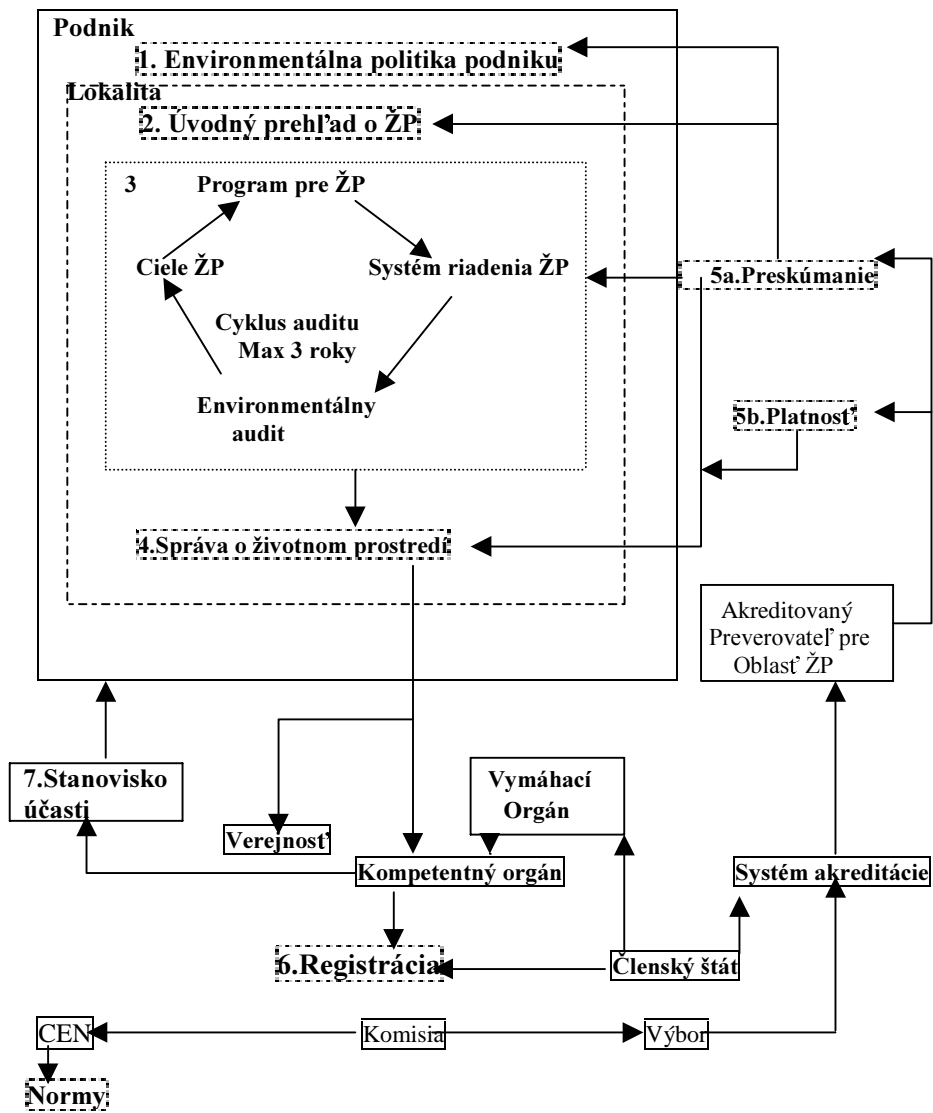
Predpis 1836/93/EEC uvádza dobrovoľný eko-management a schému auditu pre zúčastnené priemyselné podniky, ktoré sa snažia realizovať svoje priemyselné aktivity lepšie vo vzťahu k životnému prostrediu. Schéma si vyžaduje, aby zúčastnené strany:

- Ustanovili a zrealizovali trendy, programy a systémy managementu
- Kontrolovali prevádzku vo svojej lokalite a
- Poskytovali verejnosti správy o svojej činnosti v oblasti životného prostredia.

Používa sa pre výrobu, energetiku a pre priemyselné podniky, zaoberajúce sa recykláciou. Na experimentálnej báze môže sa rozšíriť aj na ostatné lokality. Účastníci musia prijať nasledujúce opatrenia:

- Schváliť politiku životného prostredia - mala by byť zosúladená s normotvornými nástrojmi, pretvárajúce zdokonaľovanie činností zamerané na životné prostredie a znižovanie vplyvov na životné prostredie
- Vykonávať kontrolu stavu životného prostredia na danom mieste
- Zaviesť environmentálny program a systém riadenia životného prostredia

Prehľad eko-managementu a schémy auditu

- Vykonávať environmentálny audit maximálne v trojročných cykloch
- vypracovať verejne dostupnú správu o životnom prostredí, obsahujúcu hlavne podrobnosti o vplyvoch na životné prostredie danej lokality
- robiť nezávisle overenie správy o životnom prostredí pomocou nezávislých overovateľov, akreditovaných v rámci štátnych akreditačných systémov

Environmentálny management daného štátu aj medzinárodný management životného prostredia a systémy auditu, okrem systémov EMAS, sa môžu považovať za ekvivalentné, ak sú uvedené v *Official Journal of the European Community*.

Aspekty implementácie

Hoci sa predpisy netransponujú do legislatívy príslušného štátu, aj tak musia krajiny prijať určité administratívne kroky, ktoré by mali nadobudnúť účinnosť v deň vstupu do Európskej únie:

1. Pre oblasť životného prostredia ustanoviť systém akreditácie a dozoru akreditovaných overovateľov. Stanovenie a nariadenie akreditačného systému si vyžaduje vzájomné konzultácie zúčastnených strán.
2. Poslať každých 6 mesiacov Komisii aktualizovaný zoznam akreditovaných overovateľov pre oblasť životného prostredia.
3. Pristupujúce krajiny môžu, ako možnosť pred pripojením sa k Európskej únii, použiť predpisy analogické Eko-managemntu a schéme auditu (ISO 14001 alebo environmentálny management a schému auditu daného štátu).
4. Predpis EMAS od členských štátov vyžaduje určiť kompetentné orgány, ktoré budú mať za úlohu registráciu lokalít a zasielanie zoznamov registrovaných lokalít Komisii. Zloženie týchto orgánov má byť také, aby bola zaručená ich nezávislosť a neutralita.

F.6 Eko-označovanie

Predpis 880/92/EEC o schéme udeľovania eko-označenia sa snaží do praxe zaviesť návrh, výrobu, odbyt a používanie výrobkov, ktoré znižujú dopady na životné prostredie počas svojho obdobia funkčnosti. Predpis sa snaží poskytovať spotrebiteľom lepšie informácie o vplyvoch výrobkov na životné prostredie. Toto označenie sa nepoužíva sa pre potraviny, nápoje a liečivá, nebezpečné látky z nariadenia 67/548/EEC alebo 88/379/EEC, alebo pre výrobky, ktoré boli vyrobené takými procesmi, o ktorých sa dá predpokladať, že zapríčiňujú významné poškodenie zdravia ľudí alebo životného prostredia.

Podmienky pre udelenie eko-označenia pre každú skupinu výrobkov určuje výbor, zložený z predstaviteľov členského štátu, na základe rokovaní so zainteresovanými skupinami z priemyslu, obchodu, spotrebiteľov a environmentálnych organizácií. Kritériá pre eko-označenia pre určitú skupinu výrobkov platia tri roky a sú určované podľa vyhodnotenia životnosti skupiny výrobkov a na základe udržiavania vysokej úrovne ochrany životného prostredia.

Doteraz boli kritériá pre udelenie eko-označenia určené pre: prostriedky na umývanie riadu, prípravky na zlepšenie pôdy, toaletný papier, papierové kuchynské utierky, pracie prostriedky, jednokoncovkové žiarovky, interiérové farby a laky, posteľné prádlo a tričká, dvojkoncovkové žiarovky, práčky, papier do kopírovacích strojov a chladničky.

Aspekty implementácie

1. Aj keď sa predpisy nesmú transponovať do legislatívy príslušného štátu, členský štát bude musieť menovať kompetentný orgán, ktorého zloženie je zárukou jeho nezávislosti a neutrality, aby prijímal žiadosti o udelenie eko-označenia, vyhodnocoval pôsobenie výrobku na životné prostredie vzhľadom na špecifikované kritériá a aby rozhodoval o udelení eko-označenia.
2. Zabezpečiť, aby boli spotrebiteľia a podniky informovaní o schéme udeľovania eko-označení.
3. Aby bola schéma udeľovania eko-označení úspešná, spotrebiteľ ju musí poznať a priemysel a veľkoobchod ju musí podporovať. Väčšinou sú predpokladom jej úspechu konzultačné a informačné kampane na podporu tejto schémy.

G. CHEMIKÁLIE A GENETICKY UPRAVENÉ ORGANIZMY

Najvýznamnejšou oblasťou legislatívy EÚ na kontrolu chemikálií a je legislatíva pre testovania a ohlasovanie chemikálií a prípravkov. Ostatné látky predstavujú chemikálie a prípravky, spadajúce pod geneticky modifikované organizmy (GMO), experimenty na zvieratách, dobré laboratórne postupy a nariadenia alebo predpisy na kontrolu výrobkov.

Nariadenie o uváženom používaní geneticky modifikovaných organizmov a o úmyselnom uvoľnení ustanovuje systém kontroly používania geneticky modifikovaných organizmov. Boli modelované na nariadeniach o ohlasovaní chemikálií.

Nariadenie o pokusoch na zvieratách 86/609/EEC udáva minimálne normy humánneho zaobchádzania so zvieratami, ktoré sa používajú na povinné testovanie v rámci nariadení o chemikáliách a prípravkoch.

Nariadenie o harmonizácii dobrej laboratórnej praxe 87/18/EEC aj s ním súvisiace nariadenie o kontrole a overovaní dobrej laboratórnej praxe 888/320/EEC zavádzajú do praxe príslušné zákony rady OECD, zamerané na zabezpečenie toho, aby členské krajiny OECD preskúmali platnosť údajov z testovania chemikálií podľa týchto harmonizovaných noriem, platných pre dobrú laboratórnu prax.

Nariadenie o azbeste 87/217/EEC poskytuje integrovaný súbor kontrolných opatrení pre vypúšťanie azbestu do ovzdušia, vody a pôdy.

G.1 Testovanie chemikálií a ohlasovanie

Klasifikácia, balenie a označovanie nebezpečných látok

Nariadenie Rady 67/548/EEC o testovaní, klasifikácii, balení a označovaní chemikálií, ktoré sú nebezpečné pre človeka a životné prostredie. Testovanie pred uvedením na trh a systém ohlasovania nových chemikálií, daných na trh Spoločenstva, bolo zavedené v roku 1979.

Nariadenie rozlišuje medzi "novými" a "existujúcimi" chemikáliami. Existujúce chemikálie sú také, ktoré boli na trh Spoločenstva dané pred 1. septembrom 1981 a sú uvedené v zozname, ktorý sa nazýva Európsky súpis existujúcich obchodných chemických látok (EINECS). Pod pojmom "nová chemikália" sa rozumie látka, ktorá nie je uvedená v zozname EINECS.

Výrobca alebo dovozca, ktorý dáva na trh novú chemickú látku v Európskom spoločenstve po prvýkrát, musí štátnemu kompetentnému orgánu predložiť ohlasovaciu dokumentáciu pre danú chemickú látku najmenej 45 dní vopred. Táto "základná sada" informácií má predstavovať ochranu zdravia populácie a životného prostredia pred rizikami. Existujúce chemické látky sú vyňaté z procesu ohlasovania. Tie musia kompetentné orgány, alebo predbežne výrobcovia, distribútori a dovozcovia, klasifikovať na základe svojich skutočných vlastností.

Existuje aj redukovaný postup ohlasovania, a to pre látky, dané na trh v množstvách menších než jedna tona ročne od jedného výrobcu.

CHEMIKÁLIE A GENETICKY MODIFIKOVANÉ ORGANIZMY

Testovanie	Doprava	Ohlásenie na trhu	Výrobky
<p>Tesovanie na zvieratách (86/609/EEC)</p> <p>Dobrá laboratórna prax Kontrola DLP (87/18/EEC)</p> <p>Uvážené používanie Geneticky modifikovaných organizmov (90/219/EEC)</p> <p>Úmyselné vypúšťanie geneticky modifikovaných organizmov (90/220/EEC)</p>	<p>Nebezpečné výrobky po cestách (94/55/EC)</p>	<p>Klasifikácia, balenie a označenie nebezpečných látok (67/548/EEC)</p> <p>Nebezpečné prípravky (88/337/EEC)</p> <p>Úmyselné vypúšťanie geneticky modifikovaných organizmov (92/220/EEC)</p>	<p>Klasifikácia, balenie a označenie nebezpečných látok (67/548/EEC)</p> <p>Nebezpečné prípravky (88/337/EEC)</p> <p>Úmyselné vypúšťanie geneticky modifikovaných organizmov (92/220/EEC)</p> <p>Obmedzenia pre odbyt a použitie (76/789/EEC)</p> <p>Azbest (87/217/EEC)</p> <p>Pracie prostriedky (73/404/EEC)</p> <p>Vyhodnotenie rizík u existujúcich látok (EC/1488/94)</p> <p>Dovoz a vývoz nebezpečných látok (EEC/2455/92)</p> <p>Látky narušajúce ozónovú Vrstvu (EC/3093/94)</p>

Nariadenie uvádza zoznam 14 kategórií pre klasifikáciu nebezpečných látok podľa ich fyzikálno-chemických alebo toxikologických vlastností. Špecifikuje aj symboly a označenia nebezpečnosti na nálepkách, ako aj štandardné vety o rizikách a bezpečnosti. Nariadenie obsahuje aj základné požiadavky na balenie nebezpečných látok.

Všetky chemické látky, ktoré Spoločenstvo klasifikuje ako nebezpečné v rámci tohto nariadenia sú uvedené v prílohe I, ktorá sa pravidelne aktualizuje. Táto príloha definuje symbol rizika, vety, hovoriace o riziku aj bezpečnosti, ktoré majú byť uvedené na nálepke.

Aspekty implementácie

1. Implementácia si vyžaduje vypracovanie účinnej administratívy a technických štruktúr, schopných riadiť a vyhodnocovať tok informácií, spojených s uvádzaním nových chemických látok na trh. Je potrebná aj silná medzinárodná spolupráca, aby sa zabezpečilo, že všetky prvky na vyhodnotenie takýchto látok sa v krátkom časovom rámci zozbierajú a budú dostupné, a tak aby sa splnila kontrolná úloha štátnych orgánov, ktoré túto činnosť vykonávajú
2. Kompetentné orgány by mali vypracovať potrebné databázy, ktoré by mali byť prekonzultované s výrobcami a dovozcami, aby sa vylúčila duplicita testovania, hlavne pre tie látky, kde sa robia testy na zvieratách.
3. Budú potrebné účinné colné a vnútorné kontroly spolu s pokutami na zamedzenie nelegálneho dovozu a odbytu neohlásených chemických látok z tretích krajín. Z rovnakého dôvodu by mali byť užitočné aj informačné kampane, zamerané na dovozcov a výrobcov, aby sa tým zvýšila úroveň harmonizácie s podrobnými technickými požiadavkami na ohlasovanie chemických látok.
4. S odvetvím chemického priemyslu by sa mali organizovať pravidelné fóra, kde bolo možné uskutočniť účinnú výmenu informácií a prípravu návrhov na klasifikáciu existujúcich látok.
5. Pre nové látky: musia sa ustanoviť porovnateľné zoznamy ELINCS a zoznam NLP (nie dlhší polymér).
6. Pre existujúce látky: musí sa ustanoviť zoznam porovnateľný so zoznamom EINEC. Údaje o existujúcich látkach by sa mali porovnať so zoznamom EINEC a prílohou I k nariadeniu 67/548/EEC.

Klasifikácia, označovanie a balenie nebezpečných prípravkov

Nariadenie Rady 88/379/EEC upravuje a rozširuje postupy a normy pre klasifikáciu a označovanie nebezpečných chemikálií v nariadení 67/548/EEC o kategóriu nebezpečných prípravkov. Prípravok je zmesou dvoch alebo viacerých chemických látok.

Uvedené nariadenie sa používa pre prípravky, ktoré sa umiestňujú na trh v EÚ a ktoré obsahujú najmenej jednu látku, klasifikovanú ako nebezpečná látka, alebo ktorá je považovaná za nebezpečnú. Prípravky musia byť klasifikované podľa najvyššieho určitého stupňa rizika.

Nepoužíva sa pre medicínske a veterinárne produkty, pre kozmetické výrobky a zmesi látok vo forme odpadov a pesticídov, ktoré spadajú pod inú legislatívu Spoločenstva.

Balenie nebezpečných látok musí spĺňať rovanké kritériá ako chemické látky, čo sa týka označenia, počtu, utesnenia voči presakovaniu a systémov upevnenia.

Členské štáty môžu na základe informácií dočasne zakázať alebo obmedziť predaj prípravkov, ktoré, hoci spĺňajú nariadenie, sú rizikové z dôvodu svojej klasifikácie, balenia alebo označenia.

Aspekty implementácie

1. Rovanké poznámky, aké platia pre nebezpečné látky, sa používajú aj pre nebezpečné prípravky.

Existujúce látky

Predpis 793/93 o vyhodnocovaní a kontrole existujúcich látok uvádza záväzky a povinnosti pre výrobcov a dovozcov, ktorí majú poskytovať údaje o látkach, vyrábaných alebo dovážaných nad určité množstvo. Na základe predložených informácií a na základe zoznamu prioritných látok daného štátu Komisia navrhuje zoznam prioritných látok, pre ktoré sa bude robiť vyhodnocovanie rizika. Zásady vyhodnocovania rizika sú definované v predpise EEC 1488/94 a podporené podrobnou dokumentáciou technickej smernice. Komisia navrhuje opatrenia na zníženie rizika.

Aspekty implementácie

1. Členské štáty musia vyhodnocovať riziko nebezpečných látok na základe informácií, ktoré poskytujú výrobcovia a dovozcovia.
2. Musia zaviesť príslušné právne a administratívne postihy, ktoré by riešili neplnenie predpisov zo strany priemyslu a dovozcov.

Pokusy na zvieratách

Nariadenie 86/609/EEC o ochrane zvierat, používaných na experimentálne a vedecké účely, má za cieľ ustanoviť minimálne normy pre využívanie zvierat na experimentálne alebo vedecké účely pre základný a aplikovaný výskum, pre liečivá, potraviny a ostatné látky alebo výrobky, a na ochranu životného prostredia. Ohrozené druhy sa môžu používať na výskumné účely len, ak cieľom výskumu je ochrana týchto druhov alebo n základné biomedicínske účely, pre ktoré sú vhodné jedine tieto druhy.

Uvádza všeobecné a špecifické požiadavky na podmienky ich žitia v zajatí, na monitoring, zamedzenie vzniku bolesti alebo stresu u týchto zvierat, elimináciu zistených porúch alebo útrap, a na konci pokusu humánne zabitie zvierat.

Pokus sa môže vykonať, len ak nie je dostupná žiadna iná, vedecky uspokojivá metóda na získanie želaných výsledkov, ktorá si použitie zvierat nevyžaduje.

Chovné zariadenia musia byť schválené, registrované a musia viesť podrobnú evidenciu. Určité zvieratá, vrátane myší, potkanov, psov, mačiek a nie ľudských primátov, musia byť chovnými zvieratami, pokiaľ nebola poskytnutá výnimka na používanie divožijúcich zvierat. Aby sa zamedzilo duplicité testov, musia členské štáty preskúmať platnosť údajov, ktoré sú výsledkami experimentov, vykonaných na zvieratách v iných členských štátoch.

Všetky pokusy musia byť vopred ohlásené na štátny orgán. Ak zvieratá majú podstúpiť silné a dlhotrvajúce bolesti, musí byť pokus osobitne autorizovaný. Na základe požiadaviek na autorizáciu a ohlasovanie musia členské štáty zozbierať štatistické informácie o používaní zvierat na experimenty.

Mal by sa podporovať výskum , rozvoj a overovanie alternatívnych techník, kde je treba menej zvierat, alebo ktoré si vyžadujú menej bolestivé postupy.

Aspekty implementácie

1. Štátny kompetentný orgán musí ustanoviť požiadavky na poskytovanie oprávnení pre inštitúty , podniky a osoby, vykonávajúce pokusy na zvieratách.
2. Za vydávanie oprávnení a vykonávanie pravidelných kontrol samotných pokusov aj zariadení budú musieť byť zodpovedné osobitné orgány.
3. Štátny kompetentný orgán by mal ustanoviť sieť informácií spolu s orgánmi v ostatných krajinách, aby sa zamedzilo duplicitu experimentov.
4. Štátny kompetentný orgán musí ustanoviť systém zberu údajov, aby sa splnili požiadavky pre štatistické správy. Európskej komisii sa bude musieť pravidelne poskytovať súhrn zozbieraných informácií.

Dobrá laboratórna prax a Kontrola a overeni dobrej laboratórnej praxe

Účelom týchto dvoch nariadení je vylúčiť duplicitu povinného testovania chemikálií v krajinách OECD formou poskytnutia harmonizovaných testovacích metód, ktoré podporia vzájomné uznávanie testovaných údajov v členských krajinách OECD.

Nariadenie 87/18/EC o harmonizácii zákonov, predpisov a administratívnych postupov pre použitie zásad dobrej laboratórnej praxe a overovania ich použitia pri skúškach chemických látok si vyžaduje, aby laboratória, vykonávajúce skúšky chemických výrobkov v rámci nariadenia 67/548/EEC, boli v súlade so zásadami dobrej laboratórnej práce (DLP), špecifikovanej v prílohe 2 k rozhodnutiu Rady OECD z 12.mája 1981o vzájomnom uznávaní údajov, potrebných pre vyhodnotenie chemických výrobkov.

Nariadenie 88/320/EEC o kontrole a overovaní dobrej laboratórnej praxe (DLP) ustanovuje normy a postupy kontroly a overovania dobrej laboratórnej praxe (DLP).

Laboratória musia potvrdiť, že skúšky boli vykonané v súlade s týmito princípmi, hlavne vykonanie kontrol a študijných auditov podľa odporúčaní OECD.

Členské štáty musia menovať orgány zodpovedné za kontrolu laboratórií a za preverovanie štúdií, aby sa vyhodnotilo, či spĺňajú podmienky DLP.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia zabezpečiť, aby laboratória, vykonávajúce skúšky podľa nariadenia 67/548/EEC o klasifikácii, balení a označovaní chemických látok, v súlade so zásadami dobrej laboratórnej praxe.
2. Musí byť stanovený systém overovania súladu so zásadami DLP. Tento systém kontroly by mal zahŕňať hlavne kontroly a študijné audity podľa odporúčaní OECD.

G.2 Geneticky modifikované organizmy

Uvážené používanie

Cieľom nariadenia 90/219/EEC o uváženom používaní geneticky modifikovaných mikroorganizmov (GMM) je poskytnúť všeobecné pravidlá pre celú EÚ pre oblasť používania GMM vo výskumných laboratóriách a v priemyselných podnikoch, a poskytnúť náležité opatrenia na ochranu zdravia obyvateľstva a životného prostredia pred akýmkoľvek rizikom, ktoré by mohlo vyvstať z použitia GMM.

Nariadenie poskytuje vhodný systém riadenia rizika. Použitie GMM musí byť ohlásené kompetentným orgánom. Sú tu uvedené mikroorganizmy a činnosti, pri ktorých sa použijú, ich klasifikácia do dvoch kategórií, podľa ich potenciálneho rizika a opatrení na ich obmedzenie a kontrolu, vrátane metód evidencie a ohlasovania kompetentným orgánom, a podľa toho sa musia používať.

Účinný management rizika znamená, že sa musí robiť podrobné vyhodnotenie rizika uváženého používania, musí sa odskúšať náležitá úroveň kontroly a musia byť prijaté vhodné preventívne opatrenia.

Pre prípad potreby uvádza nariadenie aj požiadavky na plánovanie nepredvídaných udalostí a činností pri havárii. Informácie o bezpečnostných opatreniach v prípade havárie sa musia poskytnúť osobám, ktoré boli zasiahnuté. Ak sa vyskytne havária, používateľ musí informovať štátny kompetentný orgán. Každý členský štát, v ktorom sa vyskytne havária, musí zabezpečiť, aby sa pre prípad nepredvídaných udalostí prijali potrebné opatrenia; Okamžite upozornia ostatné členské štáty, ktorých by sa havária mohla dotknúť; informujú Európsku komisiu; analyzujú haváriu a odporučia kroky na zamedzenie podobných havárií v budúcnosti.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia určiť kompetentné orgány, na ktoré sa budú ohlasovania zasielať
2. Tieto kompetentné orgány musia vykonávať kontroly a ostatné kontrolné opatrenia.
3. Musia preverovať súlad obdržaných ohlásení s požiadavkami nariadenia
4. Pretože toto je rýchlo sa rozvíjajúca sa oblasť, značnú pozornosť treba venovať školeniam a udržaniu vedeckej kvality kompetentných orgánov.

Úmyselné vypúšťanie GMO

Nariadenie Rady 90/220/EEC sa týka úmyselného vypúšťania geneticky modifikovaných organizmov (GMO) do životného prostredia za účelom výskumu a vývoja (Časť B) a umietnenia výrobkov na trhu (Časť C), ktoré obsahujú alebo pozostávajú z GMO, až na niektoré výnimky, uvedené v prílohe I B.

Nariadenie sleduje preventívny prístup prednostného vyhodnotenia a schválenia. Jeho hlavné prvky sa dajú zhrnúť nasledovne:

- Vyhonocovanie rizika pre životné prostredie sa musí vždy uskutočniť pred akýmkoľvek experimentálnym alebo komerčným vypustením GMO do životného prostredia, pričom sa do úvahy musia zobrať parametre, uvedené v prílohe II k tomuto nariadeniu.
- Nesmie sa uskutočniť žiadne vypustenie bez súhlasu kompetentných orgánov
- Postup schvaľovania štátnymi kompetentnými orgánmi v krajine vypúšťania sa predpokladá pre experimentálne vypúšťanie, trvajúce maximálne 90 dní.
- Schvaľovací proces Spoločenstva sa predpokladá pre komerčné účely.

Nariadenie obsahuje jasné predpisy o ochrane dôverných informácií. Niektoré informácie sa však nesmú držať v tajnosti a existuje minimálne množstvo informácií, ktoré musí byť dostupné verejnosti. Patria k nim nasledovné:

- Popis GMO;
- Meno a adresa ohlasovateľa
- Účel vypúšťania;
- Miesto vypúšťania;
- Metódy a plány na monitorovanie GMO a na postup v prípade nepredvídanej udalosti;

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia určiť kompetentné orgány, kde sa budú prijímať ohlasovania a ktoré budú robiť kontroly a uskutočňovať ostatné kontrolné opatrenia. Na zabezpečenie dostupnosti informácií je potrebná úzka spolupráca s priemyslom. Kompetentný orgán musí mať k dispozícii vedecké a technické expertízy.
2. Účinné pokuty, ako napr. za značné nedostatky výrobku, sú potrebné na zníženie rizika nedostatočného odskúšania a z dôvodu bezpečnostných opatrení pre vypúšťanie GMO.
3. Mali by sa predpokladať osobitné stratégie pre okamžité stiahnutie potenciálne nebezpečných GMO z trhu a na kontrolu ich vypúšťania
4. Pre výmenu údajov a poznatkov by bola užitočná medzinárodná spolupráca.

G.3 Kontrola výrobkov

Azbest

Nariadenie 87/217/EEC o prevencii a redukcii znečistenia životného prostredia azbestom je prvým nariadením "orientovaným na konkrétnu látku", ktoré zahŕňa kontrolu emisií do ovzdušia, vody a pôdy. Cieľom je doplniť obmedzenia, platné pre azbest a uvedené v nariadení 76/769/EEC a odbyte a použítí, ostatnými nariadeniami, ktoré sa zaoberajú ochranou robotníkov, vypúšťaním do ovzdušia, ako aj odpadmi na životné prostredie.

Všeobecnou povinnosťou, ktorú majú členské štáty uloženú, je zabezpečiť, aby emisie azbestu do ovzdušia, vody a tuhé azbestové odpady boli, pokiaľ sa to dá v praxi zrealizovať, limitované formou redukcie v zdroji. Je tu uvedená limitná hodnota pre emisie do ovzdušia.

Kvapalné odpady z výroby azbestocementu, papiera a kartonáže sa musia recyklovať. Ak je recyklácia z výroby azbestocementu ekonomicky nevýhodná, nesmie obsah azbestu v odpadoch presiahnuť 30 g/m^3 .

Práca s azbestovými produktami a demolácia budov nesmú zapríčiniť významné znečistenie životného prostredia azbestovými vláknami ani prachom. Počas prepravy a pri uložení na skládku nesmú uniknúť žiadne azbestové vlákna ani prach, ani sa nesmú vyliat žiadne kvapaliny obsahujúce azbestové vlákna. Odpady sa majú upravovať, baliť alebo prikryť tak, aby sa nevyskytol žiaden únik ani priesak zo skládky.

Monitorovacie metódy pre vypúšťanie do ovzdušia a vody sú uvedené.

Aspekty implemetácie

1. Odkedy bolo prijaté toto nariadenie, väčšina členských štátov zakázala ťažbu a používanie azbestu. Mnohé z požiadaviek sa teraz aktualizujú a sú menej reštriktívne než existujúce opatrenia príslušných štátov. Pretože nariadenie ukladá minimálne požiadavky, na základe prijatých vedeckých dôkazov by sa pri zavádzaní tohto nariadenia do praxe mali zvážiť prísnejšie opatrenia
2. Problém demolácie alebo odstraňovania stavieb, obsahujúcich azbest, si bude vyžadovať veľké kapitálové investície. Musí sa vypracovať stratégia vyhodnocovania naliehavých prípadov. Postupy vyhodnocovania rizika, špecifické pre tento problém, sa budú musieť vypracovať spolu s metódou bezpečného ozdravenia prostredia.
3. Plány odpadového hospodárstva musia zvážiť aj potrebu tvorby bezpečných skládok pre odpad obsahujúci azbest.

Pracie prostriedky

Nariadenie Rady 73/404/EEC zakazuje zavádzať na trh pracie prostriedky a používať ich tam, kde priemerná hladina biologickej odbúrateľnosti na povrchovo aktívnych látkach v nich obsiahnutých je menej než 90 % pre štyri kategórie: anióny, katióny, neiónové a amfolytické látky. Tieto povrchovo aktívne látky nesmú byť za normálnych podmienok škodlivé pre ľudí ani pre zvieratá.

Skúšobné metódy na určenie súladu s nariadením sa uvádzajú v nariadení Rady 73/405/EEC o testovaní biologickej odbúrateľnosti neiónových povrchovo aktívnych látok, ktorá hovorí o troch metódach skúšania biologickej odbúrateľnosti týchto povrchovo aktívnych látok. Členské štáty si musia navzájom ohlásiť, a zároveň aj Komisi tie laboratória, ktoré sú oprávnené vykonávať tieto skúšky.

Aspekty implementácie

1. Krajiny by mali ustanoviť systém na vyhodnocovanie toxicity a biologickej odbúrateľnosti pracích prostriedkov, zavádzaných na trh príslušnej krajiny.
2. Musí sa vytvoriť sieť oprávnených testovacích laboratórií a musí sa kontrolovať ich činnosť, aby sa zabezpečila spoľahlivosť údajov. Orgány musia mať register týchto laboratórií a oznamovať Európskej komisii ich oprávnenie vykonávať uvedené skúšky.
3. Kompetentný orgán musí oznámiť ostatným kompetentným orgánom a Európskej komisii všetky obmedzenia na trhu s pracími prostriedkami v danej krajine, ktoré nie sú v súlade s nariadením.

Obmedzenia pre odbyt a používanie niektorých nebezpečných látok a prípravkov

Nariadenie Rady 76/769/EEC tvorilo rámec a zjednodušený legislatívny postup, pomocou ktorého EÚ mohla zakázať alebo obmedziť nebezpečné chemické látky alebo prípravky pridaním zoznamu látok a kontrol do prílohy k tomuto nariadeniu .

Členské štáty musia prijať všetky potrebné kroky na to, aby zabezpečili, že sa tieto nebezpečné látky a prípravky na trh zavedú alebo budú sa používať len za určitých osobitných podmienok. Tieto obmedzenia sa nepoužívajú pre odbyt alebo použitie za účelom výskumu a vývoja.

Nariadenie sa nepoužíva pre prepravu a export do nečlenských štátov EÚ, ani pre látky pri tranzite a colnej kontrole.

Aspekty implementácie

1. Kontroly látok a výrobkov v rámci tohto nariadenia sa musia transponovať do legislatívy príslušného štátu
2. Treba ustanoviť časový harmonogram stiahnutia obmedzených výrobkov z obehu na trhu

Export a import nebezpečných chemických látok

Predpis Rady (EEC) č. 2455/92, týkajúci sa exportu a importu určitých nebezpečných chemických látok, ustanovuje spoločný systém ohlasovania a informovania o exporte chemických látok , ktoré sú zakázané alebo prísne obmedzené v Spoločenstve, tretím krajinám vzhľadom na ich dopad na zdravie ľudí a na životné prostredie. Predpis zavádza aj postup UNEP/FAO pre vopred ohlásený súhlas (VIS) a povinnosť pre členské štáty riadiť sa ním.

Aspekty implementácie

1. Krajiny určia jeden alebo viacej orgánov, ktoré budú zodpovedné za plnenie predpisu a za kontakt s vývozcami.

2. Určené orgány zabezpečia, že vývozcovia budú vyvážať v súlade s oznámením o vývoze a postupom VIS
3. Na zvedenie predpisu prijímú krajiny príslušné právne a administratívne kroky.
4. Vývozcovia nebezpečných chemických látok budú baliť a označovať svoje výrobky rovnakým spôsobom, ako keby boli označované v EÚ.
5. Krajiny budú pri vyhodnocovaní rizík, ktoré môžu dané chemické látky spôsobiť, vrátane postupu VIS, úzko spolupracovať s Komisiou, aby sa stanovili rozhodnutia pre dovoz takýchto chemických látok do EÚ.
6. Krajiny budú informovať Komisiu o obdržaných oznámeniach o dovoze chemických látok do EÚ, pre ktoré výroba, použitie, manipulácia, spotreba preprava a predaj je vo vyvážajúcej krajine zakázaný alebo obmedzený.

Látky poškodzujúce ozónovú vrstvu

Predpis EC/3093/94 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu zavádza do praxe Montrealský protokol k Viedenskému dohovoru na ochranu ozónovej vrstvy. Určuje prísne normy pre CFC, HCFC a metylbromid a uvádza pravidlá pre dovoz kontrolovaných látok z tretích krajín, ako aj pre spätnú výťažnosť, rozklad a recykláciu. Urýchľuje rozdelenie použitia látok poškodzujúcich ozónovú vrstvu na fázy, do akých to bolo pôvodne dohodnuté na medzinárodnej úrovni. Normy, prísnejšie ako normy uvedené v Montrealskom protokole, sú dané pre CSC, HCFC a metylbromid. Kontroly sa robia vo výrobe, pri dovoze, vývoze, zásobovaní, použití a rekuperácii kontrolovaných látok, uvedených v zozname prílohy I. Použitie HCFC je zakázané, okrem určitých presne vymenovaných použití. Predpis zavádza aj systém dovozných licencií, ktorý vydala Komisia.

Aspekty implementácie

1. Krajiny navrhnu kompetentný orgán zodpovedný za zavedenie predpisu do praxe
2. Každý výrobca, dovozca alebo vývozca má podať Komisii a kompetentnému orgánu hlásenie o vyrobených, dovezených a vyvezených množstvách ročne.
3. Kompetentný orgán by mal navrhnúť program, ktorý by informoval dotknuté strany o predpise.
4. Pretože predpis obsahuje odlišné alebo prísnejšie záväzky než Montrealský protokol, zavedenie predpisu do praxe si pre nové pristupujúce krajiny vyžiada nové záväzky, ako napr. prísnejšie normy a kontroly, odlišné rozdelenie do fáz a posielanie informácií Komisii.

G. 4 Preprava nebezpečných tovarov po cestných komunikáciách

Preprava nebezpečných tovarov po cestách sa riadi Európsky dohovorom o medzinárodnej preprave nebezpečných tovarov po cestných komunikáciách (ADR). Časť II Dohovoru rozlišuje deväť tried látok a osobitných predpisov pre rôzne triedy.

Nariadenie Rady 94/55/EC o preprave nebezpečných tovarov po cestných komunikáciách uvádza požiadavky Dohovoru, použiteľné nielen pre medzinárodnú prepravu v rámci EÚ, ale aj pre akúkoľvek prepravu nebezpečných tovarov po cestách v rámci EÚ- Členské štáty museli preniesť požiadavky tohto nariadenia do svojich právnych poriadkov do 1. Januára 1997.

Aspekty implementácie

1. Krajiny, ktoré už ratifikovali dohovor ADR a zaviedli do praxe jeho požiadavky, prenos nariadenia EÚ si môže vyžadovať úpravu už zavedenej administratívnej a kontrolnej štruktúry.
2. Budú sa musieť zaviesť dodatočné kontroly, aby sa podchytila preprava nebezpečných tovarov na území daného štátu.
3. Štátne orgány budú musieť rozhodnúť, či predtým existujúce bezpečnostné pravidlá daného štátu sa môžu akceptovať v rámci tohto nariadenia.

H. HLUK Z VOZIDIEL A STROJOV

Existujúca legislatíva pre kontrolu hluku sa môže rozdeliť do štyroch kategórií. Emisie hluku z motorových vozidiel spadajú pod dve nariadenia, zavádzajúce limity pre hladinu hluku. Tri nariadenia limitujú emisie hluku z lietadiel na základe Dohovoru o medzinárodnej civilnej leteckej preprave. Emisie hluku z domácich spotrebičov spadajú pod rámec nariadenia o domácich spotrebičoch. Posledná oblasť, stavebné zariadenia, vychádza z rámcového nariadenia o vyhodnocovaní súladu postupov s EEC, ktoré viedli k prijatiu siedmich dcérskych nariadení pre hlavné druhy zariadení.

H.1 Motorové vozidlá, motocykle

Nariadenie 70/157/EEC zavádza limity hladiny hluku pre cestné vozidlá a udáva požiadavky na meranie úrovne hluku, výfukové systémy a tlmiče. Niektoré úpravy, posledná urobená nariadením 96/20/EC, znížili povolené hladiny hluku. Limitné hodnoty pre osem typov osobných a nákladných vozidiel sa pohybujú od 74 dB(A) po 80 dB(A). Na schválenie motorových vozidiel a výfukového systému sa používa dobrovoľný systém harmonizácie. Členské štáty nesmú odmietnuť udeliť EEC alebo súhlas platný v svojom štáte tým vozidlám, ktoré spĺňajú požiadavky nariadenia.

Motocykle

Nariadenie 73/105/EEC o motocykloch ustanovuje limity pre povolenú hladinu hluku z motocyklov a požiadavky na výfuk a tlmiče. Zavádza harmonizovaný postup testovania merania hladiny hluku pred vydaním certifikátu. Členské štáty používajú systém dobrovoľnej harmonizácie na vykonávanie kontrol a nesmú zamietnuť udeliť EEC alebo schválenie typu, platné vo svojej krajine, hoci sa od nich nežiada, aby tieto normy prebrali do svojich vlastných postupov. Limitné hodnoty sú dané pre tri kategórie motocyklov a pohybujú sa od 75 dB(A) po 80 dB(A). Od členských štátov sa požaduje, aby si platnosť certifikátov vzájomne rešpektovali.

Aspekty implementácie

1. Výrobné podniky musia byť pripravené používať limitné hodnoty a merania, ktoré musia robiť pre svoje výrobky.
2. Schválenia pre existujúce druhy sa musia zrevidovať, aby boli do nich zahrnuté zmeny pre domáci trh, ktoré ukladá nariadenie.

Nariadenie o emisiách hluku z motorových vozidiel -- Aspekty implementácie

Rámec legislatívy daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu
- Určiť rozporné miesta v legislatíve
- Zviesť do praxe zmeny v legislatíve pre motorové vozidlá a v legislatíve pre ochranu životného prostredia, ktorá zahŕňa hlučnosť

Kompetentné orgány (KO)

- KO musia mať administratívne systémy na zavedenie noriem pre hlučnosť pre cestné motorové vozidlá na celoštátnej úrovni. KO musia zaviesť do praxe aj predpísané metódy na meranie hlučnosti.
- Miestne KO by mohli prebrať zodpovednosť za kontrolu a monitoring vozidiel v rámci svojej jurisdikcie. Táto úloha by mala obsahovať právomoc zakázať prevádzku vozidiel, ktoré nespĺňajú normy pre hlučnosť.

Právne miesta kontroly

- Realizácia systému daného štátu pre schvaľovanie typov, pod ktoré spadajú dovážané aj v danej krajine vyrábané vozidlá
- Právne opatrenia na zavedenie testovacích metód, vrátane náhodných kontrol a poplatkov
- Pokuty za porušenie maximálnych emisných hodnôt, ako aj za dovoz alebo výrobu vozidiel, ktoré nespĺňajú normy
- Zakázať predaj alebo používanie vozidiel, ktoré nie sú schválenými typmi EEC

Podmienky zosúladenia

- Vyhodnotiť, či nové vozidlá, ktoré sa majú zaviesť na trh danej krajiny, získali osvedčenie EÚ v rámci nariadenia EEC/92/97
- Zvážiť používanie systému pokút a poplatkov za porušenie zákazov

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť diskusiu s odborníkmi z automobilového priemyslu o metódach harmonizácie a stimuloch na splnenie cieľov zníženia hlučnosti
- KO by sa mali stretnúť so zástupcami priemyslu, verejnosti a skupín spotrebiteľov na tému plánovania zníženia hlučnosti, vrátane opatrení na zavedenie technológií tichých ťažkých vozidiel
- Zabezpečiť pre verejnosť pravidelné správy o opatreniach na znižovanie hlučnosti vozidiel.

Finančné aspekty

- Vláda určí KO a administratívu
- Priemysel dodrží náklady na splnenie noriem
- Vláda a priemysel budú spolupracovať na vypracovaní právnych stimulov v prospech skoršieho zavedenia tých vozidiel na trh, ktoré spĺňajú nové limity pre hlučnosť.

KONTROLA HLUKU

MOTOROVÉ VOZIDLÁ	STROJE	LIETADLÁ	VÝSTAVBA
<p>Motorové vozidlá (70/157/EEC)</p> <p>Motocykle (78/1015/EEC)</p>	<p>Rámcové nariadenie o domácich spotrebičoch (88/594/EEC)</p>	<p>Podzvukové lietadlá (80/51/EEC)</p> <p>Prúdové lietadlá (89/692/EEC)</p> <p>Obmedzenie letovej prevádzky (92/14/EEC)</p>	<p>Rámec druhov skúšok EEC (84/632/EEC)</p> <p>Kompresory (84/533/EEC)</p> <p>Vežové žeriavy (84/534/EEC)</p> <p>Zváracie generátory (84/535/EEC)</p> <p>Generátory na výrobu el. energie (85/536/EEC)</p> <p>Zbijačky na betón (85/537/EEC)</p> <p>Kosačky (85/538/EEC)</p> <p>Hydraulické bagre, atď. (86/662/EEC)</p>

3. Krajiny by sa mali rozhodnúť, či budú používať dvojstupňovú legislatívu (normy pre domáci trh, ktoré sa budú líšiť od noriem pre vnútorný trh EÚ) alebo zharmonizujú svoje normy s normami EÚ.

4. Krajiny by si mali zosúladiť monitoring a vykonávať kontroly na mieste aj kontroly merania.

H.2 Lietadlá

Táto kategória pozostáva zo štyroch nariadení. Prvá uvádzala limity o emisiách hluku pre lietadlá, registrované na území členských štátov. Druhá používala tieto limity pre letectvo z tretích krajín. Tretia zastavila registrovanie starých hlučných lietadiel v členských štátoch. Štvrtá uvádzala prísnejšie pravidlá pre prevádzku lietadiel predkladaním medzinárodných noriem hluku pre všetky lietadlá, prevádzkované na letiskách na území EÚ.

Civilné podzvukové letectvo

Nariadenie 80/51/EEC uvádza limity o emisiách hluku z podzvukových lietadiel na základe noriem, ktoré stanovila Medzinárodná organizácia pre civilné letectvo. Cieľom je znížiť hluk z lietadiel, pričom do úvahy sa berú ukazovatele životného prostredia, technická spôsobilosť a ekonomické podmienky. Určuje obsah dokumentov, ktoré dokladujú osvedčenie o hluku a požaduje, aby si členské štáty vzájomne uznávali platnosť týchto dokumentov. Výnimky sa môžu poskytnúť len pre osobitné typy lietadiel. Nariadenie 83/206/EEC aplikovalo nariadenie 80/51/EEC pre tretie krajiny.

Civilné podzvukové prúdové lietadlá

Nariadenie 89/629/EEC uvádza prísnejšie pravidlá na obmedzenie emisií hluku z niektorých podzvukových prúdových lietadiel, registrovaných na území EÚ. Pretože v rámci nariadenia 80/51/EEC sú tieto pravidlá zakomponované na základe Dohovoru o medzinárodnej civilnej leteckej preprave, zakazuje sa doplňovať určité typy hlučných lietadiel do registrov civilných lietadiel v členských štátoch. Niektoré výnimky sú možné, pod podmienkou, že ostatné členské štáty a Komisia sú informované.

Obmedzenia pre prevádzku lietadiel

Nariadenie 92/14/EEC ukladá obmedzenia pre používanie určitých lietadiel z dôvodu zníženia hlučnosti a obmedzuje prevádzku lietadiel na letiskách v EÚ, ktoré nespĺňajú normy, uvedené v prílohe 16 Dohovoru o medzinárodnej civilnej leteckej preprave. Obmedzenia sa aplikujú na civilné lietadlá hmotnosti 34 000 kg a kapacity 19 a viac miest.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia určiť kompetentné orgány, ktoré budú zodpovedné za kontrolu používania medzinárodných noriem hluku.
2. Krajiny by mali prijať prísne opatrenia a zaviesť pokuty pre lietadlá, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením.

H.3 Metódy merania hluku: Stavebné podniky a zariadenia

Nariadenie 79/113/EEC o určovaní emisií hluku stavebných podnikov a zariadení zavádza testovaciu metódu na určovanie emisií hluku stavebných podnikov a zariadení, t.j. strojného vybavenia, prístrojov, závodu a zariadení alebo ich častí, ktoré sa používajú na práce v stavebníctve a na staveniskách. Nie sú zahrnuté zariadenia, určené najmä na prepravu tovaru a osôb, poľnohospodárske a lesné traktory. Metódy testovania, ktoré sa používajú pre stavebné podniky, sa musia použiť na stanovenie emisií maximálnych hladín hluku pre tie zariadenia, pre ktoré sú podrobné požiadavky na hlučnosť uvedené v samostatných nariadeniach.

Aspekty implementácie.

1. Skúšobná metóda nariadenia nahradí existujúcu, pokiaľ existuje.
2. Špecializovaným laboratóriám alebo inštitúciám, ktoré budú zodpovedné za vykonávanie kontrol, sa udajú technické požiadavky.

H. 4 Prípustné emisie hluku: Stavebné podniky a zariadenia

Prípustné hladiny zvuku sú uvedené v nariadení 84/532/EEC o skúškach typu EEC pre stavebné podniky a zariadenia, a vzhľadom na harmonizované požiadavky pre tieto typy zariadení, aj v siedmich nariadeniach, každé z nich sa týka príslušného zariadenia. Všetkých sedem dcérskych nariadení si vyžaduje, aby výrobky, ktoré pod ne spadajú, boli povinne označené údajom, uvádzajúcim hladinu hluku garantovanú výrobcom. V prílohách týchto nariadení je definovaná metóda merania hluku šíriaceho sa vzduchom, ako aj kontrolná metóda, ktorou sa kontroluje, či výrobné modely súhlasia s odskúšaným typom. Členským štátom sa nepovoľuje držať zariadenia, ktoré spĺňajú tieto požiadavky mimo ich trhov, ale môžu regulovať používanie zariadení v oblastiach, ktoré považujú za citlivé (napr. v blízkosti nemocníc).

Osvedčenia o skúške typu EEC sa vydávajú s platnosťou na päť rokov a môžu sa obnovovať.

Kompresory

Nariadenie 84/533/EEC uvádza limity hluku pre životné prostredie a príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre kompresory.

Vežové žeriavy

Nariadenie 84/534/EEC uvádza limity hluku pre životné prostredie, limity hluku na pozícii prevádzkovateľa a príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre vežové žeriavy. Uvádza limity pre zdvíhacie mechanizmy, generátory elektrickej energie a montáž zdvíhacích zariadení a generátorov elektrickej energie. Členské štáty môžu limitovať hladinu hluku pre pracoviská.

Zváracie generátory

Nariadenie 84/535/EEC uvádza limity hluku pre životné prostredie, ako aj príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre zvaracie generátory.

Generátory na výrobu elektrickej energie

Nariadenie 84/536/EEC uvádza limity hluku, ako aj príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre generátory na výrobu elektrickej energie.

Zbijačky na betón

Nariadenie 84/537/EEC uvádza limity hluku pre životné prostredie, ako aj príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre zbijačky na betón. Členské štáty môžu limitovať hladinu hluku pre pracoviská.

Kosačky na trávnu

Nariadenie 84/538/EEC definuje limitné hodnoty hluku pre životné prostredie, limity hluku na pozíciách prevádzkovateľa, ako aj metódy merania hluku z niektorých kosačiek na trávnu.

Hydraulické bagre

Nariadenie 86/662/EEC uvádza limity hluku, ako aj príslušné požiadavky pre vydávanie osvedčení o skúške typu EEC pre stroje na premiestňovanie zeminy, používané v stavebníctve a na staveniskách. Je potrebné aj označovanie výrobkov, ktoré sú na pozícii prevádzkovateľa. Členské štáty môžu limitovať hladinu hluku na pracovisku.

Aspekty implementácie

1. Pre zavedenie siedmich nariadení do praxe by sa mohol navrhúť všeobecný postup.
2. Aby sa aplikovala metóda EÚ na meranie hluku, šíriaceho sa ovzduším, budú musieť výrobné podniky nadobudnúť vhodné technické vybavenie.
3. Treba navrhnuť program monitorovania
4. Musí sa ustanoviť systém kompetentných orgánov ("poverených orgánov"). Kompetentné orgány musia byť náležite vybavené a vyškolené.

H. 5 Domáce spotrebiče

Nariadenie 86/594/EEC je rámcovým nariadením o hluku, šíriacom sa obzduším, ktorý emitujú domáce spotrebiče. Pre užívateľov a spotrebiteľov uvádza normy a postupy, platné pre predpis o náležitých informáciách o hladinách hluku z domácich spotrebičov formou zreteľných označení, spolu s povinnými informáciami pre spotrebiteľa, ako napr. spotreba energie u daného produktu. Cieľom je podporiť výrobcov a dovozcov, aby vyrábali menej hlučné spotrebiče. Uvádza všeobecné zásady informovania verejnosti o týchto hladinách hluku.

Aspekty implementácie

1. Krajiny sa musia pridržovať všeobecných smerníc pre skúšobné a štatistické metódy uvedené v nariadení, čo znamená, že laboratória pre uskutočňovanie skúšok musia byť vhodne vybavené a ich pracovníci zaškolení.
2. Krajiny by sa mali rozhodnúť, či budú publikovať informácie o hluku alebo nie. Ak nie, potom musia zabezpečiť, aby ich zverejňovali výrobcovia a dovozcovia.
3. Kompetenčný orgán daného štátu musí určiť všeobecný formát označenia.

I. JADROVÁ BEZPEČNOSŤ A OCHRANA PRED ŽIARENÍM

Európska únia prijala, väčšinou na základe článku 31 Európskeho dohovoru, súbor nariadení a predpisov, ustanovujúcich normy ochrany zdravia pracujúcich a ostatnej populácie pred ohrozením, ktoré vyplýva z ionizujúceho žiarenia.

Táto legislatíva vychádza z rámcového nariadenia: Nariadenie 96/29/Euratom, nazývaného aj nariadenie o "Základných normách bezpečnosti". Táto základná časť legislatívy je doplnená špecifickejšími právnymi nástrojmi: Nariadením 97/43/Euratom o ochrane pred radiáciou z medicínskych zariadení, ktoré uvádza základné normy, hlavne na ochranu pacientov, podrobujúcich sa lekársym vyšetreniam alebo liečbe žiarením.

Systém včasnej výmeny informácií pre prípad stavu ohrozenia v dôsledku žiarenia Európskej únii určuje spôsob oznamovania, ktorý sa má použiť pri stave jadrového ohrozenia. Je na členských štátoch, aby v prípade ohrozenia poskytovali informácie takým spôsobom, aby ich bolo možné včas rozšíriť. Nariadenie o verejných informáciách, ktoré úzko súvisí s predchádzajúcim nariadením, od členských štátov za normálnych okolností vyžaduje, aby poskytovali prednostné informácie verejnosti, ktorej by sa pravdepodobne mohli týkať; v prípade ohrozenia musí verejnosť, ktorá je skutočne ohrozená, obdržať okamžité informácie.

Nariadenie o ochrane externých pracovníkov pred žiarením sa zaoberá ochranou externých pracovníkov, ktorí nie sú zamestnancami daného podniku.

Nariadenie o prevoze radioaktívneho odpadu, spolu s predpisom o preprave radioaktívnych látok ustanovujú prísny dozorný systém pre pohyb takýchto zdrojov žiarenia. Sú prijaté aj predpisy o kontaminovaných potravinách, ktoré ustanovujú maximálne povolené hladiny radioaktívnej kontaminácie pri distribuovaní potravín a krmovín na trh v prípade jadrovej havárie.

I. 1 Základné normy bezpečnosti

Nariadenie 96/29/Euratom (nahradzujúce nariadenie 80(836)/Euratom) je rámcovým nariadením, ktoré uvádza základné normy bezpečnosti na ochranu zdravia pracujúcich a verejnosti pred nebezpečenstvom ionizujúceho žiarenia. Zdravotné a bezpečnostné opatrenia sú predpísané pre opodstatnené postupy pri zdrojoch umelej radiácie. Vo všeobecnosti tieto postupy musia byť ohlásené kompetentnému orgánu alebo musia nadobudnúť prednostnú autorizáciu od kompetentného orgánu v krajine, ktorá ho zavádza do praxe. Medzi požiadavkami sú zahrnuté aj limity pre dávky, jednak pre pracovníkov, ktorí sú vystavení žiareniu, jednak pre verejnosť. Obdržaná dávka musí byť taká nízka, aká je prijateľne dosiahnuteľná (princíp optimalizácie). Hlavné zásady pre prevádzkovú ochranu pracovníkov sú nasledovné:

- Prednostné vyhodnotenie rizika a optimalizácia ochrany
- Klasifikácia pracovných miest
- Klasifikácia pracovníkov
- Monitoring vystavenia sa žiareniu
- Lekársky dohľad

Pracovné aktivity, ktoré vedú k významnému nárastu vystavovania sa prirodzenej radiácii sú premetom režimu, ktorý je podobný režimu praxe. Opatrenia sú predpísané v prípade radiologického ohrozenia alebo pretrvávajúceho vystavovania sa radiologickým účinkom.

Aspekty implementácie

1. Kompetentné orgány musia zabezpečiť, že podniky vykonávajúce pracovné aktivity, pri ktorých sa môže vyskytnúť ionizujúce žiarenie, používajú normované zdravotné a bezpečnostné metódy vyhodnocovania a limitovania doby vystavenia sa žiareniu na danom mieste. Musia obsahovať školiace programy, pracovné inštrukcie, vybavenie pracoviska, prítomnosť experta alebo jednotky ochrany pred žiarením.
2. Kompetentné orgány musia vypracovať a používať vhodné postupy povoľovania, monitorovania a kontroly, ako aj plány opatrení v prípade ohrozenia žiarením.

Nariadenie o základných normách jadrovej bezpečnosti - aspekty implementácie

Rámec legislatívy daného štátu

- Porovnať požiadavky nariadenia s existujúcou legislatívou daného štátu
- Určiť rozporné miesta v legislatíve
- Zaviesť do praxe príslušné zmeny v legislatíve pre radioaktívne látky, v legislatíve na ochranu zdravia a bezpečnosti pracovníkov, v legislatíve o zdraví verejnosti ako aj do legislatívy pre stavy naliehavosti

Kompetentné orgány (KO)

- KO musia mať administratívne systémy a vedecké know-how pre zvládnutie nebezpečenstva z ionizujúceho žiarenia a na presadenie požiadaviek maximálnych limitov pre dávky ožiarenia
- Ústredný orgán musí vypracovať a riadiť modelové postupy na obmedzenie vystavenia sa účinkom žiarenia, na vyhodnocovanie vystavenia sa vplyvom žiarenia, pre lekársku pomoc a ochranu miesta prevádzky.
- Miestne KO by mohli prebrať zodpovednosť za kontrolu a monitoring lokalít v rámci svojej pôsobnosti

Právne miesta kontroly

- Právne opatrenia na zabezpečenie náležitých záznamov pre pracovníkov o údajoch dávok žiarenia
- Použitie princípu "optimalizácie"
- Pokuty za prekročenie maximálnych povolených hodnôt

Zásady prevádzkovej ochrany

- Prijat' opatrenia na obmedzenie vystavovania sa žiareniu
- Zabezpečiť ekologickú metodiku na testovanie doby vystavenia sa žiareniu
- Zaviesť lekárske kontroly pre pracovníkov, ktorí sú vystavovaní žiareniu
- Udržať prevádzkovú ochranu pre študentov a učňov
- vypracovať a kontrolovať celoštátne a miestne plány pre stavy ohrozenia

Zúčastnené strany

- Zabezpečiť, aby sa ešte pred vypracovaním režimov uskutočnilo rokovanie so zúčastnenými stranami o zisťovaní a eliminácii rizík z vystavovania sa žiareniu verejnosti
- KO by mali rokovať so zástupcami pracovných kolektívov v dotknutých oblastiach, aby ich informovali a prerokovali s nimi prevádzkové opatrenia na ochranu pracovníkov. Prevádzkovatelia by sa týchto rokovaní mali tiež zúčastňovať.
- Zabezpečiť pravidelné správy pre verejnosť o opatreniach na ochranu verejnosti, vrátane opatrení pre prípad nehody pri vystavení sa žiareniu

Finančné aspekty

- Vláda prispeje KO a administratíve na podporu a vedecké poradenstvo pre prevádzky a bezpečnosť verejnosti
- Prevádzkovatelia uhradia prevádzkové postupy na ochranu pracovníkov, na dosiahnutie a udržanie optimálnej úrovne ochrany životného prostredia a na ochranu verejnosti.

I.2 Preprava radioaktívneho odpadu

Toto nariadenie sa používa pre prepravu medzi členskými štátmi a do Spoločenstva a von zo Spoločenstva. Kompetentné orgány musia mať právomoc oznamovať pohyb radioaktívneho odpadu orgánom v krajine tranzitu aj v krajine určenia.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia ustanoviť administratívny aparát, dokumentáciu a metódy monitorovania na dozor nad pohybom radioaktívnych odpadov. Zahŕňa to systém povoľovania pohybu radioaktívneho odpadu, ako aj spôsob ohlasovania všetkým dotknutým štátom.

I.3 Preprava radioaktívnych látok

Predpis 93/1493/Euratom uvádza administratívny postup kontroly zásielok zapečatených alebo nezapečatených zdrojov cez hranice štátov v rámci Európskej únie. Postupy uvedené v predpise sa nepoužívajú pre radioaktívny odpad a jadrový štiepny materiál.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia ustanoviť administratívny aparát, dokumentáciu a metódy monitorovania na dozor nad pohybom radioaktívnych odpadov. Zahŕňa to systém povoľovania pohybu radioaktívneho odpadu a povinnosť urobiť záznam pre firmu, ktorá uskutočnila prepravu.

I.4 Dovoz poľnohospodárskych produktov po Černobyľskej havárii

Pedpis 90/737/EEC ustanovuje podmienky platné pre dovoz poľnohospodárskych výrobkov, ktoré majú svoj pôvod v tretích krajinách, po Černobyľskej jadrovej havárii. Predpisuje pre obmedzený počet výrobkov maximálne prípustné hladiny radioaktívnej kontaminácie.

Aspekty implementácie

1. Krajiny musia vypracovať administratívne postupy, ako aj metódy monitorovania a vymáhania pokút, aby sa zabezpečil súlad s maximálne prípustnými hladinami, ktoré nariaďuje tento predpis.
2. Kompetentné orgány pre ochranu pred radiaáciou by mali svoju činnosť koordinovať s ministerstvami, zodpovednými za obchod a poľnohospodárstvo. Dotknuté hospodárske oblasti by mali byť vybavené meracími zariadeniami.

I. 5 Kontaminované potraviny v prípade jadrovej havárie

Predpis 7/3954/Euratom uvádza postup určenia maximálne prípustných hladín radioaktívnej kontaminácie pre potraviny a krmoviny, ktoré sa majú dostať na trh po jadrovej havárii.

Aspekty implementácie

1. Krajiny by mali menovať kompetentné orgány, ktoré by vypracovali a do praxe zaviedli program monitorovania potenciálne dotknutých potravín a krmovín, aby sa udržali prípustné hladiny.

(viď pripomienky v I.4)

I. 6 Ochrana pred žiarením v podmienkach medicíny

Nariadenie 97/43/Euratom, nahrádzajúce nariadenie 84/466/Euratom, je dcérskym nariadením základného nariadenia o bezpečnostných normách 96/29/Euratom. Určuje osobitné pravidlá ochrany zdravia pre použité ionizujúceho žiarenia v medicíne. Nepsadá pod neho ochrana zdravotníckeho personálu pred žiarením. Hlavnými predpismi sú: kvalifikačné požiadavky pre príslušný zdravotnícky personál, požiadavky na používanie radiologického zariadenia (akceptácie testovania, prísny dozor, zabezpečenie kvality), písomné protokoly pre každý druh radiologického postupu, úloha expertov na zdravotnícku fyziku.

Aspekty implementácie

1. Musí byť ustanovený kontrolný úrad na monitorovanie toho, či sa lekárske vyšetrenia vykonávajú v podmienkach dobrej ochrany pred žiarením. Kompetentné orgány musia schváliť kritériá prípustnosti pre radiologické zariadenia.
2. Treba vypracovať školiace programy pre zdravotníckych pracovníkov, expertov na zdravotícku fyziku a pre inšpektorov.

I. 7 Informácie pre verejnosť

Podľa nariadenia 98/618/Euratom musia členské štáty poskytovať dva druhy informácií o stave radiologického ohrozenia tak, aby obyvateľstvo prijalo určité opatrenia: za normálnych okolností musia byť prednostné informácie o správaní sa v prípade stavu ohrozenia poskytnuté obyvateľstvu v rámci plánu ohrozenia; okamžité informácie sa musia poskytnúť obyvateľstvu, zasiahnutého v prípade stavu radiologického ohrozenia.

Aspekty implementácie

1. Plány akcií na lokálnej aj celoštátnej úrovni v prípade radiologického ohrozenia musia obsahovať opatrenia na informovanie verejnosti.
2. Kompetentné orgány musia vypracovať a rozposlať prednostné informácie o opatreniach na ochranu zdravia, ako aj o prijatých krokoch v prípade radiologického ohrozenia.
3. Prevádzkovatelia nukleárnych pracovišť, ako aj miestne orgány musia byť združené do organizácie a zapojené do kolobehu informácií.

I. 8 Ochrana externých pracovníkov pred žiarením

Nariadenie 90/641/Euratom o prevádzkovej ochrane externých pracovníkov, vystavených riziku ionizačného žiarenia počas svojej činnosti v kontrolovaných oblastiach, sa snaží zabezpečiť, aby prevádzkovatelia nukleárných a radiologických pracovísk poskytli týmto pracovníkom rovnaký stupeň ochrany ako pracovníkom zamestnaným priamo na miestach s výskytom žiarenia. Externý pracovník je pracovník, ktorého zamestnáva externá firma, vykonávajúca svoju činnosť na danom mieste, za zodpovednosti prevádzkovateľa.

Výmena informácií, ako je definovaná v nariadení, je potrebná medzi externou firmou a prevádzkovateľom ešte pred začatím činnosti. Pre spoluprácu medzi externým podnikom a prevádzkovateľom sa určí Oddelenie pre bezpečnosť a ochranu zdravia (napr.: informácie a inštrukcie pre externých pracovníkov).

Externí pracovníci musia nosiť radiačnú kartu alebo priepustku, kde je uvedená totožnosť a monitorovacie údaje o vystavovaní sa žiareniu (údaje, ktoré sú definované v prílohe I k nariadeniu). Údaje expozícií žiarenia sa majú po každej aktivite v danom priestore okamžite aktualizovať. Cezhraniční pracovníci musia nosiť individuálny preukaz.

Aspekty implementácie

1. Kompetentné orgány by mali zabezpečiť, aby toto oddelenie bolo jasne zadefinované a aby fungovalo v styku medzi externým podnikom a prevádzkovateľom.
2. Kompetentné orgány musia vydať individuálne monitorovacie magnetické karty alebo priepustky.

PRÍLOHA I

AKO INTERPRETOVAŤ LEGISLATÍVU PRE OBLASŤ ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA

Úvod

Celá legislatíva obsahuje štandardné štruktúry a pojmy, ktoré sa musia brať do úvahy, ak sa má legislatíva porozumieť a interpretovať správne. Niektoré z týchto charakteristík sú formálne (napr. umožňujú legislatíve, aby ich identifikovala), niektoré sú zásadného významu a ovplyvňujú interpretáciu legislatívy. Štruktúra legislatívy Eú však obsahuje tie isté prvky:

- Názov
- Právomoci
- Úvodnú časť
- Základné predpisy
- Dátum začiatku

1.1 Názov

Názov legislatívy obsahuje niekoľko prvkov. Označuje inštitúciu, ktorá opatrenie prijala (Rada a Parlament spoločným rozhodnutím, alebo Rada alebo Komisia, podľa okolností) a druh opatrenia (predpis, nariadenie alebo rozhodnutie). Dáva opatreniu referenčné číslo, vytvorené z troch prvkov - rok, poradové číslo a dohovor, v rámci ktorého bolo opatrenie prijaté (v prípade legislatívy pre životné prostredie je to zvyčajne dohovor o ES). Názov identifikuje opatrenie aj podľa dátumu, kedy bolo prijaté a podľa stručného popisu podstaty opatrenia. (V praxi to znamená, že opatrenia sú zvyčajne identifikované podľa referenčného čísla a strany odkazu v Official Journal of the European Union, v ktorom sú uverejňované).

1.2 Právomoci

Opatrenie potom určuje právny základ pre svoje prijatie, ako aj postup, ktorý bol použitý. Toto je zásadou práva EÚ, že inštitúcie môžu byť činné len v oblasti právomocí, ktoré sú v súlade s Dohovorom a po pozorovaní môžu opraviť procedurálne požiadavky. Väčšina legislatívy pre oblasť životného prostredia je prijatá za použitia osobitných právomocí, ktoré uvádza článok 130s, ale staršia legislatíva a súčasná legislatíva, ktorá by mala zahŕňať podmienky obchodu medzi členskými štátmi len príležitostne, predovšetkým otázky životného prostredia, bude vychádzať z článku 100 alebo 100a.

1.3 Úvodná časť

Po stanovisku, kde sú uvedené právomoci (a ktoré v anglickej verzii začína slovami "berúc na vedomie...") nastupuje číslo úvodnej časti (ktoré v anglickom texte začína slovom "Vzhľadom nato, že..."). Tieto úvodné časti vysvetľujú pozadie legislatívy a ciele legislatívy. Preto sú dôležité pre pochopenie legislatívy, ktorá po nich nasleduje.

Počet odstavcov úvodnej časti závisí od komplexnosti a rozsiahlosti danej legislatívy. Treba však poznamenať, že návrh má mať vytvorenú úplnú úvodnú časť (t.j. uvedenie právomocí a príslušný počet odstavcov) formou jednej dlhej vety. Môže to prispieť k nezrozumiteľnosti textu, hoci každý odstavec sa má zaoberať samostatnou témou.

1.4 Zásadné predpisy

Zásadné predpisy sa radeľujú na články. Úvodné predpisy zvyčajne definujú pojmy, používané v danej legislatíve a zaoberajú sa všeobecnými záväzkami a definíciami.

Je dôležité, aby legislatíva príslušného štátu, ktorá zavádza používanie nariadenia, používala tie isté definície ako originálne nariadenie. Takto sa uchová jej osobitný význam, ktorý mu dáva Európska únia, aj po jej prenesení do právneho poriadku danej krajiny. Predpoklad použitia rovnakých termínov v danom štáte nie je možné ovplyvniť použitie pojmu EÚ.

Neskoršie články sa zaoberajú osobitnými predpismi, a tieto sa môžu rozdeliť na časti, aby bolo jednoduchšie sledovať význam textu. Hlavne technickými záležitosťami (napr. vedecké zoznamy, kategórie rastlín a zvierat, ako aj zoznamy hodnôt) je možné zaoberať sa samostatne, v prílohách, aby bolo možné ľahšie sledovať text.

Zvyčajne sa vyskytuje prípad, bez ohľadu na použitú formu legislatívy (predpis, nariadenie alebo rozhodnutie) že za vytvorenie potrebných administratívnych predpisov a predpisov na vymáhanie pokút a ich udeľovanie sú zodpovedné samotné členské štáty, ktoré sa majú rozhodnúť v súlade so svojim právnym poriadkom. Inými slovami, príslušný predpis v legislatíve EÚ môže jednoducho stanoviť, že členské štáty musia prijať nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie súladu s požiadavkami EÚ legislatívy, bez špecifikovania, aké opatrenia to musia byť.

1.5 Začiatok

V prípade nariadenia sa opatrenie končí článkom, kde sa od členského štátu požaduje zaviesť do platnosti zákony, predpisy a administratívne opatrenia, potrebné na zharmonizovanie sa s príslušným nariadením do určitého termínu - tento proces je známy ako transponovanie, resp. prevzatie legislatívy. Tento článok od členského štátu zvyčajne požaduje, aby Komisii ohlásil kroky, ktoré prijal na implementáciu nariadenia. Ostatné termíny pre špecifické úkony, ako napr. zníženie znečistenia z existujúcich priemyselných podnikov alebo splnenie noriem pre kvalitu životného prostredia sa môžu uviesť samostatne v článkoch, ktoré sa zaoberajú týmito otázkami. Sú známe pod názvom "Dátumy zavedenia do praxe".

1.6 Vydávanie legislatívy vo viacerých jazykoch

Jednou z ťažkostí, súvisiacich s legislatívou v Európskej únii, je skutočnosť, že sa musí vydávať v 11 oficiálnych jazykoch (pretože všetky členské štáty sú oprávnené dostať dokumenty, a predovšetkým legislatívu, vo svojom vlastnom jazyku).

Súdny dvor v súlade s tým rozhodol, že by sa jednotlivé predpisy mali prekladať, aby sa dosiahli deklarované ciele legislatívy ako celku, a takýmto presným, doslovným prekladom by sa nemala venovať pozornosť, ak sú v rozpore s daným cieľom. Legislatíva EÚ by sa mala čítať takým spôsobom, že sa berú do úvahy súvislosti, v ktorých legislatíva platí, a nie ako izolovaný text.

ANNEX 2

The Environmental acquis in force 6 March 1998

This survey of EU environmental legislation in force by 6 March 1998 updates the list in Annex 2 to the 'Guide to Approximation of European Union Environmental Legislation' from July 1997.

Two new sectors: « **J: Climate change** » and « **K: Civil protection** » have been added to the sectors « A-I » found in the Guide.

For easy reference the survey also includes policy documents and international environmental conventions of relevance for the Associated Countries, which were not included in the Guide. These documents are listed in two new chapters : « **P : Policy** » and « **X : International co-operation** »

Pieces of environmental legislation for which other Commission services than DG XI have the principal responsibility are put in square brackets.

A number of Council and Commission *decisions*, which were not included in Annex 2 to the Guide, have been included in this survey. In chapter “**I. Nuclear Safety and Radiation Protection**” a reference to provisions on health and safety in the EURATOM Treaty has also been included.

A. HORIZONTAL

1. Non-White Paper legislation Directives

- **Environmental impact assessment, 85/337/EEC,**
amended by 97/11/EC
- **Environmental information, 90/313/EEC**
- **Reporting, 91/692/EEC**
Decision 94/741/EEC - Questionnaire on waste
Decision 96/511/EC - Questionnaire on air pollution
Decision 97/101/EC - Exchange of information on air quality
Decision 97/622/EC - Questionnaire on waste

Regulations

- **European Environment Agency, EEC/1210/90**
- **LIFE, EEC/1973/92**
amended by EC/1404/96

2. White Paper legislation none

B. AIR QUALITY

1. Non-White Paper legislation Directives

- **Air Quality Framework, 96/62/EC,**

including 3 older directives (to be replaced by new requirements under the framework directive):

*SO₂ and particulates, 80/779/EEC,
amended by 89/427/EEC and 91/692/EEC*

*Lead, 82/884/EEC
amended by 91/692/EEC*

*Nitrogen oxide, 85/203/EEC,
amended by and 91/692/EEC*

- **Tropospheric Ozone Pollution, 92/72/EEC**

Regulations

none

2. White Paper legislation

Directives

- **[Emissions from motor vehicles, 70/220/EEC,**
amended by 74/270/EEC, 77/102/EEC, 78/665/EEC, 83/351/EEC, 88/76/EEC, 88/436/EEC, 89/458/EEC, 89/491/EEC, 91/441/EEC, 93/59/EEC, 94/12/EEC, 96/44/EEC and 96/69/EEC] "Auto-Oil" proposal COM(96) 0163 (COD)
- **[Emissions from diesel engines - soot, 72/306/EEC**
amended by 89/491/EEC and 97/20/EC]
- **[Emissions from diesel engines 88/77/EEC**
amended by 91/542/EEC and 96/1/EEC]
- **[Emissions from motor vehicles - roadworthiness test for emissions, 92/55/EEC]**
- **VOC emissions from storage and transport of petrol, 94/63/EC**
- ***Lead content of petrol, 85/210/EEC***
amended by 87/416/EEC
- ***Sulphur content of liquid fuels, 93/12/EEC***
replacing 75/716/EEC
- **Emissions from non-road mobile machinery, 97/68/EC**

Proposal on the quality of petrol and diesel fuel, COM(96) 0164 (COD) - "Auto-Oil".

** The proposed directive on the quality of petrol and diesel fuel, COM(96) 0164 (COD) will replace 85/210/EEC and the limit values for sulphur content in diesel fuel for road vehicles found in 93/12/EEC.*

Regulations

none

C. **WASTE MANAGEMENT**
1. **Non-White Paper legislation**
Directives

- **Waste from the titanium dioxide industry, 78/176/EEC**
amended by 83/23/EEC and 91/692/EEC,
related directives:
Procedures for the surveillance of titanium dioxide industry,
82/883/EEC
Harmonisation of reduction programmes, 92/112/EEC
- **Municipal waste incineration for new installations, 89/369/EEC** ,
Municipal waste incineration, existing installations 89/429/EEC
- **Hazardous waste incineration, 94/67/EEC**
Decision 96/302/EC,
Decision 97/283/EC

Proposal for a directive on Landfill of waste, (COM(97)105)-final

Regulations

none

2. **White Paper legislation**
Directives

- **Disposal of waste oils, 75/439/EEC**
amended by 87/101/EEC and 91/692/EEC
- **Waste Framework directive 75/442/EEC**
amended by 91/156/EEC and 91/692/EEC
Decision 76/431/EEC
Decision 94/3/EC
Decision 96/350/EC
- **Disposal of PCBs and PCTs 96/59/EC**
- **Hazardous waste, 91/689/EEC**
amended by 94/31/EC
Decision 94/904/EC
- **Sewage sludge and soil, 86/278/EEC**
amended by 91/692/EEC
- **Batteries, 91/157/EEC**
amended by 93/86/EEC

- **Packaging waste, 94/62/EC**
Decision 97/129/EC
Decision 97/138/EC

Regulations

- **Supervision of shipment of waste, EEC/259/93**
amended by 120/97/EC
Decision 94/575/EC
Decision 94/721/EC
Decision 94/774/EC
Decision 96/660/EC

D. Water quality

1. Non-White Paper legislation

Directives

Proposed Water Quality Framework Directive, (COM(97)49 –final

- **Urban waste water, 91/271/EEC**
Related decision 93/481/EEC
- **Nitrates, 91/676/EEC**
- **Dangerous substances to the aquatic environment, 76/464/EEC**
including 7 “daughter”-directives, all amended by 91/692/EEC:
Mercury discharges from chlor-alkali industries, 82/176/EEC
Cadmium discharges, 83/513/EEC
Other mercury discharges, 84/156/EEC
HCH discharges, 84/491/EEC
List one substances, 86/280/EEC,
amended by 88/347/EEC and 90/415/EEC
- **Bathing water, 76/160/EEC**
- **Drinking water, 80/778/EEC**
amended by 91/692/EEC
- ***Surface water for the abstraction of drinking water, 75/440/EEC**
amended by 79/869/EEC and 91/692/EEC
Decision 77/795/EEC on common procedures for exchange of information
Amended by decisions 84/422/EEC, 86/574/EEC and 90/2/EEC
- **Measurement and sampling of drinking water, 79/869/EEC**
amended by 81/855/EEC
- ***Ground water 80/68/EEC**
amended by 91/692/EEC

- ***Fish water, 78/659/EEC**
amended by 91/692/EEC
- ***Shellfish water, 79/923/EEC**
amended by 91/692/EEC

** will be incorporated in the proposed Water Quality Framework Directive (COM(97)49)*

Regulations

none

2. White Paper legislation

none

E. Nature protection

1. Non-White Paper legislation

Directives

- **Habitats, 92/43/EEC**
related decision 97/266/EC
- **Wild birds, 79/409/EEC**
amended by 81/854/EEC, 85/411/EEC, 91/244/EEC and 94/24/EC
- **Skins of seal pups, 83/129/EEC**
amended by 85/444/EEC and 89/370/EEC

Regulations

- **Endangered species, 338/97/EC**
amended by regulations 938/97/EC and 2307/97/EC
implemented by regulations 939/97/EC and 2551/97/EC
amended by regulation 767/98/EC
- **Import of whales, 348/81/EEC**
- **[Protection of the Antarctic 90/3943/EEC]**
- **Leghold traps, EEC/3254/91**
implemented by 35/97/EC
- **[Protection of forests against atmospheric pollution, EEC/3528/86**
amended by EEC/1696/87, EEC/2157/92, EEC/926/93, EEC/836/94, EC/1091/94, EC/690/95, EC/1398/95 and 307/97/EC]
- **[Protection of forests against fire, EEC/2158/92**
amended by EEC/1170/93, EC/804/94 and 308/97/EC]

2. White Paper legislation

none

F. **Industrial pollution control and risk management**

1. **Non-White Paper legislation**

Directives

- ***Air pollution from industrial plants, 84/360/EEC**
amended by 91/692/EEC
- **Large combustion plants, 88/609/EEC**
amended by 94/66/EC
- **Integrated Pollution Prevention and Control, IPPC, 96/61/EC**
- **Seveso - Control of major accident hazards, 96/82/EC**
replacing 82/501/EEC, amended by 87/216/EEC, 88/610/EEC and 91/692/EEC

Proposed Directive on industrial emissions of VOC-solvents , COM(96) 538-final.

** will be replaced by the IPPC Directive. 96/61/EC*

Regulations

- **Regulation on Eco-Label, EEC/880/92**
Decisions on eco-label criteria for:
Dishwashers, 93/431/EEC
Soil improvers, 94/923/EEC
Toilet paper, 94/924/EEC
Paper kitchen rolls, 94/925/EEC
Laundry detergents, 95/365/EEC
Single-ended lightbulbs, 95/533/EEC
Indoor paints and varnishes, 96/13/EEC
Bed-linen and T-shirts, 96/304/EEC
Double-ended lightbulbs, 96/337/EEC
Washing machines, 96/461/EEC
Copying paper, 96/467/EEC
Refrigerators, 96/703/EEC
Tissue paper, 98/94/EC
other related decisions:
93/326/EEC,
93/517/EEC
94/10/EC
- **Regulation on EMAS, EEC/1836/93**
related decisions
97/265/EC,
97/267/EC

2 **White Paper legislation**

none

G. Chemicals and Genetically Modified Organisms

1. Non-White Paper legislation

Directives

- **Animal experiments, 86/609/EEC**
Decision 90/67/EEC
- **[Good laboratory practice, 87/18/EEC**
related directive 88/320/EEC on inspection and decision 89/569/EEC]
- **GMOs, contained use, 90/219/EEC**
amended by 94/51/EC
related decision
91/448/EEC
- **Asbestos, 87/217/EEC**
Amended by directive 91/692/EEC

Regulations

none

2. White Paper legislation

Directives

- **Classification, packaging and labelling of dangerous substances, 67/548/EEC**
amended by 69/81/EEC, 70/189/EEC, 71/144/EEC, 73/146/EEC, 75/409/EEC, 76/907/EEC, 79/370/EEC, 79/831/EEC, 80/1189/EEC, 81/957/EEC, 82/232/EEC, 83/467/EEC, 84/449/EEC, 86/431/EEC, 87/432/EEC, 88/302/EEC, 88/490/EEC, 90/517/EEC, 91/325/EEC, 91/326/EEC, 91/410/EEC, 91/632/EEC, 92/32/EEC, 92/37/EEC, 92/69/EEC, 93/21/EEC, 93/67/EEC, 93/72/EEC, 93/90/EEC, 93/101/EEC, 93/105/EEC, 94/69/EC, 96/54/EC, 96/56/EC
related decision 85/71/EEC
- **[Classification, labelling and packaging of dangerous preparations, 88/379/EEC**
amended by 89/178/EEC, 90/492/EEC, 91/155/EEC, 93/18/EEC, 93/112/EEC, 91/442/EEC, 95/65/EEC]
- **[Restrictions on the marketing and use of certain dangerous substances and preparations, 76/769/EEC**
amended by 79/663/EEC, 82/806/EEC, 82/828/EEC, 83/264/EEC, 83/478/EEC, 85/467/EEC, 85/610/EEC, 89/677/EEC, 89/678/EEC, 91/173/EEC, 91/338/EEC, 91/339/EEC, 91/659/EEC, 94/27/EC, 94/48/EC, 94/60/EC, 96/55/EC and 97/10/EC, 97/16/EC]
- **GMOs, deliberate release, 90/220/EEC**
amended by 94/15/EC, 97/35/EC
related decisions:
91/274/EEC
91/596/EEC
92/146/EEC

93/572/EEC
93/584/EEC
94/385/EC,
94/505/E
94/730/EC
96/158/EC
96/281/EC
96/424/EC
97/98/EC
97/392/EC
97/393/EC
97/549/EC

- **[Detergents, 73/404/EEC**
amended by 82/242/EEC and 86/94/EEC
related directive on testing the biodegradability, 73/405/EEC]
- **[Transport of dangerous goods by road 94/55/EC]**
- **Placing on the market of biocidal products 98/8/CE**

Regulations

- **Existing substances, EEC/793/93**

related regulations:

Principles for the Evaluation of Risks, EC/1488/94
First list of priority substances, EC/1179/94

Second list of priority substances, EC/2268/95,
Delivery of information on existing substances, EC/142/97
Third list of priority substances, EC/143/97

- **Import and export of dangerous chemicals, EEC/2455/92**
- **Ozone depleting substances, EC/3093/94**

H. **Noise from vehicles and machinery**

1. **Non-White Paper legislation**

none

2. **White Paper legislation**

Directives

- **[Motor Vehicles 70/157/EEC**
amended by 73/350/EEC, 77/212/EEC, 81/33/EEC, 84/372/EEC, 84/424/EEC,
87/354/EEC. 89/491/EEC, 92/97/EEC and 96/20/EC]

- **[Motor cycles 78/1015/EEC**
amended by 87/56/EEC and 89/235/EEC]
- **Construction plant equipment (framework), 79/113/EEC**
amended by 81/1051/EEC and 85/405/EEC
- **Subsonic aircraft, 80/51/EEC**
amended by 83/206/EEC Subsonic jet aeroplanes, 89/629/EEC
- **Limitation of the operations of aeroplanes, 92/14/EEC**
- **EEC type approval for construction plant and equipment, 84/532/EEC**
- **Compressors, 84/533/EEC**
amended by 85/406/EEC
- **Tower cranes, 84/534/EEC**
amended by 87/405/EEC
- **Welding generators, 84/535/EEC**
amended by 85/407/EEC
- **Power generators, 84/536/EEC**
amended by 85/408/EEC
- **Concrete breakers, 84/537/EEC**
amended by 85/409/EEC
- **Lawn mowers, 84/538/EEC**
amended by 87/252/EEC, 88/180/EEC and 88/181/EEC
- **Hydraulic excavators, 86/662/EEC**
amended by 89/514/EEC and 95/27/EC
- **Household appliances, 86/594/EEC**

Regulations

none

- I. Nuclear safety and Radiation Protection
0. **Treaty establishing the European Atomic Energy Community (E.A.E.C-Euratom).**
- Title two, provision for the encouragement of progress in the field of nuclear energy, chapter III: Health and safety, articles 33, 35 and 37.

1. **Non-White Paper legislation**

Directives

- **Radiation protection related to medical exposures, 97/43/EURATOM**
- **Information of the public, 89/618/EURATOM**
- **Radiation protection of outside workers, 90/641/EURATOM**

Regulations

none

2. **White Paper legislation**

Directives

- **Shipments of radioactive waste, 92/3/EURATOM**
supplemented by decision 93/552/EURATOM
- **Basic Safety Standards, 96/29/EURATOM**
related decision on early exchange of information in case of a radiological emergency, 87/600/EURATOM

Regulations

- **Maximum permitted levels of radioactive contamination of foodstuffs following a radiological emergency, 87/3954/EURATOM**
amended by 2218/89/EURATOM
related regulations:
770/90/EURATOM,
2219/89/EURATOM,
944/89/EURATOM.
- **Imports of agricultural products following the Chernobyl Accident, 90/737/EEC**
amended by 95/686/EC and 97/727/EC
- **Shipments of radioactive substances, 93/1493/EURATOM**

J. **Climate change**

- **Monitoring mechanism for Community CO₂ and other greenhouse gas emissions, Council decision 93/389/EEC.**

K. **Civil protection**

- **Community action programme in the field of civil protection, Council decision 98/22/EC**

- **Strengthening Community co-operation on civil protection**, resolution of the Council and the representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council, of 31 October 1994, OJ C 313 10. 1. 94
- [Single European emergency call number, Council decision 91/396/EEC]
- **Community information system for the control and reduction of pollution caused by hydrocarbons discharged at sea**, Council decision 86/85/EEC amended by Council decision 88/346/EEC
- **Advisory Committee on the control and reduction of pollution caused by hydrocarbons discharged at sea**, Commission decision 80/686/EEC, amended by decision 85/208/EEC and decision 87/144/EEC.
- **Strengthening Community co-operation on civil protection**, resolution of the Council and the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council of 31 October 1994, 94/C, OJ 313/01.
- **Community co-operation on civil protection**, resolution of the Council and the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council of 23 November 1993, 90/C, OJ 315/01.
- **Improving mutual aid between Member States in the events of a natural or man-made disaster**, resolution of the Council and the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council of 23 November 1993, 90/C, OJ 315/02.
- **New developments in Community co-operation on civil protection**, Resolution of the Council and the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council of 13 February 1989, 89/C, OJ 44/03.
 - **Introduction of Community co-operation on civil protection**, resolution of the Council and the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council of 25 June 1987, 87/C, OJ 176/01.

P. Policy

- **5th Environmental Action Programme**, Resolution by Council and representatives of Member States of 1 February 1993, OJ C 138 17.05.93, p/1
- **Community action programme to promote environmental NGOs**, Council decision 97/872/EC
- **Community strategy on waste management**, Council resolution of 24 February 1997, OJ C 076 11.03.97, p.1
- **Reuse of waste paper and use of recycled paper**, Council recommendation of 3 December 1981, 81/972/EEC
- **Environmental agreements**, Council resolution of 7 Oct. 1997, OJ C 321 22.10.97, p.6
- **Environmental agreements**, Commission recommendation, 96/733/EC
- **Groundwater protection**, Council resolution of 20 February 1995, OJ C049

28.02.95.,p.1

- **Cost allocation and action by public authorities on environmental matters**, Council recommendation 75/436/EURATOM. ECSC,EEC of 3 March 1975
- **Renewal of Community action plan on radioactive waste**, Council resolution of 15 June 1992, OJ C 158 25.06.92, p.3
- **Radioactive waste management**, Council resolution of 19 December 1994 OJ C 379 31.12.94, p.1
- **Protection against indoor exposure to radon**, Commission recommendation, 90/143/EURATOM
- **EC action programme on the control and reduction of pollution caused by hydrocarbons discharged at sea**, Council resolution of 26 June 1978, OJ C 162.08.78, p.1
- **Improving mutual aid between Member States in the event of natural or technological disasters**, resolution of Council and representatives of Member States of 8 July 1991, OJ C 198 27.07.91,p.1
- **Community action programme to combat pollution by cadmium**, Council resolution of 25 January 1988, OJ C 030 04.02.88. p.1
- **Future Community policy concerning the European coastal zone**, Council resolution of 25 February 1992, OJ C 059. 06. 03. 92
- **Community strategy for integrated coastal-zone management**, Council resolution of 6 May 1994, OJ C 135 18.05.94, p. 2
- **On the application of Art. 37 of the Euratom Treaty**, Commission recommendation, 91/4/EURATOM
- **Technological problems of nuclear safety**, Council resolution of 22 July 1975, OJ. NO. C185, 14/08/1975, p.0001-0002
- **Technological problems of nuclear safety**, Council resolution of 18 June 1992, OJ. NO. C172, 08/07/1992, p.0002-0003

X. International co-operation

- **Convention on the protection of the Mediterranean Sea against pollution (Barcelona convention) – Protocol for the prevention of pollution of the Mediterranean Sea by dumping from ships and aircraft's**, OJ L 240 19.09.77, p.3
- **Protocol concerning co-operation in combating pollution of the Mediterranean Sea by oil and other harmful substances in cases of emergency**, OJ L 162 19.06.81, p.6
- **Convention on long-range transboundary air pollution – Resolution on long-range transboundary air pollution**. OJ L 171 27.06.81. p. 13

- **Convention on the conservation of European wildlife and natural habitats**, OJ L 038 10.02.82, p.3, *related decision 98/145/EC*
- **Convention on the conservation of migratory species of wild animals**, OJ L 210 19.07.82, p.11
- **Convention on international trade in endangered species of wild fauna and flora**, OJ L 384 31.12.82 p. 7
- **Protocol for the protection of the Mediterranean Sea against pollution from land-based sources**, OJ L 067 12.03.83, p. 3
- **Protocol concerning Mediterranean specially protected areas**, OJ L 068 10.03.84 p.36, adopted by Council decision 84/132/EEC
- **Council decision of 12 June 1986 on the conclusion of a Protocol to the 1979 Convention on long-range transboundary air pollution on long-term financing of the co-operative programme for monitoring and evaluation of the long-range transmissions of air pollutants in Europe (EMEP)**, 86/277/EEC, OJ L 181 04.07.86, p. 1
- **Protocol to the 1979 Convention on long-range transboundary air pollution on long-term financing of the co-operative programme for monitoring and evaluation of the long-range transmission of air pollutants in Europe (EMEP)**, OJ L 181 04.07.86, p.2
- **Council decision of 14 October 1988 concerning the conclusion of the Vienna Convention for the protection of the ozone layer and the Montreal Protocol on substances that deplete the ozone layer**, 88/540/EEC, OJ L 297 31.10.88, p. 8
- **Vienna convention for the protection of the ozone layer**, OJ L 297 31.10.88, p.10
- **Montreal Protocol on substances that deplete the ozone layer – Declaration by the European Economic Community**, OJ L 297 31.10.88, p. 21
- **Convention on the International Commission for the Protection of the Elbe**, OJ L 321 23.11.91, p. 25
- **Amendment to the Montreal protocol on substances that deplete the ozone layer**, OJ L 377 31.12.91, p. 30
- **Basel Convention on the control of transboundary movements of hazardous wastes and their disposal**, OJ L 039 16.02.93, p. 3 *related decision 97/640/EC*
- **Protocol to the Convention of 8 October 1990 between the Governments of the Federal Republic of Germany and the Czech and Slovak Federal Republic and the European Economic Community on the International Commission for the Protection of the Elbe**, OJ L 045 23.02.93, p.26

- **Protocol to the 1979 Convention on long-range transboundary air pollution concerning the control of emissions of nitrogen oxides or their transboundary fluxes**, OJ L 149 21.06.93, p. 16
- **Convention on biological diversity – Declarations**, OJ L 309 13.12.93, p. 3
- **Amendment to the Montreal Protocol on substances that deplete the ozone layer**, OJ L 033 07.02.94, p. 13
- **United Nations Framework Convention on Climate Change – Declarations**, OJ L 073 16.03.94, p.2
- **Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1974, (Helsinki Convention)**, OJ L 073 16.03.94, p. 2
- **Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1992, (Helsinki Convention revised in 1992)**, OJ L 073 16.03.94, p. 20
- **European Convention for the Protection of Vertebrate Animals used for Experimental and other Scientific Purposes**, 18.03.1986, Strasbourg, Council of Europe
- **Convention on Transboundary Effects of Industrial Accidents**, 17.03.1992, Helsinki UN-ECE
- **Protocol to the Convention on Long-range Transboundary Air Pollution of 1979 on the further Reductions of Sulphur Emissions, SO2** 13.06.1994, Oslo
- **UN Convention on the Law of the Sea**, 10.12.1982, Montego Bay, Jamaica

PRÍLOHA 3 TABUĽKA ZOSÚLADENIA

Táto príloha obsahuje príklad tabuľky zosúladenia legislatívy daného štátu s legislatívou EÚ, ktorá sa môže používať na monitorovanie pokroku v aproximácii príslušného nariadenia. Tento príklad je komplexnejší ako typ tabuľky, ktorú používajú viaceré členské štáty, pretože obsahuje výňatky z textu nariadenia a odkazy. Zároveň obsahuje aj symbolickú predstavu hladiny zosúladenia pre každú položku.

Obvyklejšie je použitie jednoduchej dvojstĺpcovej tabuľky tam, kde je daný konkrétny článok a niekedy aj čísla odstavcov príslušného nariadenia v ľavom stĺpci a zodpovedajúce odkazy na existujúcu navrhovanú legislatívu sú uvedené v pravom stĺpci, spolu s pripomienkami o rozporných miestach v zákonoch daného štátu.

Úroveň zosúladienia s každou poiadavkou sa môže vyznačovať (veľmi všeobecne) podľa nasledujúcej škály:

- priamy rozpor (napr. zakázaná látka, ktorá je povolená na trhu EÚ)
- 0 iadna legislatíva
- +/- Po iadavky daného štátu nie sú v úlade s poiadavkou EÚ alebo sú v súlade len čiastočne (napr. súbor noriem pre pitnú vodu, ktoré sú podobné, ale nie totožné)
- + Úplné transponovanie

Nariadenie Rady 96/62/EC z 27. Septembra 1996 o vyhodnocovaní a riadení kvality ovzdušia

Článok	EÚ Nariadenie		Národná legislatíva		Súlad
	Závazok	Termín	Existujúca	Navrhovaná	
	Aproximujte národné zákony, predpisy a metódy	21.5.98			
1.1	Ciele				
1.2.1.10	Definície				
1.3	Menujte kompetentné orgány	21.5.1998			
1.4.1	Komisia stanoví limitné hodnoty a časový rozvrh prahových varovných hodnôt pre znečisťujúce látky z prílohy I	Najneskôr 31.12.96 pre znečisťujúce látky 1 a 5 podľa článku 8 nariadenia 92/72/EEC pre ozón Najneskôr 31.12.96 pre znečisťujúce látky 9 a 13	nepoužívaná		
1.4.2	Komisia preverí prvky, z ktorých vychádzajú limitné hodnoty a varovné prahové hodnoty		nepoužívaná		
1.4.3	Zoznam kritérií a techník, ktoré sa majú vypracovať na meranie a iné techniky na vyhodnocovanie kvality ovzdušia				
1.4.4	Rada môže pre limitnú hodnotu stanoviť dočasné medze tolerancie		nepoužívaná		
1.4.5	Rada prijme legislatívu pod podmienkou 1.4.1 a predpisov uvedených v 1.4.3 a 4		nepoužívaná		
1.4.6	Informovať Komisiu, keď sa prijímajú prísnejšie opatrenia než v 1.4.5				
1.4.7	Informovať Komisiu, keď limitné hodnoty alebo varovné prahové hodnoty sú stanovené pre neuvedené znečisťujúce látky				
	Príloha I a predpisy nezastrešené Spoločenstvom				
1.5	Uskutočniť predbežné vyhodnotenie kvality ovzdušia	Najneskôr, keď vstúpi do			

		platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 6.1	Vyhodnotí kválitu ovzdušia na základe limitných hodnôt a varovných prahových hodnôt	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 6.2	Zoznam zón, kde je meranie povinné podľa •l.4.3				
•l. 6.3	V osobitných prípadoch povolí používanie kombinácie opatrení a modelovacích techník				
•l. 6.4	V špecifických prípadoch povolí samostatné používanie modelovania alebo objektívnych vyhodnocovacích techník na určenie hladín				
•l. 6.5	Závazky pre meranie znečisťujúcich látok				
•l. 7.1	Prijíma všeobecné opatrenia na zabezpečenie súladu s limitnými hodnotami	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 7.2	Prijatý zoznam kritérií merania sa bude dopĺňať				
•l. 7.3	Navrhne krátkodobé akčné plány	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 8.1	Navrhne zoznam oblastí, kde sú hladiny vyššie ako sú limitné hodnoty plus medza tolerancie	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 8.2	Navrhne zoznam oblastí, kde úroveň sú medzi limitnou hodnotou a limitnou hodnotou plus hladina tolerancie	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 8.3	Vypracova plán alebo program zón, zpradených do zoznamu podľa •l. 8.1, aby sa dosiahol limit v súlade s prílohou IV	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 8.4	Vypracova integrovaný plán pre oblasti, kde viac ako jedna znečisťujúca látka má vyššiu hodnotu ako je limitná hodnota plus medza tolerancie	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 8.6	•lenské štáty prekonzultujú prípady, keď limitná hodnota plus tolerancia prekroí varovnú prahovú hodnotu významného znečistenia, pochádzajúceho z iného •lenského štátu				
•l. 9	Navrhne zoznam oblastí, kde úroveň hodnôt sú nižšie ako limitná hodnota	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 10	Prijatie opatrení v prípade, keď sa prekroia varovné prahové hodnoty	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			
•l. 11.1	Prenos informácií a správ Komisii	Najneskôr, keď vstúpi do platnosti prvé dcérske nariadenie (•l. 4.5)			

•l. 12.1 a 2	Ur•i• výbor, ktorý bude pomáha• Komisi• a nyrvhnú• metodiku		Nepou íva sa		
•l. 13	Odkaz na nariadenie v národnej legislatíve, transponujúcej toto nariadenie Zasla• Komisi• správy o národných predpisoch	<i>*pokia • je legislatíva prijatá</i> <i>*• o najsôr</i>	*Poznámka: termíny písané kurzívou nie sú v nariadení explicitne dané		
Príloha I	Zoznam atmosférických zne•is•ujúcich látok, ktoré sa musia bra• do úvahy pri vyhodnocovaní a riadení kvality ovzdušia				
Príloha II	Ukazovatele, ktoré sa musia bra• do úvahy pri ur•ovaní limitných hodnôt a varovných prahových hodnôt				
Príloha III	Smernice na selekciu zne•is•ujúcich látok, ktoré treba zvá i•				
Príloha IV	Informácie, ktoré sa majú zaradi• do miestnych, regionálnych alebo celoštátnych programov zlepšenia kvality ovzdušia				

PRÍLOHA 4

DEFINÍCIE

Transponovanie legislatívy

Tento pojem znamená každé legislatívne, normotvorné alebo administratívne záväzné opatrenie, ktoré prijal kompetentný orgán členského štátu, aby zakomponoval do právneho poriadku svojho štátu záväzky, práva a povinnosti, vyplývajúce z nariadení EÚ pre oblasť životného prostredia. Prenos legislatívy takto obsahuje nielen reprodukciu znenia nariadenia v legislatíve daného štátu, ale aj dodatočné predpisy, ako napr. úprau alebo zrušenie rozporných predpisov daného štátu, čo je potrebné na to, aby sa zabezpečilo, že právo daného štátu bude jasne odrážať predpisy nariadenia.

Použitie v praxi

Použitie v praxi sa voľne definuje ako všetky prístupy kompetentných orgánov pri podpore alebo prinútení ostatných plniť existujúcu legislatívu (napr. monitoring, kontroly konkrétnych lokalít, pokuty a povinné opravné opatrenia), aby sa zlepšila environmentálna politika a jej konečný cieľ, ktorý predstavuje zlepšenie celkovej kvality životného prostredia.

Zdroj: *Implementing Community Environmental Law*, Správa Komisie, COM(96)500, 22. Október 1996

p.02.18.05.081
SLK